

ఆంధ్ర సంస్కృత వ్యాకరణము

(ప్రథమ శిక్షాత్తకము.)

ఇది

ఆంధ్రవిద్యార్థుల సహాయార్థము

వి. ఆర్. కాలేజీ హైస్కూలులో సహాయోపాధ్యాయుడుగానుండిన

వేదము సూర్యనారాయణశాస్త్రిగారు

రచించినది.

P15, Cx4
35H3

దీనిపట్టికూర్పు.

చెన్నపురి:

వావిళ్ల రామస్వామిశాస్త్రి & సన్స్ వారిచే

ప్రకటితము.

All Rights Reserved]

[Price Rs. 1-4-0.

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

ఆంధ్రగ్రంథములు

—❧ వివిధగ్రంథములు. ❧—

హిందీ ఇంగ్లీషు బాలశిక్ష

హిందీ తెలుగు బాలబోధ

P15, Cx1 7538
3543

VR Vedamu Surya -
narayan Shastri
Andhra Sankrit
vyakaran.

ప్రతి 1

...

...

...

...

...

...

...

...

...

నలు విశదముగ నున్నవి

పులతో

...

...

గ్రంథములు ❧

...

...

...

...

...

...

7538

3543

SHRI JAGADGURU VISHWARADHYA JNANAMANDIR
(LIBRARY)
JANGAMAWADIMATH, VARANASI

• • • • •

Please return this volume on or before the date last stamped
Overdue volume will be charged 1/- per day.

[illegible]

ఆంధ్రగ్రంథములు

— వివిధ గ్రంథములు. —

ప్రతి 1.

హిందీ ఇంగ్లీషు బాలశిక్ష

...

హిందీ తెలుగు బాలబోధ

...

P15, Cae1 7538

35H3

...

V R Vedamu Surya -
narayan Shastri

...

Andhra Samskrit
Vyākaran.

...

...

...

...

...

...

...

...

...

నలు విశదముగ నున్నవి

...

మలతో

...

...

గ్రంథములు

...

...

...

...

సంస్కృత వ్యాకరణము

(ప్రథమ శిక్షాత్తకము.)

ఇది

ఆంధ్రవిద్యార్థుల సహాయార్థము

వి. ఆర్. కాలేజీ హైస్కూలులో సహాయోపాధ్యాయుడుగానుండిన

వేదము. నూర్యనారాయణశాస్త్రిగారిచే

రచించినది.

మొదటికూర్పు.

శాస్త్రపురి:

వావిళ్ల రామస్వామిశాస్త్రులుఆండ్ సన్స్ వారిచే

ప్రకటితము.

[All Rights Reserved.]

[Price Rs. 1-4-0.]

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

P15, Cx1
35 H3

“కం

.....

పలువిద్య తెన్నియైనను

గులవిద్యకు సాటిరావు గువ్వలచెన్నా!”

చాటువు.

“దేశభాషలందుఁ దెలుఁగు తెన్ను”.—

శ్రీ కృష్ణదేవరాయలు.

ఈ గ్రంథముయొక్క సర్వస్వామ్యములును నాచేత
వావిల్ల రామస్వామిశాస్త్రిలు అండ్ సన్స్ వారి అధీనము
చేయఁబడినవి.

గ్రంథకర్త.

SRI JAGADGURU VISHWANATHA
JANANA SIMHASANA JNANANANDAN
LIBRARY

—Jangamawadi Math, Varanasi

Acc. No. 7539

తొలి పలుకు.

బ్రహ్మశ్రీ వేదము సూర్యనారాయణశాస్త్రిగారు రచించిన ఆంధ్ర సంస్కృత వ్యాకరణమును పరిశీలించితిని. శ్రీ శాస్త్రుల వారు తమ వార్ధకమును సయితము లెక్కింపక శ్రమచేసి ఈ గ్రంథమును నిర్దుష్టముగఁ బ్రకటించినందున ఆంధ్రదేశీయులకు స్వభాషలో సులభముగ సంస్కృతమున ప్రథమప్రవేశమున కనువగు పొత్తములేని కొఱంత ప్రాయికముగఁ దీరినది. రాజభాషను ప్రధానముగ నభ్యసించు సంస్కృతము నుపభాషగఁ పరింపఁగోరిన విద్యార్థులకు ముఖ్యముగ నియ్యది అత్యంతోపయుక్తము.

వేదసంస్కృతకలాశాల,

నెల్లూరు.

13—1—1943

}

గా. హనుమచ్ఛాస్త్రి,

అధ్యక్షుడు.

ప్రస్తావన.

సంస్కృతమునకు ఆంధ్రభాష పెద్దకొమారితవంటిది. తల్లి లక్షణములు మెండుగా పెద్దకొమారితయం దగపడునట్లే ఆంధ్రమునందు సంస్కృతభాషయొక్క లక్షణము లెన్నియో కానవచ్చును.

అట్లయ్యును ఆంధ్రభాషలో ఇటీవల వెలువడిన రెండు మూడు గ్రంథములుతప్ప ఇప్పటికి బాలురకు సంస్కృత వ్యాకరణము బోధించు గ్రంథములు వేటు కానరావు. గడచిన అటువది డెబ్బదియేండ్లుగా పాఠశాలలయందు క్లిష్టమైన ఆంగ్లపరిభాషలో రచింపబడిన సంస్కృతవ్యాకరణములే పాఠ్యపుస్తకములుగా ఉన్నవి. ఇవి యాంగ్లము చక్కగాఁ జదివి యర్థముఁ జేసికొనఁగల విద్యార్థులకుఁగూడ ఉపాధ్యాయ నిరపేక్షముగా బోధపడునవి కావు.

ఇందువలన వీనిని బోధించుటకు మూడుభాషలు (సంస్కృతము, ఆంగ్లము, ఆంధ్రము) సమానముగాఁ దెలిసిన పండితులు కావలసివచ్చినది. ఇట్టివారు దొరకుట దుర్లభమగుటంజేసి బాలురకు విషయము చక్కగా బోధగాక సంస్కృతము మిగుల కష్టమైన భాష యను భావముకలిగి కాలక్రమమున దానిని బొత్తిగా వదలుకొనుట సంభవించినది.

ఇదియే పాతశాలలందు ఏతరగతిలోఁగాని పదిపం ద్రెండు గురు సంస్కృత విద్యార్థులకన్న నెక్కువమంది చేరకపోవుటకుఁ గారణము. పాతశాలాధికారు లిందలికారణముఁ దెలిసి కొనక తటస్థముగా నుండుటచే సంస్కృతవిద్య మతీంత యథోగతికి వచ్చినది. మాతృభాషకుఁబట్టిన యీ దురవస్థను జిరకాలము చూడనొల్లక విద్యార్థుల విముఖతను యథాశక్తిఁ దొలఁగింపఁ దలంచి యీ గ్రంథరచనకు గడంగినాఁడను.

ఇందులకై ప్రసిద్ధములగు ప్రాచీనాధునిక సంస్కృత వ్యాకరణములఁ బెక్కింటిని శోధించి యందలి బోధనాపద్ధతు లనే యనుసరించి బాలురకువలయు ముఖ్యాంశములను సమ కూర్చి దీనిని రచించినాఁడను.

ఇట్టి యితర గ్రంథములలోఁ జెప్పబడిన విషయముల కన్న దీనియందు ఎక్కువవిషయములు కాననగును.

హైస్కూలు విద్యార్థులకుఁ గావలసిన యంశముల కన్ననిందు ఎక్కువ యంశములు బోధింపఁబడి యున్నవి.

అక్షరగుణితము దెలిసిన ప్రతిబాలుఁడునుగూడ దీనిని పరాపేక్ష లేకయే చదివి యర్థముచేసికొనునట్లు లేట తెలుఁగు లో సంధులు విడఁదీసి వ్రాయఁబడియున్నది. మతీయు గ్రంథ ములో వాడఁబడిన కఠినపదములకేమి, ఉదాహరణములకేమి అన్నిటికిని అర్థము చెప్పఁబడినది. బాలురు సులువుగా జ్ఞప్తి యం దుంచుకొనుటకు సంధిసూత్రములకు మూలసూత్రములు

కూడ వ్రాయఁబడినవి. ఇదిగాక అచ్చటచ్చట సంస్కృతమున
కును ఆంగ్లాంధ్రములకును గల సాదృశ్యము తేటపఱుపఁబడు
టయేగాక సంస్కృత పరిభాషకుఁ దుల్యమగు నాంగ్ల పరిభాష
యును దెలుపఁబడినది. కావున, ఇది పేన్న విద్యాధులకు వలయు
సాయమొసంగి భాషాభివృద్ధికై నాపడిన శ్రమను సార్థకముఁ
జేయవలయునని సర్వేశ్వరునిఁ బ్రార్థించుచున్నాను.

ఈ గ్రంథ రచనలో సుప్రసిద్ధులును లోకోపకారధు
రీణులునగు నాథునిక వైయాకరణులవలన నేను పొందిన
సాయమునకు వారికెల్లరకును నాభక్తిపూర్వక నమస్కృతు
లర్పించుచున్నాను.

నెల్లూరు.
7—12—45. }

ఇట్లు,
విద్యార్థి శ్రేయోభిలాషి,
వేదము సూర్యనారాయణశాస్త్రి.

విషయ సూచిక.

అధ్యాయము

పుట.

౧.	...	1
	ఆక్షరములను వ్రాయువిధము	5
౨.	మాహేశ్వరసూత్రములు	8
౩.	సన్నిప్తకరణము	9
	I ఆచ్ సన్ని	9
	II హత్ సన్ని	16
౪.	శబ్దప్రకరణము, సాధారణ శబ్దములు	29
	(i) (అజన్తశబ్దములు)	31
	(ii) హలన్తశబ్దములు	52
	(iii) సర్వనామములు	77
	సంఖ్యావాచక సర్వనామములు	87
౫.	విశేషణములు (Adjectives)	94
౬.	ఉపసర్గలు (Prepositions)	98
౭.	క్వార్థకాది క్రియారూపములు	99
౮.	అవ్యయములు	104
౯.	ధాతువులు	109
	I క్రియలు, కర్తార్థకరూపములు, అకర్తృకరూపములు	122
	II క్రియలకు సంబంధించిన మఱికొన్ని విషయములు	138

అధ్యాయము

III 2-వ వికరణిలో చేరిన శ్లోకైర్హ ధాతువు లకు, ఉభయపదరూపములలో 'ల' కారముల యందు కలుగు భేదములు	పుట 140
౧౦. సమాసములు (Compounds)	150
I తత్పరుషము (Determinative Compounds)	151
II కర్తృధారయ సమాసము (Appositional Determinative Compounds)	152
III ద్విగుసమాసము (Numeral Determinative Compounds) ...	155
IV బహువ్రీహి సమాసము (Attributive Compounds) ...	156
V అవ్యయార్థావ సమాసము (Adverbial Compounds) ...	158
VI ద్వంద్వసమాసము (Copulative Compounds) వృత్తులు ...	159 160

సంస్కృత వ్యాకరణము.

ఆ ధ్యాయము - ౧.

1. సంస్కృత భాష యనగా పూర్వకాలము ఈ దేశములో చదువుకొన్నవారు వాడుచుండిన పవిత్రమగు భాష.

సంజ్ఞలు - అక్షరములు.

2. ఈ భాషకు నలువది యెనిమిది అక్షరములు కలవు. ఇవి అచ్చులని, హల్లులని రెండు విధములు. వీనిలో అచ్చులు పదుమూడు, హల్లులు ముప్పది యైదు.

అచ్చులు (Vowels).

అ అ, ఆ ఆ, ఇ ఇ, ఐ ఐ, ఈ ఈ, ఊ ఊ, ఋ ఋ, ౠ ౠ, ఎ ఎ, ఐ ఐ, ఓ ఓ, ఔ ఔ అనునవి. ఇవి 'ప్రాణులు' అనగా వీనికి వేరు వర్ణములు (అక్షరములు) చేరకయే పూర్తిగా పలుకును. కావున ఇవి 'స్వరములు' అని చెప్పబడును. వీనిలో ఎ, ఐ, ఓ, ఔ లు సంయుక్తాచ్చులు, అనగా ఒక్కొక్కటి రెండేసి అచ్చులు చేరి ఏర్పడినవి. తక్కిన వానివలె కేవలాచ్చులు కావు.

అచ్చులు 'హ్రస్వములు' (పొట్టివి) అని, 'దీర్ఘములు' (పొడ్డుగువి) అని రెండువిధములు. అ, ఇ, ఉ, ఋ, ౠ అనునవి హ్రస్వములు. ఆ, ఐ, ఊ, ఋ, ౠ, ఌ, ఐ, ఌ, ఌ దీర్ఘములు.

హల్లులు (Consonants)

1. కంఠ్యములు. క్, ఖ, గ, ఘ, ఙ
Guttural
2. తాలవ్యములు. చ, ఛ, జ, ఝ, ఞ
Palatal
3. మూర్ధన్యములు. ట, ఠ, డ, ఢ, ణ
Lingual
4. దంత్యములు. త, థ, ద, ధ, న
Dental
5. ఓష్ఠ్యములు. ప, ఫ, బ, భ, మ
Labial

వీనికి స్వతంత్రమైన ఉచ్చారణ అనగా పలుకుట లేదు. కాబట్టి వీనికి ఆ కారము చేర్చి 'క క, ఖ ఖ, చ చ, ఛ ఛ' అని పలుకుదురు.

3. ఈ హల్లులలో మొదటి వరుసలో నుండువాని ఉత్పత్తిస్థానము (పలుకునట్టి స్థానము) కంఠము గనుక ఇ 'కంఠ్యములు' అనబడును. వీనినే 'క' వర్గమని చెప్పుదురు.

రెండవ వరుసలోనివానికి తాలువు అనగా లోప దపుడలు స్థానము—కావున వీనిని 'తాలవ్యములు' అని చెప్పుదురు. వీనికి 'చ' వర్గమని పేరు.

మూడవ వరుసవానికి మూర్ధము లేక తల స్థానము గనుక వీనికి 'మూర్ధన్యములు' అని పేరు. వీనిని 'ట' వర్గమందురు.

నాల్గవ వరుసవానికి దంతములు (పండ్లు) స్థానము. వీనిని 'దంత్యములు' అని 'త' వర్గమని చెప్పుదురు.

అయిదవ వరుసవానికి ఉత్పత్తిస్థానము ఓష్ఠములు అనగా పెదవులు. ఇందువలన వీనిని 'ఓష్ఠ్యములు' అని 'ప' వర్గమని అందురు.

4. 'క' కారము మొదలు 'మ' కారముతో అంతమగు వర్ణములు 'స్పర్శములు'.

శ్చ, ష్చ, ఞ్చ, ష్చ, అను వర్ణములు పైన చెప్పిన అయిదు వర్ణములకును, ఊష్మములు (Sibilants) అనగా శ్శ, ష్ష, ఞ్చ, ష్చ లకును నడుమ ఉండుటచేత "అంతఃస్థములు" (Semi-Vowels) అను పేరును పొందినవి.

శ్చ, ష్చ, ఞ్చ, ష్చ లు ఊష్మములు - ఇవి శ్వాసతో పలుకు నట్టి వర్ణములు. వీనిలో శ్చ 'మహాప్రాణము' (Aspirate) అనబడును. మహాప్రాణమనగా బలమగు శ్వాసతో పలుకునది.

5. ఈ క్రింది వర్ణములస్థానములను కూడ జ్ఞప్తీయం దుంచుకొనవలెను.

(1) ఆ, ఐ, ఔ: (h) - కంఠ్యములు.

ః విసర్గ (h) - ఇది ఒక పదము చివరవచ్చునట్టి 'హ' కారమునకు గుర్తు. ఉ.-రామః (రామః)

(2) इ, ई, य, श—తాలవ్యములు.

(3) ऋ, ॠ, ॡ, ण—మూర్ధన్యములు.

(4) ल, ॢ, ॣ, स—దంత్యములు.

క, ఊ ఉపధ్తానీయము-ఓష్ఠ్యములు. య, య లకు ముందు వచ్చునట్టి అర్ధవిసర్గకు 'ఉపధ్తానీయము' అని పేరు. ఉ-గి, గి, గి.

చ, మ, త, ధ, న లకు ముందు చెప్పిన ప్రత్యేకస్థానములు గాక నాసిక అనఁగా ముక్కుకూడస్థానము. కాబట్టి వీనిని 'అను నాసికములు' (ముక్కుతో పలుకునవి) అందురు.

ఘ, ఘ లకు కంఠము తాలువులు, ఙ, ఙ లకు కంఠము, ఓష్ఠ్యములు, ఞ అను వర్ణమునకు దంత్యములు, ఓష్ఠ్యములును, జిహ్వ మూలీయమునకు అనఁగా ఙ, ఞ లకు ముందు వచ్చు నట్టి అర్ధవిసర్గకు జిహ్వయొక్క మూలము లేక నాలుకయొక్క మొదలు స్థానము. ఉ- గి, గి.

6. మొదటి అయిదు వర్ణములలోని కడపటి మూడు వర్ణములును, అంతఃస్థములు, శ్ల యును చేరి 'హృ'లు (Soft Consonants) అనబడును. తక్కినవి 'ఖర్'లు (Hard Consonants) అనబడును.

7. శ్ అనువర్ణమునకు గుర్తుగా ఏదేని ఒక అక్షరము పైన ఉండునట్టి బిందువు లేక చుక్కకు 'అనుస్వారము' అని పేరు. అనుస్వారము కేవలము నాసిక (ముక్కు)తో పలుకు నట్టి వర్ణము. ఉ- అంః (భాగము) అనుచోట ఙ కారము మీద నున్న చుక్క 'అనుస్వారము'.

8. కొన్ని చోట్ల య, య, య అనునవి అనునాసికము లగును. అప్పుడు వానిని య్, య్, య్ అని అర్థ చంద్రాకారపు గీతలో చుక్కపెట్టి వర్ణముపైన వ్రాయవలెను. ఈగుర్తును 'చంద్రబిందువు' అందురు.

అక్షరములను వ్రాయువిధము.

1. ఉత్తహల్లును వ్రాయునప్పుడు దానికింద గీతపెట్టి వ్రాయవలెను. ఉ - ఊ.
2. హల్లుతో అచ్చులు చేరినపుడు క క, కా కా, కి కి, కీ కీ, కు కు, క్క కూ, క్క కృ, క్క కృ, క క్క, కే కే, కే కై, కో కో, కౌ కా అని వ్రాయవలెను.

హల్లుతో ఆ, ఇ, ఓ మొదలగు అచ్చులు చేరినపుడు వైవిధముగా వ్రాయవలెను.

ఆ కారముతో చేర్చి సంయుక్తహల్లులను ఒకటిగా వ్రాయువిధము:—

క క	కమ క్క	ఇ య	ఇ గ్
కఖ క్ఖ	కయ క్య	ఇణ య్	ఇ గ్
కచ క్చ	క క్	ఇమ య్	ఇ గ్
క క్	క ర్	ఇయ య్	ఇ గ్
క్తయ క్త్య	క్త క్	ఇవ య్	ఇ గ్
క్తవ క్తవ్	క క్	ఇయ య్	ఇ గ్
క్త క్	కయ క్య	ఇ గ్	ఇ గ్

వ్య వ్య	ఐ మ్	ఐ మ్	స ప్ర
వ్య ర్య	ఐ మ్)	వ్య మ్	ఐ మ్
వ్ర ప్ర	ఐ మ్	వ్య ర్య	ఐ మ్
శ్చ శ్చ	ఐ మ్	వ్య మ్	ఐ మ్
అ శ్చ	ఐ మ్	స్క మ్	ఐ మ్
ఇమ శ్చ	ఐ మ్	స్క మ్	ఐ మ్
ఇయ శ్చ	ఐ మ్	స్క మ్	ఐ మ్
ఇయ ర్య	ఐ మ్	స్క మ్	ఐ మ్
అ శ్చ	ఐ మ్	స్క మ్	ఐ మ్
అయ శ్చ	ఐ మ్	స్క మ్	ఐ మ్
అ శ్చ	ఐ మ్	స్క మ్	ఐ మ్
అయ శ్చ	ఐ మ్	స్క మ్	ఐ మ్

వీనితో అ, ఆ, ఇ, ఐ మొదలగు అచ్చులు చేరినపుడు
కా, కి, కీ మొదలగు వానివలెనే వ్రాయవలెను.

ఉ.—సా హ, కి క్తి, న్నీ న్నీ, క్తు క్తు, గ్యో గ్యో,
క్రౌ క్రౌ, న్నూ న్నూ, అయో అయో మొ.

అధ్యాయము. ౨.

మాహేశ్వరసూత్రములు.

అక్షరములనన్నింటిని తెలిసికొనుటకు సూత్రములు.

ఇవి యేవనఁగా - అఇతన్, క్లత్, యోత్, యోత్, హ్యవరత్, లన్, ఐమతగనమ్, జ్జమన్, ధదధన్, జవగడదన్, ఖఫతతచదతన్, కపన్, శపసన్, టన్.

వీనివలన 'ప్రత్యాహారములు' అనఁగా కావలసిన అక్షరములను ఒకటిగా చేర్చి సంగ్రహముగా చెప్పనట్టి పద్ధతి వర్పడినది. అది ఎట్లనఁగా— అఇతన్ అను సూత్రములో మొదటనుండు అ అనువర్ణమును చివరనుండు న్ అను వర్ణమును చేర్చిన అన్ అను ప్రత్యాహార మేర్పడును. ఇది మొదటి అ అను అచ్చునకును ఇ త అను అచ్చులకును గుర్తు. ఇందు తుదనుండు న్ అను వర్ణము అ, ఇ, త అను వానిని ఒకటిగా చేర్చి చెప్పటకు ఆధారమేగాని వానితో చేరదు. అనఁగా ప్రత్యాహారములలో తుదివర్ణమును వదలివేయవలెను. ఇట్లే అక్ అనునది అ ఇ త క్ అను వానికి గుర్తు. అచ్చ అనునది అ మొదలు చ్చ వరకు నుండు వర్ణములను, టన్ అనునది ట మొదలు ణ్ వరకు నుండు వర్ణములను తెలుపును. ఇదియే 'అచ్చులు' 'హల్లులు' అను పేళ్లకు కారణము (మూ. సూ. గాద్యోఽగాచర్యాః)

అధ్యాయము. 3.

సంస్థి ప్రకరణము.

‘సన్ధి’ యనగా ఒకటిగా చేరుట. సంస్కృతములో ఎదురెదురుగానుండు రెండువర్ణములను వెవ్వేలుగా పలుకుట కష్టమైనపుడు ఆ రెంటిని గాని ఒక దానిని గాని తీసి వైచి మఱియొక వర్ణమునుగాని రెండువర్ణములను గాని పలుకుట కలదు. ఈయేర్పాటుకు సంస్థి యని పేరు.

I. అచ్సన్ధి (అచ్చులను ఒకటిగా చేర్చుట.)

సవర్ణమనగా తనజాతిలో చేరిన వర్ణము. రెండువర్ణములకు పలుకునట్టి స్థానము ఒకటే అయినయెడల ఆరెండును ‘సవర్ణము’ లని చెప్పబడును. ఉదా - అ, ఆ లకు ఆ గాని ఆ గాని సవర్ణములు. ఇ, ఐ లకు ఇ గాని ఐ గాని సవర్ణములు. అంతే గాని అ, ఆ లకు ఇ, ఐ లు సవర్ణములు కావు.

1. హ్రస్వదీర్ఘములైన అ ఇ ఐ ఋ (అక్) లకు సవర్ణముపరమైనపుడు పూర్వపరములకు బదులుగా అనగా మొదటి దానికిని రెండవ దానికిని బదులుగా మొదటి అచ్చే దీర్ఘమైవచ్చును. (అకః సవర్ణే దీర్ఘః)

ఉ.— $मम+अन्नम् = ममान्नम्$ (నాఅన్నము) ఇచట మ్ అను హల్లుతో అ అను అచ్చుచేరుటచేత మ్ అయినది కావున. అ కారమునకు ఆ కారము పరమయినది.

तव+आशा = तवाशा (नी अश्) ఇచ్చట ఆ కారమునకు
 आ कारము పరమయినది.

धरा+अधिपः = धराधिपः (భూమినేలువాడు)

कथा+आरम्भः = कथारम्भः (కథయొక్క ఆరంభము).

कवि+ईशः = कवीशः (కవులలో శ్రేష్ఠుడు)

गुणी+इह = गुणीह (గుణవంతుడు ఈలోకమున)

वाणी+ईशः = वाणीशः (సరస్వతికి. ఈశుడు లేక బ్రహ్మ)

वदति+इति = वदतीति (చెప్పును అని)

गुरु+उष्णम् = गुरुष्णम् (హెచ్చు వేడిమి)

साधु+उक्तम् = साधूक्तम् (బాగుగా చెప్పబడినది)

चमू+उत्साहः = चमूत्साहः (నేనయొక్క ఉత్సాహము)

वधू+ऊरुः = वधूरुः (స్త్రీయొక్క తొడ)

पितृ+ऋणम् = पितृणम् (తండ్రికి అప్పు)

कर्तृ+लृकारः = कर्तृकारः (కర్తయొక్క గృహకారము)

कर्तृकारः - ఇట ऋ, लृ వర్ణములు సవర్ణములు.

2. अ, आ లకు प्रास्वदीर्घములగు इ उ ऋ लृ లు పర
 మైనపుడు పూర్వములకు బదులు రెండవవాని గుణము వరు
 సగా ఏకాదేశమగును (ఒక తే వచ్చును). (आद्गुणः)

इ, ई లకు గుణము ए

उ, ऊ లకు „ ओ

ऋ, ॠ లకు „ अ

लृ कु „ अलृ

ఉదా:—గच्छ+ఇతి = గच्छేతి (పోమ్ము అని)

రమా+ఇయమ్ = రమేయమ్ (లక్ష్మీ ఈమె)

తవ+ईशः = तवेशः (నీ ప్రభువు)

आत्मा+ईप्सितम् = आत्मेप्सितम् (తనచేత కోరబడినది)

मम+उन्नतिः = ममोन्नतिः (నా హెచ్చు)

रम्भा+उवाच = रम्भोवाच (రంభ చెప్పెను)

तव+ऊहा = तवोहा (నీ ఊహ)

स्थिरा+ऊर्ध्वम् = स्थिरोर्ध्वम् (భూమికి పైన)

घन+ऋद्धिः = घनर्द्धिः (గొప్పవృద్ధి)

पर+लृकारः = परलृकारः (పరమైన లృకారము)

अक् (ए, ऐ, ओ, औ లు తప్ప తక్కిన అచ్చులకు)

(ప్రాస్వ శ్కారము పరమైనపుడు సన్ధి వైకల్పికము-సన్ధి రానపుడు వానికి ప్రాస్వమువచ్చును - ప్రాస్వము రానపుడు సన్ధివచ్చును.

ఉదా:—ब्रह्मा+ऋषिः = ब्रह्मऋषिः లేక ब्रह्मर्षिः—(ऋत्यकः)

4. अ, आ లకు ए, ऐ లు పరమయినపుడు పూర్వపరములకు బదులుగా ऐ అను వృద్ధి అక్షరమును, ओ, औ లు పరమైనపుడు औ అనువృద్ధి అక్షరమును ఏకాదేశమగును.

(वृद्धिरादैच्)

అ	ఆ	లకు	వృద్ధి	అక్షరము	ఆ
ఇ	ఈ	ఎ	ఐ	లకు	,,
ఉ	ఊ	ఋ	ౠ	లకు	,,
ఋ	ౠ	లకు	,,	,,	ఆర్
ల్ల	కు	,,	,,	,,	ఆల్

ఉదా:- మమ+ఎవ = మమేవ (నాకే)

రమా+ఇతి = రమేతి (లక్ష్మీవచ్చును)

తస్య+అశ్వర్యమ్ = తస్యైశ్వర్యమ్ (వానియొక్క విశ్వర్యము)

సుత్రామా+ఇరావతః = సుత్రామైరావతః (ఇంద్రుని విరావతము)

వన+అపిధిః = వనౌపిధిః (అడవిమూలిక)

శూ+అస్మక్యమ్ = శూరౌస్మక్యమ్ (శూరునియొక్క ఉత్సాహము)

ద్రుగీ+అపిః = ద్రుగౌపిః (పార్వతియొక్క పెదవి)

కుడిలా+అద్వయమ్ = కుడిలౌద్వయమ్ (దుష్టురాలి దౌర్జన్యము)

5. పదాంతమందుండు ప్రాప్తదీర్ఘములైన ఇ, ఊ, ఋ, ల్ల (ఇక్) లకు మఱియొకపదము మొదటనుండు అసవర్ణముపరమయినయెడల వానికి మారుగా య్, వ్, ర్, ల్ లు వరుసగా వచ్చును. (ఇకోయణచి)

ఎట్లనగా—

ఇ, ఈ లకు ... య్

ఉ, ఊ లకు ... వ్

ఋ, ౠ లకు ... ర్

ల్ల, కు ... ల్

ఉదా:-ఇతి+అవదత్ = ఇत्यవదత్ (అని చెప్పెను)

ఇతి+ఆజ్ఞా = ఇత్యాజ్ఞా (అని ఉత్తరువు)

వీనిలో ఇ కారమునకు ఆ ఆ లు అసవర్ణములు కావున య్ వచ్చినది.

మధు+आनयति = मध्वानयति (తేనెతెచ్చుచున్నాడు)

धातृ+अंशः = धात्रंशः (బ్రహ్మయొక్క అంశము)

लृ+आकृतिः = लाकृतिः ('लृ' యొక్క ఆకారము)

వీనిలో డ, ఙ, ణ లకు పరమయినవి అసవర్ణములు గావున వానికి మారుగా వ్, ఝ, ఞ లు వచ్చినవి.

इति+एवम् = इत्येवम् (అని ఇట్లు)

गुणी+एषः = गुण्येषः (గుణవంతుడు వీడు)

धनी+ऐच्छत् = धन्यैच्छत् (ధనవంతుడు కోరెను)

వీనిలో ఇ ఙ్ లకు య్ లు అసవర్ణములు. కావున వానికి య్ వచ్చినది.

ओ, औ लु పరమైనపుడును ఇట్లే య్ వచ్చును.

ఉదా:-दधि+आदनम् = दध्योदनम् (పెరుగన్నము)

वृद्धि+औषधम् = वृद्धौषधम् (వృద్ధికి మందు)

6. పదాంతమందుండు య్, ఔ లకు ఆ వర్ణము పరమైన యెడల పరమైన ఆ వర్ణమునకు లోపము కలుగును. అనగా అది పలుకబడదు. దాని స్థానములో య్ అనుగుర్తు పెట్టబడును. దీనికి 'అవగ్రహ' మని పేరు. (एकः पदान्तादिति)

ఉదా:-తే+అస్వా = तेस्वा (నీతల్లి)

शम्भो+अव = शम्भोऽव (ఓశివుడా కాపాడుము)

7. ए, ओ ऐ औ (एच्) లకు అచ్చు పరమయినపుడ వానికి క్రమముగా अच्, अव्, आय्, आव् లు వచ్చును. మైన అచ్చుమాత్రము అట్లే ఉండును. వీనిలోని य्, व్ లు పదాంతమందుండెనేని వానికి సన్ని వైకల్పికము, అనగా సన్ని చేసిన చేయవచ్చును. లేదా వదలివేయవచ్చును. ఇట్లు వదలివేయుటవలన వాని కెదురగు అచ్చులకు సన్ని రాదు.

(एचोयवायावः, लोपः शाकल्यस्य)

ఉదా:-ते+इच्छन्ति = तयिच्छन्ति లేక तइच्छन्ति (వారు కోరుచున్నారు)

गुरो+एहि = गुरवेहि లేక गुरएहि (గురువా, రమ్మ)

कस्मै+अयच्छत् = कस्मायच्छत् లేక कस्मा अयच्छत् (ఎవని కిచ్చెను?)

तौ+आगतौ = तावागतौ లేక ताआगतौ (వారిద్దఱు వచ్చినారు)

8. ఉపసర్గ (Preposition) చివరనుండు అ, ఆ లకు ఏదేని ధాతువు (క్రియయొక్క తొలిరూపము) మొదటనుండు శ్లకారము పరమైనచో వృద్ధి ఏకాదేశ మగును.

(उपसर्गादिति धातौ)

ఉదా:-प्र + ऋच्छति = प्राच्छति. (వాడు వడిగా పోవుచున్నాడు)

9. ఉపసర్గ (Preposition) చివరనుండు అ, ఆ లకు ధాతువు (Verbal root) మొదటనుండు యె, యొ లు పరమైన యెడల పూర్వపరములకు బదులు యె, యొ లే ఏకాదేశ మగును. కాని ఈ అ, ఆ లు ఇ=పోవు ఇచ్ఛ = పెరుగు అనుధాతువుల యొక్క రూపములకు మొదటనుండు యె తో చేరినపుడు యెకు బదులు యె వచ్చును. (एङि पररूपम् ; एत्येवत्युद्भूतम्)

ఉదా:-ప్ర+एजते = प्रेजते (వాడు వణకుచున్నాడు)

परा+ओहति = परोहति (అమితముగా స్తుతి చేయుచు న్నాడు)

अव+एति = अवैति (తెలిసికొనును)

परा+एधते=पैरधत (విరుద్ధముగా వృద్ధియగుచున్నాడు)

10. ధాతువుయొక్క అర్థమును మార్పుటకు దానికి ముందు ఉంచబడు ప్ర, उप, अव, अनु మొదలగువానికి 'ఉపసర్గ' లని పేరు. (उपसर्गाः क्रियायोगे)

11. ई, ऊ, ए లు ఒకే నామవాచకముయొక్కగాని క్రియారూపముయొక్కగాని ద్వివచనమునకు చివర నున్న యెడల వానికి అచ్చుపరమైనను సద్ధి రాదు. అప్పుడు వానిని 'ప్రగృహ్యము' లందురు. (ईदूदेद्विवचनं प्रगृह्यम्)

ఉదా:-हरी+इमौ = हरी इमौ (ఈ ఇద్దలు హరులు)

शम्भू+एतौ = शम्भू एतौ (ఈ ఇద్దలు శంభువులు)

रेम+इमे = रेम इमे (ఈ ఇద్దలు లక్ష్మలు)

भजेते+अम् = भजेते अम् (వీరిద్దలు అనుభవించుచు
న్నారు)

याचेते+इदम् = याचेते इदम् (ఇద్దలు దీనిని యాచించు
చున్నారు)

युध्यते+उभौ = युध्यते उभौ (వారిద్దలు యుద్ధముచేయు
చున్నారు)

अम् (వీరిద్దలు), अमी (వీరందఱు) అను సర్వనామములయందలి
ई, ऊ లకుకూడ అచ్చుపరమైనను సన్ని రాదు.

ఉదా:-अमी+ईशाः = अमी ईशाः (వీరు ప్రభువులు)

अम् + आसाते = अम् आसाते (వీరిద్దఱు ఉన్నారు)

12. ఒక్కటే అచ్చుగానుండు 'నిపాతము' (Inter-
jection) ను, అంతమందు ఆ ఉండు నిపాతమును ప్రగృహ్య
ములు - అనఁగా సన్నిలో మాఱవు.

(निपातएकाजनाङ् ; ओत्)

ఉదా:-इ+इन्द्र = इइन्द्र (ఓ ఇంద్రుడా!)

उ+उमेश = उउमेश (ఓ ఈశ్వరుడా!)

अहो+ईशाः = अहोईशाः (ఓహో, ప్రభువులారా!)

II. హల్ సన్ని (హల్లులయొక్క సన్ని)

1. 'स' కార 'त' వర్గములు 'श' కార 'च' వర్గ
ములతో చేరినయెడల వానికి బదులు 'श' కార 'च' వర్గ
ములు వచ్చును. ఎట్లనఁగా 'स्' కారమునకు బదులు 'श'

కారము త, థ, ద, ధ, న లకు బదులు చ, छ, ज, झ, చలును వచ్చును. (స్తోదచునాశ్చుః)

ఉదా:-కృణస్ + శేతే = కృణశేతే (కృష్ణుడు నిద్రించు చున్నాడు)

రామస్ + చినోతి = రామాశ్చినోతి (రాముడు ప్రోగుచేయు చున్నాడు)

సత్ + చరిత్రమ్ = సచరిత్రమ్ (మంచినడత)

శార్జిన్ + జయ = శార్జిజయ (ఓ విష్ణువా! జయింపుము)

2. 'స' కార 'త' వర్గములు 'ష' కార 'ఠ' వర్గములతో చేరినయెడల దానికి బదులు 'ష' కార 'ఠ' వర్గములు వచ్చును. ఎట్లనగా—స కారమునకు బదులు ష కారమును, త, థ, ద, ధ, న లకు బదులు ఠ, ఠ, ఢ, ఢ, ణ లును వచ్చును. (స్తోఃఘ్నా ఘ్నః)

ఉదా:-పుత్రస్ + పఞ్ఠః = పుత్రష్ఠః (అఱవకొడుకు)

మిత్రస్ + టీకతే = మిత్రఢీకతే (మిత్రుడు ఉన్నాడు)

పెష్ + తా = పెఢా (తిరుగలి)

తత్ + టీకా = తఢీకా (దానికి టీక)

చక్రిన్ + ఢౌకసే = చక్రిణఢౌకసే (ఓ విష్ణువా! నీవు పోవు చున్నావు)

3. హ్రస్వాచ్చుకు పరమైన 'ఞ' కారమునకు ద్విత్వము నిత్యముగా వచ్చును, అనగా దానికి ద్విత్వము, తప్పక వచ్చును. (ఞేచ ఢ్వయః ఞేరుః)

ఉదా:-శివ+తాత = శివతాత (శివునియొక్క నీడ)

4. పదాంతముందు దీర్ఘమగు అచ్చునకు త కారము ముందునయెడల దానికి త కారము వైకల్పికముగ వచ్చును.

(पदान्ताद्धा)

ఉదా:-లక్ష్మీ+తాత = లక్ష్మీతాత లేక లక్ష్మీ తాత (లక్ష్మీ యొక్క నీడ)

5. త కారమునకు ముందు ఆ, మా అను ఉపస్థలము ఉన్నపుడుకూడ దానికి ద్విత్వము నిత్యముగ వచ్చును.

(आद्याङो एच)

ఉదా:-ఆ + తాదిత: = ఆత్తాదిత: (కప్పబడినవాడు లేక కప్పబడినది)

మా+తేదయ = మాత్తేదయ (నలుకవలదు)

6. ఒకపదము చివరనుండు ఏ హల్లుకుగాని (అంత:స్థములకును అనునాసికములకును తప్ప) 'హళ్ళు' (Sonic Consonant) గాని, అచ్చుగాని పరమయినయెడల దానివర్గములోని మూడవ అక్షరము దానికిబదులుగా వచ్చును.

(अलां जशोऽन्ते)

ఉదా:-तत्+भोग: = तद्भोग: (వాని భోగము)

द्विद्+घोष: = द्विद्धोष: (శత్రువుయొక్క ఘోష)

तत्+राग: = तद्भाग: (ఆరాగము)

वाक्+ईश: = वागीश: (బ్రహ్మస్వతి)

तत्+आगमनम् = तदागमनम् (వానిరాక)

7. పదాంతమందుండు ఏ హల్లుకుగాని అనునాసికము పరమైనయెడల దానికిబదులు దాని వర్గములోని అనునాసికము వైకల్పికముగ వచ్చును. (यरोनुनासिकेऽनुनासिकोवा)

ఉదా:—एतत्+मुरारि: అనుదానికి एतन्మुरारि: (= ఈవిష్ణువు) అనిగాని एतच्चुरारि: అనిగాని అగును. ఇట్లే षट्+मुख: = षण्मुख: (ఆటుమొగములు గలవాడు లేక షణ్ముఖుడు), षड्+मुख: అనియును, भवत्+महिमा=भवन्महिमा, भवद्महिमा అనియును అగును.

పరమగు అను నాసికము ఒక ప్రత్యయము (Termination) మొదట నుండెనేని ఈసన్నిత్యము అనగా తప్పక వచ్చును.

ఉదా:—तत्+मात्रम् = तन्मात्रम् (అదిమాత్రము; ఆమాత్రము)

चित्+मयम् = चिन्मयम् (జ్ఞానమువలన ఏర్పడినది)

8. 'त' వర్గాక్షరమునకు డ కారము పరమయినచో పూర్వపరములకు బదులు రెండవదాని సవర్ణము వచ్చును.

(तोर्लि)

ఉదా:—तत्+लक्षणम् = तल्लक्षणम् (దానిలక్షణము)

विद्वान्+लिखति = विद्वल्लिखति (పండితుడు వ్రాయును) ఇచట 'न' కారమునకు మారుగా అనునాసిక డ కారము వచ్చును. ఈ 'ड' కారము అనునాసికమని తెలుపుటకు

దానిపైన అర్థచంద్రాకారపు గుర్తు లేక చంద్రబిందువు పెట్టబడును.

9. 'ఝల్లు'లకు 'ఖర్లు'లు (Surd లేక Hard Consonants) పరమయినపుడు వానికి బదులు 'చర్లు'లు వచ్చును.

(खरि झलं चरः स्युः)

'ఝల్లు' లనగా మాహేశ్వరసూత్రములలో తుది వర్ణములను విడిచి 'ఝ' కారమునకును కడపటి 'ల్ల' కారమునకును నడుమనుండు వర్ణములు.

'ఖర్లు' లనగా 'ఖ' కారము మొదలు 'ర్' కారము వరకునుండు వర్ణములు.

'చర్లు' లనగా 'చ' కారము మొదలు 'ర్' కారము వరకునుండు వర్ణములు.

ఉదా:—उद्+स्थानम् = उत्थानम् (పైకిలేచుట)

उद्+स्तम्भनम् = उत्तम्भनम् (స్త్రాపు)

10. 'ఝయ్'కు అనగా వర్ణాక్షరములలోని మొదటి నాల్గింటిలో దేనికిగాని 'ఝ' కారము పరమయినచో దానికి బదులుగా దాని పూర్వవర్ణముయొక్క వర్ణములోని నాల్గవ అక్షరము వైకల్పికముగ వచ్చును. (अयोहोऽन्यतरस्याम्)

ఉదా:—वाक्+हरिः = वाग्हरिः లేక वाघरिः (మాటలలో సింహము)

तद्+हयः = तद्दहयः లేక तद्धयः (వానిగుడ్డము)

11. 'శ' కారమునకు ముందు వర్గాక్షరములలో మొదటి నాల్గింటియందు ఏదిగాని ఉండిదానికి అచ్చు, అంతఃస్థము, 'హ' కారము, అనునాసికము పరమయినచో అది ('శ' కారము) వైకల్పికముగ శ్చ కారమగును.

(शश्चोऽटि; शश्चोऽसि)

ఉదా:—तत्+शिवः = तच्छिवः లేక तच्छिवः (అశివుడు)
 सत्+शास्त्रम् = सच्छास्त्रम् లేక सच्छास्त्रम् (మంచి శాస్త్రము)
 एतत्+श्रुतम् = एतच्छ्रुतम् లేక एतच्छ्रुतम् (ఇది వేదము)
 सम्यक्+श्लाघ्यः = सम्यच्छ्लाघ्यः లేక सम्यच्छ्लाघ्यः
 (చక్కగా శ్లాఘింపఁదగినవాడు)

12. పదాంతమందుండు మ్ అను వర్ణము దానికి ఏ అచ్చు పరమయినను మార్పుచెందదు.

ఉదా:—तम् + आह्वय = तमाह्वय (వానిని పిలుపుము)
 अहम् + एव = अहमेव (నేనే)

13. పదాంతమందుండు మ్ కు హల్లు పరమైనయెడల దానికి అనుస్వారము వైకల్పికముగా వచ్చును. శ్, ష్, స్, ఙ్, ణ్ లు పరమైనపుడు మాత్రము నిత్యము గావచ్చును.

(मोऽनुस्वारः)

ఉదా:—एनम् + सः = एनं सः (వీనిని వాడు)
 धनम् + हरति = धनं हरति (ధనమును హరించుచున్నాడు)
 सम् + रक्षति = संरक्षति (చక్కగా కాపాడును).

14. తక్కిన హల్లులకు ముందు తుది మ్ అనుస్వారముగ నైనను పరమయినహల్లుయొక్క వర్గములోని అను నాసీకముగ నైనను మారును. య్, వ్, ల్ లు పరమైనచో వానికి బదులు అను నాసీక య్, వ్, ల్ లు వచ్చును. వీనిని య్, వ్, ల్ అని వ్రాయవలెను. (వాపదాంతస్య)

ఉదా:—వయమ్+కుर्मః = వయం కుर्मః లేక వయక్కుर्मః (మేము లేక మనము చేయుచున్నాము)

त्वम्+च = त्वंच లేక త్వచ్చ (నీవును)

सम्+प्राप्तिः = संप्राप्तिः లేక सम्ప్రాप्तिः (లెస్సగ పొందుట)

अहम्+युध्ये = अहं युध्ये లేక अहय్యुध्ये (యుద్ధముచేయుచున్నాను)

उत्तरम्+लिखसि=उत्तरं लिखसि లేక उत्तरलिखसि (ఉత్తరమును వ్రాయుచున్నావు)

हरिम्+वन्दे = हरिं वन्दे లేక हरिवन्दे (హరినిగూర్చి లేక హరికి నమస్కరించుచున్నాను)

15. ఒకపదము చివర ఙ్, గ్, న్ లకుముందు హ్రస్వ మగు అచ్చు ఉండి వానికి ఏ అచ్చుగాని పరమయినయెడల ద్విత్వము వచ్చును. (ङमो द्विखादचि ङमुणितयम्)

ఉదా:—प्रत्यङ्+आत्मा = प्रत्यङ्ङात्मा (స్పష్టముగనుండు ఆత్మ)

सुगण्+ईशः = सुगणीशः (శ్రేష్ఠమయిన సంఘమునకు అధిపతి)

हसन्+आगतः = हसन्नागतः (నవ్వుచు వచ్చెను)

16. పదాస్తమందుండు 'న్' కు 'ఛవ్' (ఞ, ఞ, ఞ, చ్, ఞ, త) పరమయినయెడల వానికి బదులుగ అనుస్వార విసర్గములు వచ్చును. విసర్గ చ్, ఞ లకుముందు శ్ గను, త, ఞ లకుముందు స్ గను, ఞ, ఞ, లకు ముందు ష్ గను మారును.

ఉదా:—కస్మిన్ + చిత్రే = కస్మిశ్చిత్రే (ఏచిత్రమునందు)

గురున్ + తాత్ర: = గురుశ్చతాత్ర: (గురువులను శిష్యుడు)

మహాన్ + టక్ఠ: - మహాఽటక్ఠ: (గొప్పగర్వము)

కాన్ + తరున్ = కాన్తరున్ ఏ చెట్లను ?)

కాని ఈసూత్రము ప్రశాన్ (శాంతుడు) అనుపదమునందలి 'న్' కు సూత్రము చెల్లదు.

ఉదా:—ప్రశాన్ + తనోతి = ప్రశాన్ తనోతి (శాంతుడు వ్యాపింపజేయును) (నశ్చల్యప్రశాన్)

17. 'చ' వర్గపదాస్తమం దున్నపుడుగాని యల్ (అంత: స్థములు, అనునాసికములుతప్ప తక్కినహల్లులు) పరమైనపుడుగాని 'క' వర్గగా మారును. (చో: క్త:)

ఉదా:—వాచ్ + యుక్తి: = వాయుక్తి: (వాక్కుతో కూడిక)

సృజ్ = సృజక్ (గట్టిప్రయత్నము చేయువాడు)

18. రేఫమునకు రేఫము (ర) పరమయినయెడల మొదటిరేఫమునకు లోపము కలుగును. అనగా అది వదలివేయఁ

బడును—దానికిముందుండు శ్ల కు తప్ప ‘అన్’ కు అనగా
అ, ఇ, ఉ లకు దీర్ఘము వచ్చును.

(రీరి; ఢ్లోపే पूर्वस्य दीर्घोऽणः)

ఉదా:—పునర్ + రమతే = పునారమతే (మరల ఆడుచున్నాడు)

हरिर् + रम्यः = हरीरम्यः (విష్ణువు అందమైనవాడు)

शम्भुर् + राजते = शम्भूराजते (శివుడు ప్రకాశించుచున్నాడు)

19. ఒకటేపదమునందు శ్ల, శ్ల, ర, ష లకు తర్వాత వచ్చునట్టి న్ కు అచ్చుగాని న్, మ్, య్, వ్ లుగాని పరమము నపుడు అది (న్) గ్ అగును. వీనికిని (శ్ల, శ్ల, ర, ష లు) న్ కును నడుమ అచ్చులు, క వర్గాక్షరములు, ష వర్గాక్షరములు య, వ, హ్, అనుస్వారము ఉన్నపుడుకూడ ఇదేమాచ్చు కలుగును.

ఉదా:—भर्तृ+नाम् = भर्तृणाम् (భర్తలయొక్క)

पूर+अनम् = पूरणम् (పూర్తిచేయుట; నిండించుట)

हरि+ना = हरिणा (హరిచేత)

गुरु+नाम् = गुरुणाम् (గురువులయొక్క)

राम+इन = रामेण (రామునిచేత)

द्वेष+इन = द्वेषेण (ద్వేషముచేత)

गृह्+नाति = गृह्णाति (తీసికొనును)

हानि आर्त+नाम् = आर्तानाम् (బాధపడువారియొక్క)

अर्थ+इन = अर्थेन (ధనముచేత)

అనియే అగును.

(ऋषाभ्यां नोणः समानपदे; अद्कुवाङ् नुम्यवायेऽपि)

20. న్ కారము ఋ, ర, ణ లకుతర్వాత వచ్చినను ఒక పదముచివర ఉండెనేని దానికి ణ కారము రాదు.

(नेपदान्तस्य)

ఉదా:—तरुन् (చెట్లను)

21. ఒకప్రత్యయములోని స్ కు అచ్చు త వర్గాక్షరము, మ్, య్, వ్ లు పరముగా నున్నపుడు దానికిముందు ఆ, ఊ లు తప్ప మఱియే అచ్చుగాని, క్, ఖ్, ణ్ లు గాని ఉండెనేని (వీనికిని స్ కును నడుమ విసర్గ అనుస్వారముతో కూడిన వర్ణములు ఉన్ననుకూడ) ణ్ గా మారును. (इण्कोः)

ఉదా:—धेनु+सु = धेनुषु (ఆవులయందు)

दिक्+सु = दिक्पु = दिक्षु (దిక్కులయందు)

वच्+स्यति = वक्ष्यति (చెప్పుచున్నాడు)

ज्योतिस्+आ = ज्योतिषा (వెలుతురుచేత)

अर्चिः+सु = अर्चिःपु లేక अर्चिष्य (జ్యోతులయందు)

चक्षुस् (కన్ను) ఇది ప్ర-బ-లో చక్షువి (కండ్లు) అగును.

हल्+सु = हल्लु (హల్లులయందు)

22. ఒకపదముచివర ఒకహల్లుకంటె ఎక్కువహల్లులు ఉన్నపుడు ముందుహల్లు తప్ప తక్కినవి వదలివేయబడును.

ఉదా:—कुश्र्त्+स् = कुश्र्त्स् = कुश्र्त् (పర్వతము)

23. పదాంత స్ కారమునకు ఒకవర్ణము పరమైనను కాకపోయినను అది విసర్గ యగును.

ఉదా:—रामस् = रामः

24. పదాంతమందు ఋ కు 'ఖర్త' (Hard Consonants) పరమయినను కాకపోయినను అది విసర్గమగును.

(खरवसानयोर्विसर्जनीयः)

ఉదా:— $\text{पूर} = \text{पूः}$ (పట్టణము)

$\text{पुनर} + \text{पुनर} = \text{पुनः पुनः}$ (మరల మరల)

25. పదాంత స్వకారమునకు ముందు अ, आ, इ, ए తప్ప మఱియే అచ్చుగాని ఉండి దానికి 'హశ్వు' (Soft Consonant) గాని అచ్చుగాని పరమయినయెడల అది ऋ కారముగ మారును.

(ससजुषोरुः)

ఉదా:— $\text{कविस्} + \text{आगतः} = \text{कविरागतः}$ (కవి వచ్చినాడు)

$\text{धेनुस्} + \text{गच्छति} = \text{धेनुर्गच्छति}$ (ఆవు పోవుచున్నది)

26. ఋ కు ముందు अ కారమున్నపుడు దానికి अ కారముగాని 'హశ్వు' గాని పరమయినయెడల అది उ కారముగ మారును. ఈ उ కారము దానికి ముందున్న अ కారముతో చేరి గుణసన్నివలన ओ కారమగును.

(अतोरोरुतादङ्गते ; हश्चि)

ఉదా:— $\text{शिवर} + \text{अर्च्यः} = \text{शिव+उ+अर्च्यः} = \text{शिवो+अर्च्यः} =$

शिवोऽर्च्यः (శివుడు పూజింపఁదగినవాడు)

ఇట పూర్వసూత్రమువలన ओ కారమునకు పరమయిన अ కారమునకు లోపము కలుగుటచే దానికి గుర్తుగా 'అవగ్రహము' - ऽ పెట్టబడినది. (అచ్ సన్ని చూడుము)

ఉదా:— $\text{रामर} + \text{वन्धः} = \text{राम+उ+वन्धः} = \text{रामो वन्धः}$

(రాముడు వండ్యడు)

27. విసర్గకుముందు ఆ కారమును దానికిపరముగా అచ్చుగాని 'హాశ్వు' గాని ఉన్నయెడల దానికి (ఆవిసర్గకు) లోపము కలుగును. ఈలోపము దానికిముందు ఆ కారమును పరముగా ఆ కారముతప్ప మఱియే అచ్చుగాని ఉన్నపుడు కూడ కలుగును.

ఉదా:—బ్రూధా: + ఆగతా: = బ్రూధా ఆగతా: (పెద్దలు వచ్చినారు)

నరా: + ఇమే = నరా ఇమే (వీరు మనుష్యులు)

జనా: + వదంతి = జనా వదంతి (జనులు చెప్పుదురు)

నృప: + ఉపదిశతి = నృపఉపదిశతి (రాజు ఉపదేశించుచున్నాడు)

ఇటవిసర్గలోపమువలన ఎదురైన అచ్చులకు సస్థిరాదు.

(లోప: శాకల్యస్య)

28. విసర్గకు శ్, ష్, స్ లు పరమయినయెడల దానికి వైకల్పికముగ శ్, ష్, స్ లు వచ్చును. (వాశరి)

ఉదా:—ఘరి: + శేతే = ఘరి:శేతే లేక ఘరిశ్శేతే (హరి నిద్రించుచున్నాడు)

రామ: + షణ్ణ: = రామ:షణ్ణ: లేక రామషణ్ణ: (రాముడు ఆటవవాడు)

ఘరి: + స్వామీ = ఘరి:స్వామీ లేక ఘరిస్స్వామీ (హరిఅధికారి)

29. విసర్గకు 'ఖర్వు' పరమయినయెడల దానికి బదులు శ్ వచ్చును.

ఉదా:—విణ్ణ: + త్రాతా = విణ్ణత్త్రాతా (విష్ణువు కాపాడువాడు)

పరమయిన 'ఖర్వు'తో శ్, ష్, స్ లు చేరి వచ్చినపుడు ఈ మార్పుకలుగదు.

ఉదా:—క: + క్షమ: = క:క్షమ: (ఎవఁడు సమర్థుఁడు ?

(शर्परे विसर्जनीयः)

30. भो:, भगो:, अघो: లేక అ, ఆ లు పూర్వము: దుండు విసర్గకు అచ్చుగాని, 'హశ్చ' గాని పరమైనయెడల దానికి య్ ఆదేశముగవచ్చును. ఈ య్ అచ్చులకుముందు వై కల్పికముగను హల్లులకు ముందు నిత్యముగను లోపించును. ఈలోపమువలన ఎదురైన అచ్చులకు సన్నిరాదు.

(भो भगो अघो अपूर्वस्य योऽशि; ओतो गार्ग्यस्य; लोपः शाकल्यस्य ; हलिसर्वेषाम्)

भो:, भगो:, अघो: అనునవి స్ కారాంతములగు నీవారములు (Interjections)

ఉదా:—देवा: + इह = देवा इह లేక देवा यिह (దేవతలు ఇచట)

भो: + देवा: = भो देवा: (ఓదేవతలారా!)

भगो: + नमस्ते = भगो नमस्ते (ఓహో, నీకునమస్కారము)

अघो: + एहि = अघो एहि లేక अघो येहि (ఆహో, రమ్మ)

31. स:, एष: అను శబ్దములయందలి విసర్గహల్లుకు ముందు లోపించును.

(एतत्तदोः सुलोपोऽकोरन्समासे हलि)

ఉదా:—एष: + विष्णु: = एष विष्णु: (ఇతఁడు విష్ణువు)

स: + शम्भु: = सशम्भु: (అతఁడు శివుఁడు)

అధ్యాయము. ౪.

శబ్దప్రకరణము.

సాధారణ శబ్దములు.

1. పదార్థవాచకములగు నామముల (nouns) కు పుం
లింగము (Masculine Gender), స్త్రీ లింగము (Feminine
Gender), నపుంసకలింగము (Neuter Gender) అని మూడు
లింగములును, ఏకవచనము (Singular Number), ద్వివచనము
(Dual Number), బహువచనము (Plural Number) అని
మూడు వచనములును కలవు.

పుం లింగమనగా పురుషపర్యాయముగ వాడబడునది:
ఉదా:—రామ, తఱ (చెట్టు). స్త్రీ లింగమనగా స్త్రీపర్యాయముగ
వాడబడునది. ఉ:—గౌరీ (పార్వతి), భృగివీ (భూమి). నపుం
సక లింగమనగా ప్రాణము లేనివస్తువులను చెప్పునపుడు వాడబ
డునది. ఉదా:—మనః (మనస్సు), పుస్తకమ్ (పుస్తకము). ఏక
వచనము ఒకటే వస్తువును తెలుపును. ఉదా:—రామః (ఒక
రాముడు) ద్వివచనము రెండువస్తువులను తెలుపును. ఉదా:
రామౌ (ఇద్దఱు రాములు). బహువచనము పెక్కువస్తువులను
తెలుపును. ఉదా:—రామాః (బహురాములు).

2. శబ్దములకు అంతములు (Endings) వేర్వేరుగ
నుండును. అన్నియు ఒకటే అంతము కలవిగనుండవు. కొన్ని
ఆ కారాంతములుగను, కొన్ని ఇ కారాంతములుగను, కొన్ని

త కారా స్తములుగను పలువిధములుగ నుండును. ఉదా:-
 రామ-అ కారా స్తము, క్షరి-ఇ కారా స్తము, శమ్భు-త కారా స్తము
 పితృ (తండ్రి) శ్చ కారా స్తము.

3. తెనుగునందు వలెనే సంస్కృతమునందును ఎనిమిది
 విభక్తులు (Cases) కలవు. ఇవి ప్రథమా (Nominative),
 బోధన ప్రథమా (Vocative), ద్వితీయా (Accusative),
 తృతీయా (Instrumental), చతుర్థి (Dative), పంచమి
 (Ablative), షష్ఠి (Genitive), సప్తమి (Locative) అని
 నవి.

4. పుం లింగ స్త్రీ లింగశబ్దములకు విభక్తు లేర్పడుట
 ప్రకృతి (మొదటి రూపము—base)కి చేర్పబడు ప్రత్యయము
 ములేవియనగా.

	ఏ	ద్వి	బ
Nom. case ప్రథమావిభక్తి	}	ఇ (:)	అస్ (అ:)
Accus. case ద్వితీయావిభక్తి	}	అమ్	అస్ (అ:)
Instr. case తృతీయావిభక్తి	}	ఆ	మిస్ (మి:)
Dative case చతుర్థివిభక్తి	}	ఇ	మిస్ (మి:)
Ablative case పంచమివిభక్తి	}	అస్ (అ:)	మిస్ (మి:)

Genitive case షష్ఠీవిభక్తి	}	అస్ (అ:) ఆస్ (ఆ:)	आम्
Locative case సప్తమీవిభక్తి	}	ఇ ,, (ఇ:)	सु

5. ప్రథమైకవచన ప్రత్యయము హల్లులు అంతము నందుఁగల ప్రకృతుల (bases) చివరలోపించును. సంబోధన ప్రథమావిభక్తి పామాన్యముగ ప్రథమవలెనే ఉండును. నపుంసకశబ్దములకుకూడ వైనచెప్పిన ప్రత్యయములే సామాన్యముగ చేర్పబడును. మార్పులాయాచోట్ల తెలుపబడును.

6. వైనచెప్పిన ప్రత్యయములు అజంత (అచ్చులు అంతమందుఁగల) ప్రకృతులకు చేర్పబడినపుడు వానికనేక మార్పులు కలుగును.

అ జ న్త ము లు.

(1) అకారాంత పులిङ्गప్రత్యయములు.

విభక్తులు	ఏ	ద్వి	బ
ప్రథమావిభక్తి	स्	औ	अस्
ద్వితీయావిభక్తి	म्	औ	आन्
తృతీయావిభక్తి	इन	भ्याम्	ऐस्
చతుర్థీవిభక్తి	य	,,	भ्यस्
పంచమీవిభక్తి	अत्	,,	,,
షష్ఠీవిభక్తి	स्य	ओस्	नाम्
సప్తమీవిభక్తి	इ	,,	सु

ఆ కారాంత శబ్దములకు సంబోధన ప్రథమైక వచనములో ప్రకృతిరూపమే ఉండును. తక్కిన వచనములు ప్రథమకువలెనే.

ఉదా:—(हे) गज (हे) गजौ (हे) गजाः. 'नाम्' అను ప్రత్యయమునకు ముందుండు హ్రస్వాచ్చు దీర్ఘమగును. ఉదా:—गज+नाम् = गजानाम्. తుది ఆ కారము ఆస్ కును షు కునుముందు ఐ అగును. ఉదా:—गज+ओस् = गजे+ओस् = गजयो: (సం. సూ. చూ.) गज+षु = गजे+षु = गजेषु.

ఆ కారాంత పులిట్ల రామ (రాముడు) శబ్దము.

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	రామ:	రామౌ	రామా:
సం. ప్ర.	(हे) राम	(हे) ,,	(हे) ,,
ద్వి.	రామమ్	రామౌ	రామాన్
తృ.	రామేణ	రామాభ్యామ్	రామే:
చ.	రామాయ	,,	రామేభ్య:
పం.	రామాత్	,,	,,
ష.	రామస్య	రామయో:	రామాణామ్
స.	రామే	,,	రామేషు

ఇట పదాంత స్వ కారము విసర్గయగును.

రామ+స్ = రామస్ = రామ: ; రామ + ఐ = రామౌ. రామ+ఆస్=రామా: . రామ+ఆన్ = రామాన్. రామ+ఇన్ = రామేన్ (గుణసన్ని) న కారము య కారమగుట చేత (సం. సూ. చూ.) రామేణ అగును.

రామ+ऐस् = रामैः (వృద్ధిసన్ని) य, भ्याम् లకుముందు ఆ
కారము దీర్ఘముగను, भ्यस् కుముందు ए గనుమారును. ఇట్లు
रामाय, रामाभ्याम्, रामेभ्यः అగును.

రామ + अत् = रामात्

రామ+ओस् = रामयोः

రామ+नाम् = रामानाम्

} ముందు చెప్పిన గజयोః,
గజానామ్ వలెనే కాని న కార

మునకు ण కారమువచ్చుట చేత (సం. సూ. చూ) रामाणाम्
అగును.

రామ+इ = रामे (గుణసన్ని)

रामे+सु = रामे+पु = रामेषु (గజेषు వలెనే)

2. आ कारात् స్త్రీలిङ्ग प्रत्ययములు.

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	లేదు	ई	अस्
ద్వి.	आम्	ई	अस्
తృ.	आ	भ्याम्	भिस्
చ.	ए	भ्याम्	भ्यस्
పం.	अस्	भ्याम्	भ्यस्
ష.	अस्	ओस्	नाम्
స.	आम्	”	सु

సంబోధన ప్రథమైకవచనములో శబ్దము తుదనుండు आ,
ए అగును. తక్కిన వచనములు ప్రథమవలెనే.

आ काराऽन्तर्लब्ध रमा (लङ्) शब्दम्.

	ॠ	द्वि	ॡ
प्र.	रमा	रमे	रमाः
सं. प्र.	(हे)रमे	(हे) रमे	हे (रमाः)
द्वि.	रमाम्	रमे	रमाः
तृ.	रमया	रमाभ्याम्	रमाभिः
च.	रमायै	”	रमाभ्यः
पं.	रमायाः	”	”
ष.	”	रमयोः	रमाणाम्
स.	रमायाम्	”	रमासु

శబ్దాంతమందుండు ఆ తృతీయైకవచనములో ఆ గ మ రును. చతుర్థి మొదలగు తక్కిన విభక్తుల యేకవచనములందు ప్రత్యయములకు ముందు యా అను అగమము వచ్చును. ఇట్లు తృతీయలో రమా + ఆ = రమే + ఆ లేక రమయా.

చతుర్థి.	రమా + యా + ఐ = రమాయే
పञ్చమి.	రమా + యా + అస్ = రమాయాః
షష్ఠి.	రమా + యా + అస్ = రమాయాః
సప్తమి.	రమా + యా + ఆమ్ = రమాయామ్

షష్ఠి సప్తమి ద్వివచనములందు తుది ఆ కారము ప్రత్యయములకు ముందు ఐ అగును. రమా + ఆస్ = రమే + ఆస్ లేక రమయోః

(3) ఆ కారాంతపుంసకలిజ్ఞ ప్రత్యయములు.

	ఏ	ద్వి	బ
ప్రథమా.	మ	ః	ఆని
ద్వితీయా.	మ	ః	ఆని

ఇవి తప్ప తక్కిన విభక్తి ప్రత్యయములన్నియు పుంలింజ్ఞమునకువలెనే ఉండును. సంబోధన ప్రథమైకవచనములో మాత్రము ఆ కారాంత పుంలిజ్ఞశబ్దములకు వలెనే ప్రకృతి రూపము ఉండును. మిగిలినవచనములు ప్రథమలోవలెనే.

ఆ కారాంత పుంసకలిజ్ఞ జ్ఞాన (తెలివి) శబ్దము.

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	జ్ఞానమ్	జ్ఞానె	జ్ఞానాని
సం. ప్ర. (ఛే) జ్ఞాన	(ఛే) జ్ఞానె	(ఛే) జ్ఞానాని	
ద్వి.	జ్ఞానమ్	జ్ఞానె	జ్ఞానాని

జ్ఞాన + ఇ = జ్ఞానె (గుణసన్ని) జ్ఞాన + ఆని = జ్ఞానాని
(సవర్ణదీర్ఘసన్ని)

తక్కినవిభక్తులు రామ శబ్దమునకువలెనే ఏర్పడును. తృతీయలోను షష్ఠిలోను న్ కారము య్ కారముకాదు. కాబట్టి జ్ఞానెన, జ్ఞానానామ్ అని వచ్చును.

(4) క్క కారాంతపులిజ్జ ప్రత్యయములు.

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	స్	—	అస్
ద్వి.	మ్	—	న్
తృ.	నా	భ్యామ్	భిస్
చ.	ఁ	భ్యామ్	భ్యస్
మ.	అస్	”	”
ష.	”	ఔస్	నామ్
స.	ఔ	”	ఋ

(క) సంబోధన ప్రథమైక వచనమునందు క్క కారము
కారమగును. ఉదా—(६) హరే

(ఖ) ప్రథమా, సం. ప్ర., ద్వితీయా విభక్తులందుండు
క్క కారమునకు బహువచన అస్ కు ముందు గుణమును, ద్వితీ
చనమందు బహువచన న్ కు ముందు దీర్ఘమును వచ్చును.

ఉదా:—గిరి (ద్వివచనము) గిరి + అస్ = గిరే + అ
లేక గిరయః (సప్తమా)

గిరిన్ (ద్వితీయాబహువచనము)

(గ) పులిజ్జశబ్దముల తుదనుండు క్క కారమునకు చ
ర్ణి, ష్చమి, ష్చ్యేకవచన ప్రత్యయములకు ముందుగుణము
వచ్చును.

(ఘ) పశ్చమీ షష్ఠ్యేకవచనములందు అస్ లోని ఆ కారము లోపించును.

(జ) సప్తమ్యేకవచనమునందు ఐ కు ముందు శబ్దము చివరనుండు కై కారమునకు లోపము కలుగును.

కై కారాంతపులిట్ల గిరి (కొండ) శబ్దము.

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	గిరిః	గిరి	గిరయః
సం. ప్ర.	(ః) గిరే	(ః) గిరి	(ః) గిరయః
ద్వి.	గిరిమ్	గిరి	గిరిన్
తృ.	గిరిణా	గిరిభ్యమ్	గిరిभिః
చ.	గిరయే	”	గిరిభ్యః
పం.	గిరేః	”	”
ష.	”	గిర్యోః	గిరిణామ్
స.	గిరౌ	”	గిరిష్టు

ప్ర. 1. గిరి + అస్ = గిరే + అస్ లేక గిరయః (సప్త-పై న 'క' సూ. చూ.)

తృ. 2. గిరి + నా = గిరిణా (పద్మ)

చ. 3. గిరి + య = గిరే + య లేక గిరయే (పై న 'గ' సూ. చూ.)

(1) సంబోధనప్రథమలో ఏకవచనమునందు సామాన్యముగా క్షీ కారముప్రాప్తమగును. తక్కిన వచనములు ప్రథమకువలెనే.—శ్రీ, ధీ శబ్దములు చూడు.

(2) చతుర్థి మొదలు తక్కినవిభక్తులయందు ఏకవచన ప్రత్యయములకుముందు ఆ అను ఆగమమువచ్చును.

(3) సప్తమీ బహువచనములో శ్రు అనునది శ్ర అగును.

క్షీ కారాంతస్త్రీలింగ గౌరీ (పార్వతి) శబ్దము.

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	గౌరీ	గౌర్యో	గౌర్యః
సం. ప్ర.	(హే) గౌరి	(హే) గౌర్యో	(హే) గౌర్యః
ద్వి.	గౌరీమ్	గౌర్యో	గౌరీః
తృ.	గౌర్యా	గౌరీభ్యామ్	గౌరీभिః
చ.	గౌర్యే	”	గౌరీభ్యః
పం.	గౌర్యాః	”	”
ష.	”	గౌర్యోః	గౌరీణామ్
స.	గౌర్యామ్	”	గౌరీభు

చ. గౌరీ + ఆ + ఐ = గౌర్యే

పం, ష. గౌరీ + ఆ + అస్ = గౌర్యాః

స. గౌరీ + ఆ + ఆమ్ = గౌర్యామ్

గౌరీ + య = గౌరీభు

7. ఇ కారాంతసంసకలిజప్రత్యయములు.

ప్ర.	ఏ	ద్వి	బ
ద్వి.	—	—	—
తృ.	ఆ	భ్యామ్	మిస్
చ.	ఐ	”	భ్యస్
పం.	అస్	”	”
ప.	”	అస్	నామ్
స.	ఇ	”	సు

(1) సం. ప్ర. లో శబ్దముతుదనుండు ఇ కారము ఐ కారముగ కూడమారును.

(2) అచ్చుమొదటనుండు ప్రత్యయములకు ముందు ఇ చేర్పబడును.

(3) ప్రథమా ద్వితీయా బహువచనములకు ముందు ఇ కారము దీర్ఘమగును.

(4) ఇ కారాంతశబ్దములు కొన్ని పుంలిజమునందును, నపుంసక లిజమునందునుకూడ ఒకటే అర్థమునందు వచ్చును. వీనిని “భాషితపుంస్కములు” అందురు. తక్కిన వానిని “అభాషితపుంస్కములు” అందురు. శ్రుచి శబ్దము భాషితపుంస్కము, వారి శబ్దము కాదు. పుంలిజమునందు శ్రుచిః, శ్రుచీ, శ్రుచయః అనియును, నపుంసకలిజమునందు శ్రుచి, శ్రుచిని, శ్రుచీని అనియును ఉండును.

ఇ కారాంత నపుంసకలిజ్జ వారి (నీళ్లు) శబ్దము.

(అభాషితపుంస్కము)

	వ	ద్వి	బ
ప్ర.	వారి	వారిణి	వారిణి
సం. ప్ర.	(హే) వారే (హే) వారి }	(హే) "	(హే) "
ద్వి.	వారి	వారిణి	వారిణి
తృ.	వారిణా	వారిభ్యమ్	వారిభిః
చ.	వారిणे	"	వారిభ్యః
పం.	వారిణః	"	"
ష.	"	వారిణోః	వారిణామ్
స.	వారిణి	"	వారిణు

ఇ కారాంత నపుంసకలిజ్జ శ్రుచి శబ్దము (శుద్ధమైనది)

	వ	ద్వి	బ
ప్ర.	శ్రుచి	శ్రుచిని	శ్రుచీని
సం. ప్ర.	(హే) శ్రుచే (హే) శ్రుచి }	(హే) "	(హే) "
ద్వి.	శ్రుచి	శ్రుచిని	శ్రుచీని
తృ.	శ్రుచినా	శ్రుచిభ్యమ్	శ్రుచిభిః
చ.	శ్రుచినే శ్రుచ్యే }	"	శ్రుచిభ్యః

పం.	శ్రుచిన్: } శ్రుచే: }	శ్రుచిభ్యమ్	శ్రుచిభ్య:
ష.	శ్రుచిన్: } శ్రుచే: }	శ్రుచినో: } శ్రుచ్యో: }	శ్రుచీనామ్
స.	శ్రుచిన్: } శ్రుచౌ }	శ్రుచినో: } శ్రుచ్యో: }	శ్రుచిభ్య

త కారాంతశబ్దములు.

(1) వీని విభక్తులలో ఇ కారాంత శబ్దములయందలి ఇ.ఈ.ఐ.ఋ.లకు బదులు క్రమముగా త క ఆ ఓ ఊ లువచ్చును.

(2) పులిజ్జ శబ్దముల చివరనుండు త కారమునకు చతుర్థి, పఞ్చమి, షష్ఠ్యేకవచనములందు గుణమువచ్చును. కావున విణావే, విణాః అని ఏర్పడును.

(3) మూడు లిజ్జములయందును వీని విభక్తులకూడ ఇ కారాంతముల విభక్తులవలెనే ఏర్పడును. కాని చతుర్థి, పఞ్చమి, షష్ఠీ. సప్తమ్యేకవచనములందును, నపుంసక లిజ్జషష్ఠీ, సప్తమి ద్వివచనములందును వీనికి ఆయావిభక్తుల పులిజ్జ రూపములు కూడవచ్చును.

త కారాంత పులిజ్జ విణ్య (విష్ణువు) శబ్దము.

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	విణ్య:	విణ్	విణవ:
సం.	ప్ర. (హ) విణా	(హ) విణ్	(హ) విణవ:
ద్వి.	విణ్యమ్	విణ్	విణన్

తృ.	విष्ణునా	విష్ణుభ్యామ్	విష్ణుభిః
చ.	విష్ణవే	”	విష్ణుభ్యః
పం.	విష్ణోః	”	విష్ణుభ్యః
ష.	”	విష్ణవోః	విష్ణూనామ్
స.	విష్ణౌ	”	విష్ణుषు

ఇ కారాంతస్థీలిజ్జ తను (దేహము) శబ్దము.

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	తనుః	తనూ	తనవః
సం. ప్ర. (హే)	తనో	(హే) తనూ	(హే) తనవః
ద్వి.	తనుమ్	తనూ	తనూః
తృ.	తన్వా	తనుభ్యామ్	తనుభిః
చ.	తన్వే } తనవే }	”	తనుభ్యః
పం.	తన్వాః } తనోః }	”	”
ష.	తన్వాః } తనోః }	తన్వోః	తనూనామ్
స.	తన్వామ్ } తనౌ }	తన్వోః	తనుषు

(1) దీనికి తృతీయైకవచనప్రత్యయము ఆ ద్వితీయాబహువచన ప్రత్యయమగు స్ కు ముందు తుది అచ్చదీర్ఘమగును. తను + ఆ = తన్వా, తను + స్ = తనూః— కడపటి

నాలుగు విభక్తులయందు ఏకవచనములో తన్వే, తన్వాః, తన్వామ్ అనురూపములు వైకల్పికముగా వచ్చును.

(2) నపుంసక కారాంతశబ్దముల విభక్తులు ఏర్పడుటకుకూడ పుంలిङ्గశబ్దములకు చెప్పినపద్ధతియే పనికివచ్చును.

క కారాంత నపుంసకలిङ्గ మధు (తేనె) శబ్దము.

(అభాషితపుంస్కము)

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	మధు	మధునీ	మధూని
సం. ప్ర.	(హే) మధో (హే) మధు }	(హే) ,,	(హే) ,,
ద్వి.	మధు	మధునీ	మధూని
తృ.	మధునా	మధుభ్యామ్	మధుభిః
చ.	మధునై	,,	మధుభ్యః
ప.	మధునః	,,	,,
ష.	,,	మధునోః	మధూనామ్
స.	మధుని	,,	మధుభు

క కారాంత నపుంసకలిङ్గ మృదు (మెత్తనిది) శబ్దము.

(భాషితపుంస్కము)

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	మృదు	మృదునీ	మృదూని
సం.	(హే) మృదో (హే) మృదు }	(హే) ,,	(హే) ,,

శ్చ కారాంతపుంలిङ्గశబ్దములు.

(1) వీనిలో ప్రత్యయములకుముందు ప్రథమా విభక్తిలోను ద్వితీయైకవదన, ద్వితీయచనములయందును అంతమందు 'శ్చ' అర్థ గామాయను. పితృ, మాతృ, భ్రాతృ మొదలగు కొన్నిశబ్దములయందు మాత్రము శ్చ అనునది అర్థ అగును. ప్రథమైకవచనములో ర కారమునకును స్ అను ప్రత్యయమునకును లోపముకలుగుటచే అంతమందు ఆ మాత్రము నిలుచును.

వీని ప్రత్యయములు:—

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	స్	ఐ	అస్

సం. ప్ర. లో ఏకవచనమునందు అర్థ లోని ర లోపించుటచేత
అ: అగును (సం. సూ. చూ.)

ద్వి.	అమ్	ఐ	న్
	న్ కుముందు శ్చ దీర్ఘమగును.		
తృ.	ఆ	భ్యామ్	భిస్
చ.	ఋ	"	భ్యస్
పం.	లేదు	"	"
ష.	లేదు	ఔస్	నామ్
స.	ఇ	"	సు

(2) పञ్చమీషష్ఠీ విభక్తులఏకవచనములో 'శ్చ' తర్

గామారును. సప్తమ్యేకవచనమండలి క్క కారమునకు ముందు
ఇది అర్ అగును. నామ్ కుముందు క్క కారము దీర్ఘమగును.

క్క కారాంతపులిజ్ఞ ధాతు (బ్రహ్మ) శబ్దము.

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	ధాతా	ధాతారౌ	ధాతారః
సం. ప్ర.	(హే) ధాతః	(హే) ధాతారౌ	(హే) ధాతారః
ద్వి.	ధాతారమ్	ధాతారౌ	ధాతౄన్
తృ.	ధాత్రా	ధాతృభ్యమ్	ధాతృభిః
చ.	ధాత్రే	"	ధాతృభ్యః
పం.	ధాతుః	"	"
ష.	"	ధాత్రోః	ధాతౄణామ్
స.	ధాతరి	"	ధాతృషు

క్క కారాంతపులిజ్ఞ పితృ (తండ్రి) శబ్దము.

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	పితా	పితరౌ	పితరః
సం. ప్ర.	(హే) పితః	(హే) పితరౌ	(హే) పితరః
ద్వి.	పితరమ్	పితరౌ	పితౄన్
తృ.	పిత్రా	పితృభ్యమ్	పితృభిః
చ.	పిత్రే	"	పితృభ్యః
పం.	పితుః	"	"
ష.	"	పిత్రోః	పితౄణామ్
స.	పితరి	"	పితృషు

శ్చ కారాంతపులిङ्గ నృ (నరుడు) శబ్దము.

ఏ ద్వి బ

ప్ర.	నా	నరౌ	నరః
సం. ప్ర. (హే)	నః	(హే) నరౌ	(హే) నరః
ద్వి.	నరమ్	నరౌ	నృన్
తృ.	నా	నృభ్యమ్	నృభిః
చ.	నై	”	నృభ్యః
పం.	నః	”	నృభ్యః
ప.	”	నౌః	నృణామ్ నృణామ్ }
స.	నరి	”	నృపు

ఈ శబ్దములో నామ్ కు ముందు దీర్ఘము వైకల్పికము.

షష్ఠీ బహువచనములో నృణామ్, నృణామ్ అని రెండురూపములు వచ్చును.

బంధుత్వార్థకములగు **స్వస్త్రి**, **మాతృ**, **దృహితృ**, **యాతృ** మొదలగు శ్చ కారాంత స్త్రీలిङ్గముల ద్విలీయా బహువచన ప్రత్యయము స్.

దీనికి ముందువీని శ్చ కారము దీర్ఘమగును.

ఉదాః—**స్వస్త్రిః**, **మాతృః**, **దృహితృః** మొ.

స్వస్త్రి (ఆడుతోడఁబుట్టువు) శబ్దము మాత్రము తక్కినవిభక్తులలో **నమ్** (మనుమడు) శబ్దమువలెనే చెప్పబడును. మిగిలినవి **పితృ** శబ్దమువలెనే. ఉదాః—**దృహితా** **దృహితరౌ** **దృహితరః** మొ.

(1) ऋ कारांस्तपुंलिङ्गं नमृ (మనుమడు) శబ్దము

	వ	ద్వి	బ
ప్ర.	నమా	నమారౌ	నమారః
సం. ప్ర. (హే)	నమః	(హే) నమారౌ	(హే) నమారః
ద్వి.	నమారమ్	నమారౌ	నమౄన్

(2) ऋ कारांस्तस्త్రిలిङ्गं स्वसृ (అడుతోడబుట్టున) శబ్దము.

	వ	ద్వి	బ
ప్ర.	స్వసా	స్వసారౌ	స్వసారః
సం. ప్ర. (హే)	స్వసః	(హే) స్వసారౌ	(హే) స్వసారః
ద్వి.	స్వసారమ్	స్వసారౌ	స్వసౄః

తక్కినవిభక్తులు రెంటికిని సమానము. శేషము, పి శబ్దమువలెనే.

(3) ऋ कारांस्तस्త్రిలిङ्गं मातृ (తల్లి) శబ్దము.

	వ	ద్వి	బ
ప్ర.	మాతా	మాతరౌ	మాతరః
సం. ప్ర. (హే)	మాతః	(హే) మాతరౌ	(హే) మాతరః
ద్వి.	మాతరమ్	మాతరౌ	మాతృః

శేషము పితృ శబ్దమువలె.

(4) ऋ कारा_స్త_స్త్రీ_లిङ्ग_యాत् (తో_డికో_డలు, అ_త్త) శబ్దము.

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	యాता	యాतरौ	యాतरः
సం. ప్ర.	(हे) యాతః	(हे) యాతరौ	(हे) యాతరః
ద్వి.	యాతరమ్	యాతరौ	యాతః

శేషము పితృ శబ్దమువలె.

ఋ కారా_స్త_నపుంసలిङ్గ_శబ్దములు ఈ దిగువ చూపఁబడిన శబ్దమువలెనే చెప్పఁబడును.

ఋ కారా_స్త_నపుంసకలిङ్గ_కర్తే (చేయునది) శబ్దము.

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	కర్తే	కర్తృణి	కర్తృణి
సం. ప్ర.	(हे) కర్తే (हे) కర్తః	(हे) " "	(हे) " "
ద్వి.	కర్తే	కర్తృణి	కర్తృణి
తృ.	కర్తృణా కర్త్రా	కర్తృభ్యమ్	కర్తృభిః
చ.	కర్తృణే కర్త్రే	" "	కర్తృభ్యః
పం.	కర్తృణః కర్తృః	" "	" "

ప్ర. కర్తృణోః } కర్తృణామ్

శ్రీ JAGADGURU VISHWAKSAR
NANA SIMHASAN JNANAMANDIR

LIBRARY

CC-0. Jangamawadi Math Collection. Digitized by eGangotri

Jangamawadi Math, Varanasi

Acc No. 7538

స.

कर्तृणि
कर्तरि

}

”

कर्तृषु

ఇంతమట్టుకు అజన్తశబ్దముల విషయము చెప్పబడినది.

(ii) హలన్త శబ్దములు.

(1) వీనికి సామాన్యముగా చేర్పబడు విభక్తి ప్రత్యయములు.

ఏ

ద్వి

బ

ప్ర., సం. ప్ర. सू

औ

आस्

మొదలగునవి ఇంతకుముందే చెప్పబడినవి (వానిని చూడుము.) పులిజ్ఞ స్త్రీలిజ్ఞ హలన్తశబ్దములకు వీనిని చేర్చినపుడు వానికి ఎట్టిమార్పును కలుగదు. శబ్దప్రకృతిలో మాత్రము కొన్ని భేదములు కలుగును. కొన్ని పులిజ్ఞ స్త్రీలిజ్ఞశబ్దములు మార్పుజెందక రూపములో ఒకటే విధముగా ఉండును.

ఉదా:—इन्द्रजित् (పుం.) ఇన్ద్రజిత్తు.

दिविषद् (పుం.)—దేవత, ముద్ (స్త్రీ) (సంతోషము) మొ॥

त कारा_न्त పులిజ్ఞ ఇన్ద్రజిత్ (ఇన్ద్రజిత్తు) శబ్దము.

ఏ

ద్వి

బ

ప్ర.

इन्द्रजित्

इन्द्रजितौ

इन्द्रजितः

సం.

प्र. (हे) ”

(हे) ”

(हे) ”

ద్వి.

इन्द्रजितम्

इन्द्रजितौ

इन्द्रजितः

త్వ.

—जिता

—जिह्वाम्

—जिह्विः

చ.	—జితే	„	—జిత్య:
పం.	—జిత:	„	„
మ.	„	—జితో:	—జితామ్
స.	—జితి	„	—జిత్సు

ద కారాంత పులిజ్ఞ దివిషద్ (దేవత) శబ్దము.

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	దివిషత్	దివిషదౌ	దివిషద:
సం. ప్ర.	(हे) దివిషత్	(हे) దివిషదౌ	(हे) దివిషద:
ద్వి.	దివిషదమ్	దివిషదౌ	దివిషద:
తృ.	—षदा	[—षद्याम्	—षद्धि:
చ.	—षदे	„	—षद्य:
పం.	—षद:	„	„
మ.	— „	—षదో:	—षదామ్
స.	—षदि	„	—षत्సు

శ కారాంత స్త్రీలిజ్ఞ దిక్ (దిక్కు) శబ్దము.

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	దిక్	దిశౌ	దిశ:
సం. ప్ర.	(हे) దిక్	(हे) దిశౌ	(हे) దిశ:
ద్వి.	దిశమ్	దిశౌ	దిశ:
తృ.	దిశా	దిగ్భ్యామ్	దిగ్భి:
చ.	దిశే	„	దిగ్భ్య:

పం.	దిశ:	”	”
ష.	”	దిశో:	దిశామ్
స.	దిశి	”	దిక్షు

(2) వత్, మత్ అంతమందుగల పులిజ్ శబ్దములకు ప్రథమా. సం. ప్ర. ద్వితీయా (బహువచనములో తప్ప) తుది త్ కారమునకు ముందు న్ ఉంచబడును.

త కారాంత పులిజ్ గుణవత్ (గుణవంతుడు) శబ్దము.

	వ	ద్వి	బ
ప్ర.	గుణవాన్	గుణవంతౌ	గుణవంతః
సం. ప్ర.	(హే) గుణవన్	(హే) గుణవంతౌ	(హే) గుణవంతః
ద్వి.	గుణవంతమ్	గుణవంతౌ	గుణవతః
తృ.	గుణవతా	గుణవద్యమ్	గుణవద్భిః
చ.	—వతే	”	గుణవద్యః
పం.	—వతః	”	”
ష.	—,”	గుణవతోః	గుణవతామ్
స.	—గుణవతి	”	గుణవత్సు

(3) పులిజ్ శబ్దముల ప్రథమైకవచనములో ‘వన్’ లోని ఆ కారమునకు దీర్ఘమువచ్చి వాన్ అగును.

(4) గచ్ఛత్, పచ్ఛత్ మొదలగు (వర్త-విశే) శబ్దములకు దీనివలెగాక ప్ర. వ. లో మాత్రము ఆ కారము హ్రస్వమై గచ్ఛన్, పచ్ఛన్ అని యుండును.

वसत् (वर्त-विशे) (निवसिंचुచున్న) శబ్దమునకు ప్ర. ఏ
वसन् (वसिंचुవాడు). తక్కిన విషయములలోనిది పై శబ్దము
వలెనే ఉండును.

(5) హలస్తములగు నపుంసకలిङ्ग నామవాచకముల
ప్ర., సం. ప్ర., ద్వితీయా విభక్తులలో ఏకవచనమునకు ప్రత్య
యము లుండవు. ద్వिवచన ప్రత్యయము క్షీ. బహువచన ప్రత్య
యము క్ష. బహువచనములో తుది హల్లు అను నాసికముగ గాని
అంతఃస్థముగ గాని ఉండనియెడల క్ష కారమునకు ముందు న్
పెట్టబడును. తక్కిన విభక్తులు అదే అంతముగల పుంలిङ्ग
శబ్దములకువలెనే ఏర్పడును.

त कारास्त नपुंसकलिङ्ग यकृत् (मांसविशेषम्) శబ్దము.

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	यकृत्	यकृती	यकृन्ति
సం. ప్ర. (हे)	”	(हे) ”	(हे) ”
ద్వి.	यकृत्	यकृती	यकृन्ति
తృ.	यकृता	यकृद्भ्याम्	यकृद्भिः
చ.	यकृते	”	यकृद्भ्यः
పం.	यकृतः	”	”

शेषम् पचत् శబ్దమునకు వలెనే.

(6) भू, दिव्, चूर्, जाति (1,4,10) వికరణుల పరస్మై పద
ధాతువులకు సంబంధించిన నపుంసకములగు వర్त-విశేషణముల
ప్ర. సం. ప్ర. ద్వితీయావిభక్తుల ద్వिवచనమునందు తుది న్

కారమునకుముందు న్న ఉంచబడును. ఇట్లు న్న కారము ఉండుట
 తుడ్ వికరణి (6-వ వికరణి) ధాతువులవర్త-విశేషణములకు
 వైకల్పికము. ఉదా:—బ్రు (బోధ)

తెలిసికొను—1-వ వికరణి—వర్తవిశేషణము బోధత్ (తెలిసి
 కొనుచున్న). బోధత్ శబ్దమునకు ప్ర., సం. ప్ర., ద్వితీయా విభ
 క్తులు—బోధత్, బోధంతి, బోధంతి అని యుండును.

దిద్ (అడుకొను) 4-వ వికరణి - వర్తవిశే - దీవ్యత్—
 దీవ్యత్ శబ్దమునకు ప్ర., సం. ప్ర., ద్వితీయావిభక్తులు—దీవ్యత్,
 దీవ్యంతి, దీవ్యంతి

చుర్ (దొంగిలించు)—10-వ వికరణి—వర్తవిశే - చోరయత్,
 చోరయత్ శబ్దమునకు ప్ర., సం. ప్ర., ద్వితీయావిభక్తులు—చోరయత్,
 చోరయంతి చోరయంతి.

విశ్ (ప్రవేశించు) - 'తుడ్' జాతిలేక 6-వ వికరణి—వర్తవిశే—
 విశత్ (ప్రవేశించుచున్న). ప్ర., సం. ప్ర., ద్వితీయావిభక్తులు.

విశత్ విశంతి లేక విశతీ, విశంతి దిశ్ (చూపు) -
 తుడ్ జాతి లేక 6-వ వికరణి—వర్త-విశే - దిశత్ (చూపుచున్న).
 ప్ర. సం. ప్ర. ద్వితీయావిభక్తులు—దిశత్, దిశంతి లేక దిశతీ,
 దిశంతి.

శాస్ అను ధాతువుయొక్క వర్త-విశే - శాసత్ (సలు
 చున్న) - నపుంసకలిజ్ఞ శాసత్ శబ్దమునకు ప్ర., సం. ప్ర., ద్వితీ
 యా బహువచనముల క్క కారమునకు ముందుమాత్రము న్న
 వైకల్పికముగా వచ్చును.

ప్ర. సం. ప్ర. ద్వితీయా విభక్తులు.

शासत्	शासती	शासन्ति } शासति }
-------	-------	----------------------

తక్కిన విభక్తులు మఱుత్ శబ్దమునకువలెనే.

అన్, ఇన్ అంతమందుండు నామవాచకములు.

(1) వీని ప్రథమ, సం. ప్ర. లలో ఏకవచనప్రత్యయ మగు స్ లోపించును. ఉదా :—రాజన్ + స్ = రాజన్స్
= రాజన్
గుणिన్ + స్ = గుणिన్స్
= గుणिన్ (సం. సూ. చూ.)

(2) ప్రథమైక వచనమునందును హల్లు మొదటనుండు ప్రత్యయము లన్నిటికి ముందును న్ వదలివేయబడును. ద్వితీయా బహువచనమందు తప్ప ప్ర., సం. ప్ర., ద్వితీయావిభక్తు లలో పుంలిङ्గ శబ్దముల ఆ కారమునకు దీర్ఘము వచ్చును.

ఉదా :—

न कारात्त पुंलिङ्ग राजन् (राज) शब्दम्.

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	రాజా	రాజానౌ	రాజానః
సం. ప్ర.	(हे) राजन्	(हे) राजानौ	(हे) राजानः
ద్వి.	राजानम्	राजानौ	राज्ञः
తృ.	राज्ञा	राजभ्याम्	राजभिः మొ.

ఇట్లే ఆత్మన్ శబ్దములో

	వ	ద్వి	బ
ప్ర.	ఆత్మా	ఆత్మానౌ	ఆత్మానః
సం. ప్ర.	(ఛే) ఆత్మన్	(ఛే) ఆత్మానౌ	(ఛే) ఆత్మానః
ద్వి.	ఆత్మానమ్	ఆత్మానౌ	ఆత్మనః

అనివచ్చును.

ఇన్ అంతమందుండు పుంలిङ్గ శబ్దముల ఇ కారమున ప్రథమైకవచనములో మాత్రము దీర్ఘము వచ్చును. ఉదా: గుणिన్ (పుం) గుణీ గుణినౌ గుణినః నపుంసకశబ్దము లక్షణము. వీని ప్ర., సం. ప్ర., ద్వితీయా బహువచనములయందు ఇ కారము దీర్ఘమగును. గుणिన్ (నపుం) ప్ర. ఏ. గుణి. దీని ప్ర. సం. ప్ర. ద్వితీయా బహువచనము. గుణీని

(3) అన్ అంతమందుగల పుంలిङ్గ శబ్దములలోని కారము తృతీయా బహువచన ప్రత్యయమగు ఆస్ మొదలుగా అచ్చు మొదటనుండు ప్రత్యయములకుముందు వదలివేయబడును. ఈ ఆ కారమునకు ముందు మ్, వ్ లు తుదనుండి సంయుక్త హల్లు ఉండెనేని అది అట్లే ఉండును. అనగా దానికి లోపము కలుగదు. ఈ లోపము పుంలిङ్గ నపుంసకలింగ శబ్దముల సప్తమ్యైకవచనమందును నపుంసకముల ప్ర., సం. ప్ర. ద్వితీయా ద్వివచనమందును వైకల్పికము. సంబోధన ప్రకృతి మైకవచనము ప్రకృతివలెనే ఉండును. నపుంసక లిङ్గములోన్ కారమునకు లోపము వైకల్పికము.

ఉదా :—రాజన్ (పుం.),

సం. ప్ర. ఏ. (ఛే) రాజన్.

తృ. ఏ. రాజా, సప్త. ఏ. రాజ్ఞి లేక రాజన్.

(4) నామన్ (సపుం). ప్ర. సం. ప్ర. ద్వితీయా ద్వీవచ
నము నామ్నీ లేక నామనీ సం. ప్ర. ఏ. (ఛే) నామన్ లేక (ఛే) నామ.
రాజా (తృ. ఏ.) అను రూపము ఎట్లు ఏర్పడుననగా రాజన్ + ఆ
అని ఉండఁగా ప్రత్యయమునకు ముందున్న ఆ లోపించు
టచేత రాజన్ + ఆ అగును. ఇట న్ కారము జ్ కారముతో
చేరుటవలన దానికి బదులు జ్ వచ్చును. ఈ జ్ దానికి ముం
దుండు జ్ తో చేరి జ్జ అగును. ఇట్లు రాజ్ + ఆ = రాజా
(సన్ధి సూ. చూ)

ఇట్లే సన్ధివలన రాజ్జే, రాజ్జః, రాజ్జామ్, రాజ్జి అనునవియును
ఏర్పడును. రాజన్ శబ్దము స్త్రీలింగములో రాజ్ఞీ (రాణి) అగును.

आत्मनः అనుదానిలో ద్వితీయా బహువచన ప్రత్య
యమగు అస్ లేక ఆః కు ముందు త్ అను మ్ కారము తుద
నుండు సంయుక్త హల్లు ఉన్నది. కావున ఆ కారమునకు
లోపము కలుగదు. అట్లు ఆत्मनః అని ఏర్పడును.

यत्वन् శబ్దము ద్వితీయా బహువచనము यत्वनः
यत्वनः అనుదానిలో ద్వి. బహువచన ప్రత్యయమగు అస్
లేక ఆః కు ముందు త్ అను మ్ తుదనుండు సంయుక్త హల్లు
ఉన్నది. కావున ఆ కారమునకు లోపము కలుగదు. అట్లు
यत्वनः అని ఏర్పడును.

మహిమన్ శబ్దము రాజన్ శబ్దమువలెనే.

న కారాంత్ర పులిజ్జ మహిమన్ (మహిమ) శబ్దము.

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	మహిమా	మహిమానౌ	మహిమానః
సం. ప్ర.	(హే) మహిమన్	(హే) మహిమానౌ	(హే) మహిమానః
ద్వి.	మహిమానం	మహిమానౌ	మహిమనః
తృ.	మహిమనా	మహిమభ్యామ్	మహిమభిః
చ.	మహిమై	”	మహిమభ్యః
పం.	మహిమనః	”	”
ష.	”	మహిమనోః	మహిమనామ్
స.	మహిమి మహిమని	} ”	మహిమసు

మహిమన్ + అస్ = మహిమన్ + అః = మహిమనః

యజ్వన్ శబ్దము ఆత్మన్ శబ్దమువలెనే.

న కారాంత్ర పులిజ్జ యజ్వన్ (యజగము చేసినవాడు) శబ్దము

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	యజ్వా	యజ్వనౌ	యజ్వనః
సం. ప్ర.	(హే) హేయజ్వన్	(హే) యజ్వనౌ	(హే) యజ్వనః
ద్వి.	యజ్వనమ్	యజ్వనౌ	యజ్వనః
తృ.	యజ్వనా	యజ్వభ్యామ్	యజ్వభిః
చ.	యజ్వనై	”	యజ్వభ్యః
పం.	యజ్వనః	”	”

మ.		యజ్వనో:	యజ్వనామ్
స.	యజ్వని	”	యజ్వసు
	దామన్ శబ్దము నామన్ శబ్దమువలెనే.		
	న కారా వ్ర సప్రంసకలిజ్ఞ దామన్ (పుష్పమాల) శబ్దము.		
	ఏ	ద్వి	బ

ప్ర.	దామ	దామ్రీ } దామనీ }	దామాని
సం. ప్ర.	(హే) దామన్ } (హే) దామ }	(హే) దామ్రీ } (హే) దామనీ }	(హే) దామాని
ద్వి.	దామ	దామ్రీ } దామనీ }	దామాని
తృ.	దామ్రా	దామభ్యామ్	దామాభి:
చ.	దామ్రే	”	దామభ్య:
ఘ.	దామ్ర:	”	”
మ.	”	దామ్రో:	దామ్రామ్
స.	దామ్రి } దామాని }	”	దామసు

న కారా వ్ర సప్రంలిజ్ఞ గుణిన్ (గుణవంతుడు) శబ్దము.

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	గుణి	గుణినౌ	గుణిన:
సం. ప్ర.	(హే) గుణిన్ } (హే) గుణినమ్ }	(హే) ” } (హే) గుణినౌ }	(హే) ” } (హే) గుణిన:

తృ.	గుणिना	గుणिभ्याమ్	గుणिभि:
చ.	గుणिने	„	గుणिभ్య:
పం.	గుణिन:	„	„
ష.	„	గుణिनో:	గుణినామ్
స.	గుణిని	గుణినో:	గుణిపు

న కారాంత్ర సపుంసకలిజ్జ గుणिन् (గుణముగలది) శబ్దము

వ

ద్వి

బ

ప్ర.	గుणि	గుణిని	గుణీని
సం. ప్ర.	(हे) गुणिन् } (हे) गुणि }	(हे) गुणिनी	(हे) गुणीनि

ద్వి.	గుणि	గుణిని	గుణీని
తృ.	గుणिना	గుणिभ्याమ్	గుणिभि:
చ.	గుणिने	„	గుणिभ्य:
పం.	గుణिन:	„	„
ష.	„	గుణिनో:	గుణినామ్
స.	గుణిని	„	గుణిపు

स्, वस्, ईयस्, एवस् లు అంతమందుగల నామవాచకములు :—

(1) स् అంతమందుగల నామవాచకములకు ప్రథమవచనమునందు त् అను ప్రత్యయమునకు లోపమును దాముందుండు अ కారమునకు దీర్ఘమును వచ్చును. శబ్దతుదనుండు स् పిమ్మట విసర్గగా మారును.

ఉదా :—వేధస్ + స్ = వేధాస్ = వేధాః (బ్రహ్మ.)

(2) హల్లులు మొదటనుండు ప్రత్యయములకుముందు స్ విసర్గగా మారును. ఈ విసర్గ ప్రత్యయములలో సస్థి ప్రకారము కలియును. ఐయస్, ఐయస్ లు మొదటనుండు నామ వాచకములకుకూడ ఇట్లే అగును.

(3) వస్, ఐయస్, ఐయస్ లు అంతమందుండు నామ వాచకములకు పుంలింగములో తుది స్ కు ముందు న్ ఉంచఁబడును. వాని తుదివర్ణమునకు ముందుండు ఆ కారము ప్ర., సం. ప్ర. లలోను ద్వితీయా విభక్తిలో మొదటి రెండు వచనములలోను దీర్ఘమగును. ప్రథమైక వచనములో అంతమున వాన్, యాన్ అని ఉండును.

(4) వస్ లోని వ్ కారము ద్వితీయా బహువచన ప్రత్యయము మొదలుగా అచ్చులు మొదటనుండు ప్రత్యయములకు ముందును నపుంసకముల ప్రథమ, సం. ప్ర., ద్వితీయా ద్వీవచన క్ కారమునకు ముందును క్ గా మారును. ఈ క్ కు ముందు క్ కార ముండెనేని దానిని వదలి వేయవలెను. మఱి హల్లులు ఆదియందుండు ప్రత్యయములకు ముందును నపుంసకముల ప్ర. సం. ప్ర. ద్వితీయైక వచనమునందును స్ కుమారుగా క్ వచ్చును.

(5) నపుంసకముల ప్రథమ సం. ప్ర. ద్వితీయైక వచనములో వీనికిముందు ఆ కారము ఉండెనేని దానికి దీర్ఘము రాదు. బహువచనమందలి క్ కారమునకు ముందు తుదివర్ణ

మునకు ముందుండు అచ్చదీర్ఘమై దానికి ఒక అను నాసికము చేర్పబడును.

(6) వీని సంప్ర. లో దేనియందును తుదివర్ణమున ముందు వర్ణము దీర్ఘముకాదు. ఉదా:—వేధః, శ్రేయన్.

స కారాంత పులిజ్ శ్రేయస్ (శ్రేష్ఠుడు) శబ్దము.

	వ	ద్వి	బ
ప్ర.	శ్రేయాన్	శ్రేయాंसౌ	శ్రేయాंसః
సం.	ప్ర. (హే) ,,	(హే) ,,	(హే) ,,
ద్వి.	శ్రేయాंसమ్	శ్రేయాंसౌ	శ్రేయసః
తృ.	శ్రేయసా	శ్రేయోభ్యామ్	శ్రేయోభిః
చ.	శ్రేయసే	,,	శ్రేయోభ్యః
పం.	శ్రేయసః	,,	,,
ష.	,,	శ్రేయసోః	శ్రేయసామ్
స.	శ్రేయసి	,,	శ్రేయస్సు

దీని స్త్రీలిజ్జరూపము శ్రేయసీ (శ్రేష్ఠురాలు).

స కారాంత పులిజ్ వేధస్ (బ్రహ్మ) శబ్దము.

	వ	ద్వి	బ
ప్ర.	వేధాః	వేధసౌ	వేధసః
సం.	ప్ర. (హే) ,,	(హే) ,,	(హే) ,,
ద్వి.	వేధసమ్	వేధసౌ	వేధసః
తృ.	వేధసా	వేధోభ్యామ్	వేధోభిః
చ.	వేధసే	,,	వేధోభ్యః

పం.	వేధసః	వేధోభ్యమ్	వేధోభ్యః
మ.	„	వేధసోః	వేధసామ్
స.	వేధసి	„	వేధఃసు ఠక వేధస్సు }

స కారాంత పులిజ్ఞ సేదివస్ (కూర్పున్న వాడు) శబ్దము.

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	సేదివాన్	సేదివాंसौ	సేదివాंसః
సం. ప్ర.	(హే) సేదివన్	(హే) సేదివాंसौ	(హే) సేదివాंसః
ద్వి.	సేదివాंसమ్	సేదివాंसौ	సేదుః
తృ.	సేదుః	సేదివజ్ఞామ్	సేదివద్భిః
చ.	సేదుః	„	సేదివజ్ఞః
పం.	సేదుః	„	„
మ.	„	సేదుః	సేదుః
స.	సేదుః	„	సేదివత్సు

ఇది స్త్రీలింగములో సేదుః యగును. విద్వస్ (పుం) శబ్దముకూడ ఇట్లే. దీని స్త్రీలింగరూపము విదుః.

స కారాంత పులిజ్ఞ గరీయస్ (హచ్చువాడు) శబ్దము.

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	గరీయాన్	గరీయాंसौ	గరీయాंसః
సం. ప్ర.	(హే) గరీయన్	(హే) „	(హే) „
ద్వి.	గరీయాंसమ్	గరీయాंसौ	గరీయః

తృ.	గరీయసా	గరీయోభ్యమ్	గరీయోభిః
చ.	గరీయసే	„	గరీయోభ్యః
పం.	గరీయసః	„	„
ష.	„	గరీయసోః	గరీయసామ్
స.	గరీయసి	„	గరీయస్సు

దీని స్త్రీలిङ्గము గరీయసీ (హెచ్చుది.)

స కారాంత్ర నపుంసకలిङ్గ పయస్ (పాలు, నీరు) శబ్దము.

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	పయః	పయసీ	పయాंसि
సం. ప్ర. (హే)	„	(హే) „	(హే) „
ద్వి.	పయః	పయసీ	పయాंसि

శేషము వేధస్ శబ్దమువలె.

స కారాంత్ర నపుంసకలిङ్గ సేదివస్ (కూర్పున్నది) శబ్దము.

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	సేదివత్	సేదుषీ	సేదివాंसि
సం. ప్ర. (హే)	„	(హే) „	(హే) „
ద్వి.	సేదివత్	సేదుषీ	సేదివాंसि

శేషము పుంలిङ్గరూపములవలెగాని విధ్వస్ శబ్దమువలెగాని.

స కారాంత ప్రీలిప్త ఉదర్చిస్ (ప్రకాశించునది) శబ్దము.

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	ఉదర్చి:	ఉదర్చిషౌ	ఉదర్చిః
సం. ప్ర. (హే)	”	(హే) ”	(హే) ”
ద్వి.	ఉదర్చిషమ్	ఉదర్చిషౌ	ఉదర్చిః
తృ.	ఉదర్చిషా	ఉదర్చిభ్యమ్	ఉదర్చిభి:
చ.	ఉదర్చిషే	”	ఉదర్చిభ్య:
పం.	ఉదర్చిః	”	”
ష.	ఉదర్చిః	ఉదర్చిః	ఉదర్చిషమ్
స.	ఉదర్చిషి	”	ఉదర్చి: పు లేక } ఉదర్చిష్టు }

నైన చెప్పిన శబ్దములుగాక ఈ క్రిందిశబ్దములుకూడ జ్ఞప్తియందు ఉంచుకొనఁదగినవి.

ఇ కారాంత పులిప్త సఖి (న్నేహితుఁడు) శబ్దము.

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	సఖా	సఖాయౌ	సఖాయ:
సం. ప్ర. (హే)	సఖే	(హే) ”	(హే) ”
ద్వి.	సఖాయమ్	సఖాయౌ	సఖీన్
తృ.	సఖ్యా	సఖిభ్యమ్	సఖిభి:
చ.	సఖ్యే	”	సఖిభ్య:
పం.	సఖ్యు:	”	”

ష.	సఖ్యుః	సఖ్యోః	సఖీనామ్
స.	సఖ్యౌ	„	సఖిభు

ఇది స్త్రీ లిङ్గములో సఖీ (చెలికత్తె) అగును.

इ कारात्त पुंलिङ्ग पति (భర్త) శబ్దము.

దీనికిని हरि శబ్దమునకును తృతీయా విభక్తి మొదలు
భేదము.

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	पतिः	पती	पतयः
సం. ప్ర.	(हे) पते	(हे) „	(हे) „
ద్వి.	पतिम्	„	पतीन्
తృ.	पत्या	पतिभ्याम्	पतिभिः
చ.	पत्ये	„	पतिभ्यः
మ.	पत्युः	„	„
ష.	पत्युः	पत्योः	पतीनाम्
స.	पत्यौ	„	पतिषु

దీనికి స్త్రీ లిङ్గరూపము पत्नी (భార్య).

न कारात्त नपुंसकलिङ्ग अहन् (దినము) శబ్దము.

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	अहः	अही } अहनी }	अहानि
సం. ప్ర.	(हे) „	(हे) „	(हे) „

ద్వి.	అహః	అహీ అహన్ }	అహాని
తృ.	అహా	అహోభ్యమ్	అహోభిః
చ.	అహే	„	అహోభ్యః
సం.	అహః	„	„
మ.	„	అహోః	అహామ్
స.	అహి అహని }	„	అహస్సు అహఃసు }

రాజన్, సఖి, అహన్ శబ్దములు సమాసాంతమున ఆ కారాంతములగును.

ఉదా :—మహారాజః, రామసఖః, మధ్యాహ్నః మొ.

సమాసములో పతి శబ్దము హరి శబ్దమువలెనే చెప్పబడును.

ఉదా :—సీతాపతిని, సీతాపతయే మొ.

న కారాంత పుంలింగ పతిన్ (త్రీవ) శబ్దము.

	వ	ద్వి	బ
ప్ర.	పన్థాః	పన్థానౌ	పన్థానః
సం. ప్ర. (హే)	„	(హే) „	(హే) „
ద్వి.	పన్థానమ్	పన్థానౌ	పన్థః
తృ.	పథా	పథిభ్యమ్	పథిభిః
చ.	పథే	„	పథిభ్యః

పం.	पथः	पथिभ्याम्	पथिभ्यः
ష.	”	पथोः	पथाम्
స.	पथि	”	पथिषु

न कृतांस्त पुंलिङ्ग पुस् (पुरुषादु) शब्दम्.

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	पुमान्	पुमांसौ	पुमांसः
సం. ప్ర.	(हे) पुमन्	(हे) ”	(हे) ”
ద్వి.	पुमांसम्	पुमांसौ	पुंसः
తృ.	पुंसा	पुंभ्याम्	पुंभिः
చ.	पुंसे	”	पुंभ्यः
పం.	पुंसः	”	”
ష.	पुंसः	पुंसोः	पुंसाम्
స.	पुंसि	”	पुंसु

आ कृतांस्त स्त्रीलिङ्ग जरा (मनुष्यवृद्धा) शब्दम्.

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	जरा	जरे } जरसौ }	जराः } जरसः }
సం. ప్ర.	(हे) जरे	(हे) ”	(हे) ”
ద్వి.	जराम् } जरसम् }	जरे } जरसौ }	जराः } जरसः }
తృ.	जरया } जरसा }	जराभ्याम्	जराभिः

చ.	జరాయే } जरसे	जराभ्याम्	जराभ्यः
పం.	जरायाः } जरसः	"	"
ష.	"	जरयोः } जरसोः	जराणाम् } जरसाम् }
స.	जरायाम् } जरसि	"	जरासु

न काराऽन्त पुंलिङ्ग श्वन् (कुक्कु) शब्दम्.

	१	द्वि	३
प्र.	श्वा	श्वानौ	श्वानः
సం.	ప్ర. (हे) श्वन्	(हे) "	(हे) "
ద్వి.	श्वानम्	श्वानौ	श्वनः
తృ.	श्वना	श्वभ्याम्	श्वभिः
చ.	श्वने	"	श्वभ्यः
పం.	श्वनः	"	"
ష.	"	श्वनोः	श्वनाम्
స.	श्वनि	"	श्वसु

दीनि स्त्रीलिङ्ग रूपासम् श्वनी

ई काराऽन्त स्त्रीलिङ्ग धी (बुद्धि) शब्दम्.

	१	द्वि	३
प्र.	धीः	धियौ	धियः

తృ.	క్రియా	క్రిభ్యమ్	క్రిభిః
చ.	క్రియే	„	క్రిభ్యః
పం.	క్రియాః	„	„
మ.	„	క్రియోః	క్రిణామ్
స.	క్రియామ్	„	క్రిపు

ఇ కారాంత స్త్రీలింగ శ్రీ (లక్ష్మీ) శబ్దము.

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	శ్రీః	శ్రియౌ	శ్రియః
సం. ప్ర. (హే)	„	(హే) „	(హే) „
ద్వి.	శ్రియమ్	శ్రియౌ	శ్రియః
తృ.	శ్రియా	శ్రిభ్యమ్	శ్రిభిః
చ.	శ్రియే	„	శ్రిభ్యః
	శ్రియే }		
పం.	శ్రియాః	„	„
	శ్రియః }		
మ.	„	శ్రియోః	శ్రిణామ్ } శ్రియామ్ }
స.	శ్రియామ్ }	„	శ్రిపు
	శ్రియి }		

ఇ కారాంత స్త్రీలింగ లక్ష్మీ (లక్ష్మీ) శబ్దము.

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	లక్ష్మీః	లక్ష్మ్యౌ	లక్ష్మ్యః

ప్ర (हे) लक्ष्मि (हे) लक्ष्म्यौ (हे) लक्ष्म्यः
 తక్కినవి గౌరీ శబ్దమువలెనే.

स कारात् प्रीलिङ्ग आशीस् (दीवन्) शब्दम्.

	ॠ	ॡ	ॢ
ప్ర.	आशीः	आशिषौ	आशिषः
సం.	ప్ర. (हे) „	(हे) „	(हे) „
ద్వి.	आशिषम्	आशिषौ	आशिषः
త్.	आशिषा	आशीभ्याम्	आशीभिः
च.	आशिषे	„	आशीभ्यः
सं.	आशिषः	„	„
म.	„	आशिषोः	आशिषाम्
स.	आशिषि	„	आशीषु

स कारात् प्र सप्तमसकलिङ्ग चक्षुस् (कन्) शब्दम्.

	ॠ	ॡ	ॢ
ప్ర.	चक्षुः	चक्षुषी	चक्षुषि
సం.	ప్ర. (हे) „	(हे) „	(हे) „
ద్వి.	चक्षुः	चक्षुषी	चक्षुषि
త్.	चक्षुषा	चक्षुभ्याम्	चक्षुभिः
च.	चक्षुषे	„	चक्षुभ्यः
सं.	चक्षुषः	„	„
म.	„	चक्षुषोः	चक्षुषाम्
स.	चक्षुषि	„	चक्षुषु

అ కారాంత పులిజ్జ పాద (పాదము) శబ్దము.

	ప	ద్వి	బ
ప్ర.	పాదః	పాదౌ	పాదాః
సం. ప్ర. (హే)	పాద	(హే) ,,	(హే) ,,
ద్వి.	పాదమ్	పాదౌ	పాదాన్ పదః
తృ.	పాదేన పదా	పాదాభ్యామ్ పదభ్యామ్	పాదైః పద్भिః
చ.	పాదాయ పదే	పాదాభ్యామ్ పద్భ్యామ్	పాదేభ్యః పద్భ్యః
పం.	పాదాత్ పదః	,,	,,
ష.	పాదస్య పదః	పాదయోః పదోః	పాదానామ్ పదామ్
స.	పాదే పది	,,	పాదేషు పదసు

ప కారాంత స్త్రీలిజ్జ అప్ (నీరు) శబ్దము.

దీనికి బహువచనములో మాత్రమే ప్రయోగము.

ప్ర. ఆపః. ద్వి. అపః. తృ. అప్యః. చ. అప్యః. పం. అపామ్. ష. అపామ్. స. అప్సు.

అ కారాంత పులిజ్జ దార (భార్య) శబ్దము.

ప్ర. దారాః. ద్వి. దారాన్. తృ. దారైః. చ. దారేభ్యః. పం.
దారేభ్యః. ష. దారాణామ్. స. దారేభు.

దీనికిని బహువచనములోనే (ప్రయోగము)

హ కారాంత స్త్రీలింగ ఉపానత్ (చెప్ప) శబ్దము.

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	ఉపానత్	ఉపానహౌ	ఉపానహః
పం.	ప్ర. (హే) ,,	(హే) ,,	(హే) ,,
ద్వి.	ఉపానహమ్	ఉపానహౌ	ఉపానహః
తృ.	ఉపానహా	ఉపానహ్యామ్	ఉపానహ్నిః
చ.	ఉపానహే	,,	ఉపానహ్యః
పం.	ఉపానహః	,,	,,
ష.	,,	ఉపానహోః	ఉపానహామ్
స.	ఉపానహి	,,	ఉపానహ్యు

(iii) సర్వనామములు (Pronouns)

(1) ఈ క్రిందిశబ్దములు సర్వనామములు :—

సర్వ - విశ్వ - కతర - కతమ - యతర - యతమ - తతర -
 తతమ - ఒకతర - ఒకతమ - అన్య - అన్యతర - ఇతర - త్వ - సమ -
 సేమ - నేమ - పూర్వ - పర - అవర - దక్షిణ - ఉత్తర - అపర -
 ప్రధర - స్వ - అంతర - ఒక - ఉభ - ఉభయ - ద్వి - త్వత్ - భవత్ -
 ఇద - తద - యద - ఐతద - యుష్మద - అస్మద - కిమ్ - ఇదమ్ -
 ఇదమ్.

వీని యర్థములు :—సर्व సమస్త, విశ్వ సమస్త, ఇంద్రజిత్ లో ఒక, ఒకతమ పెక్కండ్ర లో ఒక, అన్య మటియొక, అన్యతర రెంటిలో ఏదో ఒక, ఇతర వేరు, సమ సమస్త, సమస్త, నేమ సగము, పూర్వ ముందటి, పర తర్వాతి, అవర వెనుకటి, దక్షిణ కుడి, ఉత్తర హెచ్చు, తర్వాతి, అపర వేరు, అక్రింది, తక్కువ, క్ష సొంత, అంతర బయటి.

అ కారాంతములగు పుంలిజ్ఞ సర్వనామ శబ్దములముఖ్యముగా ఈదిగువ చెప్పబడిన ప్రత్యయములు వచ్చును. ప్ర-బ. లో క్షే, చ-వ. లో స్యే, పం-వ. లో స్యాత్, ష-బ. లో ఇషామ్, స-వ. లో సిన్ - తక్కిన విషయములలో వీని ఇతర అ కారాంత పుంలిజ్ఞ శబ్దములకును భేదము ఉండదు.

ఉదా :—అ కారాంత పుంలిజ్ఞ సర్వ శబ్దము - ప్ర - సర్వే, చ. వ - సర్వస్యే, పం. వ - సర్వస్యాత్, ష. బ. సర్వేషామ్, వ - సర్వసిన్ - విశ్వ శబ్దము మొదలు సిమ్ శబ్దమువరకు ఇట్లే రూపములు.

(3) ఆ కారాంత స్త్రీలిజ్ఞ సర్వనామ శబ్దమునకు ముఖ్యముగా వచ్చు ప్రత్యయములు :—చ. వ. లో స్యే. పం. వ. లో స్యాత్. ష-వ-లో స్యాత్. ష-బ-లో స్యామ్. స-వ-లో స్యామ్. వీనిలో స్యామ్ అను ప్రత్యయమునకు ముందు తప్ప తక్కినవి ఆ కారము ప్రాప్తమగును. మిగిలినవిషయములలో, ఆ ఆ కారాంత స్త్రీలిజ్ఞ శబ్దములవలెనే ఉండును.

ఉదా:—ఆ కారాంత స్త్రీలింగ సర్వా శబ్దములకు చ-వ.
 सर्वस्यै. పం. వ. सर्वस्याः. ష. వ. सर्वस्याः. ష. బ. सर्वासाम्.
 స. వ. सर्वस्याమ్.

విశ్వా శబ్దము మొదలు తమయా శబ్దము వఱకును ఇట్లే
 రూపములు.

(4) నపుంసక సర్వ శబ్దమునకు ప్రథమా ద్వితీయలు-
 सर्वम्. सर्वे. सर्वाणि యగును. తక్కిన విభక్తులు పులింగ
 ములో వలెనే.

विश्व. एकतर शब्दములకును, त्व శబ్దము మొదలు
 त्वमय శబ్దమువఱకును ఇట్లే రూపములు.

अकारान्त नपुंसकलिङ्ग कतर (रोंटीలో ఏదిలేక
 ఇద్దటిలో ఎవఁడు) శబ్దము.

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	కतरత్	కतరే	కतरాणि
సం. ప్ర.	(हे) ,,	(हे) ,,	(हे) ,,
ద్వి.	కतरత్	కతరే	కतरాणि

శేషము సర్వ శబ్దమువలెనే.

ఇట్లే एकतर శబ్దముగాక కతమ శబ్దము మొదలు ఇतर
 శబ్దమువఱకును.

(5) అ కారాంత పుంలిङ్గ నేమ (సగము) శబ్దము.

	వ	ద్వి	బ
ప్ర.	నేమః	నేమౌ	నేమే నేమాః }

సం. ప్ర. (హే) నేమ (హే) ,, (హే) ,,
శేషము సర్వ శబ్దమువలెనే.

అ కారాంత పుంలిङ్గ పూర్వ (పూర్వడు) శబ్దము.

	వ	ద్వి	బ
ప్ర.	పూర్వః	పూర్వౌ	పూర్వే పూర్వాః }
సం. ప్ర.	(హే) పూర్వ	(హే) ,,	(హే) ,,
ద్వి.	పూర్వమ్	పూర్వౌ	పూర్వాన్
తృ.	పూర్వేణ	పూర్వాభ్యామ్	పూర్వేః
చ.	పూర్వస్మై	,,	పూర్వేభ్యః
పం.	పూర్వస్మాత్ } పూర్వాత్ }	,,	,,
ష.	పూర్వస్య	పూర్వయోః	పూర్వేణామ్
స.	పూర్వస్మిన్ } పూర్వే }	,,	పూర్వేభ్య

పర శబ్దము మొదలు అంతర శబ్దమువఱకును ఇక్కడ
రూపములు.

(6) పుంలిజ్జ తద్. एतद्. यद्. किम् శబ్దములు ఆ కారాస్తములవలెనే చెప్పబడును. తద్. एतद्. శబ్దముల ప్రథమైకవచనరూపములు మాత్రము సః. एषః అని యగును.

సః=వాఁడు, ఆయన ; एषః=వీఁడు, యః=ఎవఁడు (సంబంధార్థకము) ; కః=ఎవఁడు (ప్రశ్నార్థకము). సః. एषః అను రెండుశబ్దముల చివరనుండు విసర్గ హ్రస్వ ఆ కారముతప్ప మఱి యేవర్ణముగాని పరమైనయెడల లోపించును. (సం.సూ.చూ.).

ఉదాః—సః+गच्छति = स गच्छति ; एषః + विद्वान् = एष विद्वान्.

(7) తద్. एतद्. यद्. किम् శబ్దములు స్త్రీలిజ్జములో ఆ కారాస్త శబ్దములవలె చెప్పబడును.

తద్. एतद् శబ్దములకు ప్రథమైకవచనములో సా. एषా అని రూపములు.

సా=ఆమె ; एषా=ఈమె ; యా (సంబంధార్థకము) ఎవతె ; కా (ప్రశ్నార్థకము) ఎవతె.

एतद् శబ్దమునకు స్త్రీపుంసపుంసకలిజ్జములయందు ద్వితీయా విభక్తిలోను, తృతీయైకవచనములోను, షష్ఠీ సప్తమీ ద్వీవచనములోను एत అనుదానికి एन అను రూపము వైకల్పికముగా వచ్చును.

నపుంసక ప్రథమా ద్వితీయలయందు తద్. एतद्. यद्.
किम् శబ్దములకు వరుసగా:—

ఏ	ద్వి	బ
तत्	ते	तानि
एतत्	एते	एतानि
यत्	ये	यानि
किम्	के	कानि अनिवच्यम्.

तत् = అది; एतत् = ఇది; यत् = ఏది (సంబంధార్థకము);
किम् = ఏది (ప్రశ్నార్థకము.)

ఏ	ద్వి	బ
పుంలిङ्गములో ద్వి. एतम् } एनम् }	एतौ } एनौ }	एतान् एनान्

తృ - ఏ. एतेन - एनेन ; ష - ద్వి. एतयोः - एनयोः ;
స - ద్వి. एतयोः - एनयोः.

ఏ	ద్వి	బ
నపుంసకద్వితీయ. एतत् } एनत् }	एते } एने }	एतानि } एनानि }

द कारात्त पुंलिङ्ग अस्मद् (ना) शब्दम्.

ఏ	ద్వి	బ
ప్ర. अहम् ద్వి. माम् } मा }	आवाम् आवाम् } नौ }	वयम् अस्मान् } नः }

త.	మయా	आवाभ्याम्	अस्माभिः
చ.	मह्यम् } मे }	आवाभ्याम् } नौ }	अस्मभ्यम् } नः }
పం.	మత్	आवाभ्याम्	अस्मत्
మ.	मम } मे }	आवयोः } नौ }	अस्माकम् } नः }
స.	मयि	आवयोः	अस्मासु

అహమ్ = నేను వయమ్ = మేము లేక మనము.

ద కారాంత పుంలింగ యుష్మద్ (నీ) శబ్దము.

	व	द्वि	ब
ప్ర.	त्वम्	युवाम्	यूयम्
ద్వి.	त्वाम् } त्वा }	युवाम् } वाम् }	युष्मान् } वः }
త.	त्वा	युवाभ्याम्	युष्माभिः
చ.	तुभ्यम् } ते }	युवाभ्याम् } वाम् }	युष्मभ्यम् } वः }
పం.	त्वत्	युवाभ्याम्	युष्मत्
మ.	तव } ते }	युवयोः } वाम् }	युष्माकम् } वः }
స.	त्वयि	युवयोः	युष्मासु

त्वम् = నీవు యూయమ్ = మీరు.

(1) युष्मद् - अस्मद् శబ్దములకు మూడు లిङ్గముల యందును ఒకటే రూపము.

(2) मा - त्वा మొదలగు వీనివైకల్పికరూపములు వా క్యమునకుఁగాని శ్లోకమునకుఁగాని మొదట ఉండవు. च, वा, एव అను వానికిముందు వీని మొదటి రూపములే వచ్చును.

ఉదా:—त्वां च, मां च, त्वां वा, मां वा అనుట ఒప్పు, త్వా చ, మా చ, త్వా వా, మా వా అనుట తప్పు. तद् - एतद् - युष्मद् - अस्मद् - यद् శబ్దములు ద్ (ద్) కారాంతములు.

स् कारान्त पुलिङ्ग अदस् (వీడు, ఈయన) శబ్దము.

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	असौ	अम्	अमी
ద్వి.	अमुम्	„	अमून्
తృ.	अमुना	अमूभ्याम्	अमीभिः
చ.	अमुष्मै	„	अमीभ्यः
పం.	अमुष्मात्	„	„
ష.	अमुष्य	अमुयोः	अमीषाम्
స.	अमुष्मिन्	„	अमीषु
	असौ = వీడు, ఈయన		अमी = వీరు.

स् कारान्त स्त्रीलिङ्ग अदस् (ఈమె) శబ్దము.

	ఏ	ద్వి	బ
	असौ	अम्	अमूः

ద్వి.	అమూ	అమ	అమూః
తృ.	అమయా	అమూభ్యామ్	అమూభిః
చ.	అమయ్యే	"	అమూభ్యః
పం.	అమూజ్యాః	"	"
ష.	"	అమూయోః	అమూభామ్
స.	అమూజ్యమ్	"	అమూభు
	అసౌ = ఈమె.		అమూః = వీరు.

స్ కా రా న్త నపుంసలిజ్జ అదస్ (ఇది) శబ్దము.

ఏ

ద్వి

బ

ప్ర. ద్వి.	అదః	అమ	అమూని
------------	-----	----	-------

తక్కిన విభక్తులు పుంలిజ్జమునకు వలెనే.

అదః = ఇది.

అమూని = ఇవి.

మ్ కా రా న్త పుంలిజ్జ ఇదమ్ (వీడు, ఈయన) శబ్దము.

ఏ

ద్వి

బ

ప్ర. ద్వి.	అయమ్	ఇమౌ	ఇమే
	ఇమమ్ }	ఇమౌ }	ఇమాన్ }
	ఎనమ్ }	ఎనౌ }	ఎనాన్ }
తృ.	అనేన }	आभ्याम्	एभिः
	एनेन }		
చ.	अस्मै	"	एभ्यः
పం.	अस्मात्	"	"

ష.	अस्य	अनयोः } एनयोः }	एषाम्
स.	अस्मिन्	अनयोः एनयोः	एषु

अयम् = ఏడు, ఈయన.

इमे = ఈ

म् कारांस्तु प्रीतिं इदम् (ఈమె) శబ్దము.

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	इयम्	इमे	इमाः
द्वि.	इमाम् } एनाम् }	इमे } एने }	इमाः } एनाः }
तृ.	अनया } एनया }	आभ्याम्	आभिः
च.	अस्यै	आभ्याम्	आभ्यः
पं.	अस्याः	"	"
ष.	"	अनयोः } एनयोः }	आसाम्
स.	अस्याम्	"	आसु

इयम् = ఈమె.

इमाः = ఈ

म् कारांस्तु नपुंसकं इदम् (ఇది) శబ్దము.

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర. ద్వి.	इदम्	इमे	इमानि
	इदम् = ఇది.		इमानि = ఇ

తక్కిన విభక్తులు పుంలింగమునకు వున్నవి.

సంఖ్యావాచక సర్వనామములు.

Numeral Pronouns.

అ కారాంత నిత్యైకవచన పులిజ్జ ఒక (ఒకడు) శబ్దము.

ప్రథమాది విభక్తులు వరుసగా పులిజ్జ సర్వ శబ్దము వలెనే.

ఉ. ఒకః - (హే) ఒక - ఒకమ్ - ఒకేన - ఒకస్మై - ఒకస్మాత్ - ఒకస్య - ఒకస్మిన్.

ఆ కారాంత స్త్రీలిజ్జ ఒకా (ఒకతె) శబ్దము.

ప్రథమాది విభక్తులు వరుసగా సర్వా (స్త్రీ) వలెనే.

ఉ. ఒకా (హే) ఒకే - ఒకామ్ - ఒకయా - ఒకస్మై - ఒకస్యాః - ఒకస్యాః - ఒకస్యామ్.

ఇ కారాంత నపుంసకలిజ్జ ఒక (ఒకటి) శబ్దము.

ప్రథమాది విభక్తులు వరుసగా సర్వ (నపుం.) వలెనే.

ఉ. ఒకమ్ (హే) ఒక - ఒకమ్ - ఒకేన - ఒకస్మై - ఒకస్మాత్ - ఒకస్య - ఒకస్మిన్.

ఇ కారాంత నిత్యద్వివచన ద్వి (ఇద్దలు) శబ్దము.

పుం. ప్రథమాది విభక్తులు ద్వౌ, ద్వౌ, ద్వాభ్యమ్, ద్వాభ్యమ్, ద్వాభ్యమ్ ద్వయోః - ద్వయోః..

స్త్రీ. ద్వే, ద్వే, ద్వాభ్యమ్, ద్వాభ్యమ్, ద్వాభ్యమ్, ద్వయోః, ద్వయోః..

నపుం. డే, డే, డాభ్యమ్, డాభ్యమ్, డాభ్యమ్, ద్వయోః.
ద్వయోః.

అ కారాంత పులింగ నిత్యద్వివచన తమ (ఇద్దలు) శబ్దము.

తమో, తమో, తమాభ్యమ్, తమాభ్యమ్, తమాభ్యమ్,
తమయోః, తమయోః.

అ కారాంత పులింగ తమయ శబ్దము (రెండు అంగములు గలది)
ద్వివచనము లేనిది.

	ఏ	ద్వి
ప్ర.	తమయః	తమయే
సం. ప్ర.	(హే) తమయ	(హే) తమయే
ద్వి.	తమయమ్	తమయాన్
తృ.	తమయేన	తమయేః
చ.	తమయస్మै	తమయేభ్యః
పం.	తమయస్మాన్	"
ష.	తమయస్య	తమయేషామ్
స.	తమయస్మిన్	తమయేపు

ఇ కారాంత నిత్యబహువచన త్రి (ముగ్గురు) శబ్దము.

ప్రథమాది విభక్తులు:—

పుం—త్రయః, త్రీన్, త్రిభిః, త్రిభ్యః, త్రిభ్యః, త్రయాణామ్, త్రిష్ట
స్త్రీ—తిస్రః, తిస్రః, తిస్రభిః, తిస్రభ్యః, తిస్రభ్యః తిస్రణామ్,
తిస్రభు—

నపుం—త్రీణి, త్రీణి, త్రిభ్యః, త్రిభ్యః, త్రిభ్యః త్రయాణామ్, త్రిపు.

(ర) రేఫాంత నిత్యబహువచన చతుర్ (నలుగురు) శబ్దము.

పుం—చత్వారః, చతురః, చతుర్भिః, చతుర్భ్యః, చతుర్భ్యః, చతుర్ణామ్
చతుర్షు.

స్త్రీ—చతస్రః, చతస్రః, చతస్రభిః, చతస్రభ్యః చతస్రభ్యః, చత-
స్రణామ్, చతస్రశ్చ.

నపుం—చత్వారి (నాలుగు), చత్వారి, చతుర్भिః, చతుర్భ్యః, చతుర్భ్యః,
చతుర్ణామ్ చతుర్షు.

న్ కారాంత పులింజ్ఞ నిత్యబహువచన పञ్చన్ (ఐదుగురు) శబ్దము
పञ్చ, పञ్చ, పञ్చభిః, పञ్చభ్యః, పञ్చభ్యః, పञ్చానామ్,
పञ్చసు (ఇట్లే) సప్తన్ (ఏడుగురు), నవన్ (తొమ్మిదిగురు), దశన్
(పదిగురు).

పూ కారాంత పులింజ్ఞ నిత్యబహువచన షష్ (షడ్)
(ఆరుగురు) శబ్దము.

షడ్, షడ్, షడ్భిః, షడ్భ్యః, షడ్భ్యః, షణ్ణామ్, షట్సు—

న్ కారాంత పులింజ్ఞ నిత్యబహువచన అష్టన్
(ఎనిమిది) శబ్దము.

ప్ర—అष्टౌ, అష్ట ద్వి. అష్టౌ, అష్ట తృ. అష్టాభిః అష్టాభిః
చ. అష్టాభ్యః, అష్టాభ్యః, పం. అష్టాభ్యః, అష్టాభ్యః, ప. అష్టా-
నామ్, స. అష్టాసు, అష్టసు. పञ్చన్, షష్, సప్తన్, అష్టన్,

నవన్, దశన్ శబ్దములు మూడు లింగములయందును
ఒకటే రూపముగలిగి యుండును.

ఈ క్రింద ఒకటి రెండు మొదలగు సంఖ్యలవరకు
తెలుపునట్టి విధము చూపబడును:—

(1) एक, (2) द्वि (3) त्रि (4) चतुर् (5) पंचन् (6) षट्
(7) सप्तन् (8) अष्टन् (9) नवन् (10) दशन् (11) एका-
दశन् (12) द्वादశन् (13) त्रयोदశन् (14) चतुर्दశन् (15) पञ्चा-
दశन् (16) षोడశन् (17) सप्तదశन् (18) अष्टాదశन् (19) एकोन-
विंशति లేక ఉనవింశతి (20) వింశతి (21) ఒకవింశతి (22) ద్వావిం-
శతి (23) త్రివింశతి (26) షడ్వింశతి (28) అష్టావింశతి (29)
ఉనత్రిశత్, (30) త్రిశత్ (33) త్రివింశత్ (38) అష్టాత్రిశత్ (39) ఉన-
చత్వారిశత్ (40) చత్వారిశత్ (48) అష్టచత్వారిశత్ (50) పంచాశత్
(53) త్రిపంచాశత్ (54) చతుష్పంచాశత్ (60) షష్టి (70) సప్తతి
(80) అశీతి (90) నవతి (99) నవనవతి (100) శతమ్
(103) త్రిశతమ్ (200) ద్విశతమ్ (300) త్రిశతమ్ (1000) సహ-
స్రమ్ (10000) అయతమ్, (100000) లక్షమ్.

(1) వీనిలో ఒక మొదలు ఒకొనవింశతి వరకు విశేష
ణములుగా వచ్చును. 3-19 బహువచనములో ప్రయోగించు
బడును. వీనికిని వీని నామవాచకములకును వచన విభక్తులు
ఒకటిగానే (త్రి, చతుర్ అనువానికి లింగముకూడ) ఉండవలెను

ఉ. తిస్త్రుభిః వాలికాభిః (ముగ్గురు బాలికలచేత)
చతుర్భిః మనుష్యైః (నలుగురు మనుష్యులచేత) మొ॥

(2) విंశతి మొదలు నవనవతి వఱకును స్త్రీ లిజ్జము, ఏకవచనము. శత, సహస్ర శబ్దములు నపుం. ఏకవచనములో వర్తించును. వీనికిని వీనినామవాచకములకును విభక్తి ఒకటిగానే ఉండవలెను. లేదా అవి (వీని నామవాచకములు) పక్షి బహువచనములోనైన ఉండవలెను.

ఉ. శతం గావః, గవాంశతమ్ (నూలు ఆవులు).

ఈక్రింద మొదటి రెండవ మొదలగు సంఖ్యల క్రమము తెలుపునట్టి విధము చూపబడును.

1-వ	ప్రథమః (పుం)	మొదటివాడు.
	ప్రథమా (స్త్రీ)	,, ఆమె
	ప్రథమమ్ (నపుం)	మొదటిది
2-వ	द्वितीयः (పుం)	द्वितीया (స్త్రీ) द्वितीयम् (నపుం)
3-వ	तृतीयः (పుం)	तृतीया (స్త్రీ) तृतीयम् (నపుం)
4-వ	चतुर्थः ,,	चतुर्थी ,, चतुर्थम् ,,
	లేక	
	तुरीयः ,,	तुर्या ,, तुरीयम् ,,
	లేక	
	तुर्यः ,,	तुरी ,, तुर्यम् ,,
5-వ	पञ्चमः (పుం)	पञ्चमी (స్త్రీ) पञ्चमम् (నపుం)
6-వ	षष्ठः ,,	षष्ठी ,, षष्ठम् ,,
7-వ	सप्तमः ,,	

8-వ	అష్టమ:	(పుం)	
9-వ	నవమ:	„	
10-వ	దశమ:	„	
11-వ	एकादश:	„	एकादशी (స్త్రీ)
12-వ	द्वादश:	„	द्वादशी „
13-వ	त्रयोदश:	„	त्रयोदशी „
19-వ	ऊनविंश:	„	
20-వ	विंश:	„	
22-వ	द्वाविंश:	„	
30-వ	त्रिंश:	} „	
	त्रिंशत्तम:		
40-వ	चत्वारिंश:	„	
50-వ	पंचाश:	„	

మొదటి, రెండవ, మూడవ అని క్రమమును తెలుపునప్పుడు ప్రథమ, ద్వితీయ, తృతీయ అనువిధముగా జెప్పవలయును.

ఈ క్రింది శబ్దములను గుర్తింపుడు:—

(1) ఆ కారాంత పులిజ్ఞ ప్రథమ (మొదటివాడు) శబ్దము.

ప్ర.	ప్రథమ:	ప్రథమౌ	ప్రథమే, } ప్రథమా: }
------	--------	--------	------------------------

సం. ప్ర. (హే) ప్రథమ (హే) „ (హే) „
శేషము రామ శబ్దమువలె.

2. ఆ కారాంతపులిజ్ఞ ద్వితీయ (రెండవవాడు) శబ్దము.

ఈ శబ్దములో చతుర్థి విభక్తి మొదలు విశేషము.

తక్కినది మరా శబ్దమువలెనే.

ప్ర.	ద్వితీయ:	ద్వితీయౌ	ద్వితీయా:
సం. ప్ర. (हे)	ద్వితీय	(हे) ,, (हे)	,,
ద్వి.	ద్వితీयम्	ద్వితీयौ	ద్వితీयान्
తృ.	ద్వితీयेన	ద్వితీయాभ्याम्	ద్వితీయै:
చ.	ద్వితీయस्मै ద్వితీयाय	} ,,	ద్వితీयेभ्य:
పం.	ద్వితీయस्మాत् ద్వితీయాत्		
ష.	ద్వితీయस्य	ద్వితీययो:	ద్వితీयानाम्
స.	ద్వితీयस्मिन् ద్వితీये	} ,	ద్వితీयेषు

ఆ కారాంత స్త్రీలిజ్ఞ ద్వితీయా (రెండవ ఆమె) శబ్దము.

ఈ శబ్దము కడపటినాలుగు విభక్తులలో తప్ప తక్కినదంతయు
రమా శబ్దమువలెనే చెప్పబడును.

	ఏ	ద్వి	బ
చ.	ద్వితీయస్మै ద్వితీయాయै	} ద్వితీయాभ्याम् ద్వితీयाभ्य:	
పం.	ద్వితీయस्या: ద్వితీయాया:		,,

మ.	द्वितीयस्याः द्वितीयायाः	}	द्वितीययोः	द्वितीयानाम्
స.	द्वितीयस्याम् द्वितीयायाम्	}	"	द्वितीयासु

ఇట్లే తృతీయా శబ్దముకూడ.

అధ్యాయము ౫.

విశేషణములు.

(Adjectives.)

1. విశేషణములకు నామవాచకములకుముందు వాని లింగవిభక్తి వచనములు వచ్చును.

ఉదా:—सुन्दर (అందమైన), सुन्दरं वपुः = అందమైన దేహము, शुभ्रा (శుభ్రమైన) शुभ्रा कीर्तिः = శుభ్రమైన కీర్తి. మొ.

2. రెండు వస్తువులలో హెచ్చు చెప్పునప్పుడును (Comparative లోను) పెక్కువస్తువులలో హెచ్చు చెప్పు నప్పుడును (Superlative లోను) సామాన్యముగా విశేషణ ములకు పుంలిङ्గములో తర, తమ అనునవియును, స్త్రీలిङ्గములో తరా, తమా అనునవియును చేర్పబడును.

ఉ. गुरु (బరువైన) (పుం) गुरुतर, गुरुतम
" " (స్త్రీ) गुरुतरा, गुरुतमा

శ్రుచి (స్వచ్ఛమైన) (పుం) శ్రుచితర, శ్రుచితమ
 " " (స్త్రీ) శ్రుచితరా, శ్రుచితమా మొ॥

3. కొన్నిచోట్ల తర, తమ లకు ముందు విశేషణమందలి కడపటి హల్లు మారును.

ఉదా:—తమోనుద్ పుం. (చీకటిని పోగొట్టునట్టి) తమో-
 నుత్తర, తమోనుత్తమ - స్త్రీ లిజ్జమునందు తమోనుత్తరా, తమోనుత్తమా మొ॥

4. ఇన్ తుదనుండు విశేషణముల కడపటి న్ కారము
 తర, తమ లకు ముందు లోపించును.

ఉదా :—ధనిన్ (ధనముగల) - ధనితర, ధనితమ.

5. ఈ క్రిందివి మఱికొన్ని విధములు :—

విద्वస్	(చదువుకొన్న)	విద్వత్తర	విద్వత్తమ
ఉరు	(గొప్పదియైన)	వరాయస్	వారిష్ట
పడు	(నేర్పుగల)	పఠీయస్	పఠిష్ట
పాప	(చెడు)	పాపీయస్	పాపిష్ట
దృఢ	(గట్టి)	ద్రఢీయస్	ద్రఢిష్ట
అల్ప	(చిన్న)	కనీయస్	కనిష్ట
దూర్	(దూరముగానుండు)	దవీయస్	దవిష్ట
దీర్ఘ	(పొడవైన)	ద్రాఘీయస్	ద్రాఘిష్ట
బहु	(చాల)	భూయస్	భూయిష్ట
వృద్ధ	(వయసులో పెద్ద)	జ్యాయస్	జ్యేష్ట

6. ఆ కారము తుదనుండు విశేషణములు తఱచుగా స్త్రీలిజమునందు ఆ కారాంతము లగును.

ఉదా :—శాంత (పుం) శాంతా (స్త్రీ) ; కొన్ని చోట్ల కే కారాంతములును అగును.

ఉదా:—గౌర (పసుపురంగుగల) పుం. గౌరీ (స్త్రీ).

7. కర్తార్థకములో భూతార్థకవిశేషణమునకు ఆ చేర్చుటవలన స్త్రీలిజ రూప మేర్పడును.

ఉదా:—కృ (చేయు) కృత (క.భూ.వి.)

కృతా స్త్రీ కృతమ్ (నపుం). ఈ విశేషణములు తఱచుగా క్రియలవలె ఉపయోగించబడును. అప్పుడు ఇవి విశేష్యములై వీనితర్వాత అస్ (ఉండు) అనుధాతువుయొక్క క్రియారూపములు అధ్యాహార్యమగును.

ఉదా:—శ్రు (విను), శ్రుత (క.భూ.వి.) - వినబడిన ; గీతం శ్రుతమ్ = గీతం శ్రుతమ్ (అస్తి) = పాట వినబడినది (గా ఉన్నది) అనగా పాటవినబడినది. ఇచట (అస్తి - గా ఉన్నది) అను క్రియ అధ్యాహార్యము. లభ (లభించు) - లభ - పొందబడిన (క. భూ. వి.); ధనం లభమ్ = ధనం లభమ్ (అస్తి) = ధనము పొందబడినది (గా అయ్యెను) అనగా ధనము పొందబడినది.

భక్ష (తిను) - భక్షిత (క. భూ. వి.) - తినబడిన ; బాలైః ఫలانی భక్షితాని : బాలైః ఫలانی భక్షితాని (అస్తి) = బాలుర

చేత పండ్లు తినబడినవి. (గా అయ్యెను) అనగా బాలురచేత పండ్లు తినబడినవి.

8. మత్, వత్ అంతమందుండు విశేషణములకు క్షే చేర్పు టవలన స్త్రీలిङ్గము ఏర్పడును.

ఉదా:—భీమత్ (తెలివిగల)-భీమతీ (తెలివిగల ఆడుది) గుణవత్ (గుణముగల) - గుణవతీ (గుణముగల ఆడుది).

9. భవత్ అనునది గౌరవార్థకమైనపుడు పుంలిङ్గములో భవాన్ అనియు, స్త్రీలిङ్గములో భవతీ అనియు అగును. భవాన్ - తమరు.

వర్తమానార్థక విశేషణమగు భవత్ (ఉండు) కును దీనికిని భేదము కలదు. భవత్ (ఉండు) కు స్త్రీలిङ్గము భవంతీ-మొదటిదానికి పుంలిङ్గ ప్రథమావిభక్తిలో భవాన్ భవంతౌ భవంతః అనివచ్చును. దిశత్ వ-వి. (చూపించు) అనునది సపుంసక ప్ర-వ-లో దిశత్ అనియు, స్త్రీలిङ్గ ప్ర-వ-లో దిశంతీ లేక దిశతీ అనియు ఉండును. మహత్ అనునది పుం-ప్ర-వ-లో మహాన్ అగును. దీనికి స్త్రీలిङ్గము మహతీ-సమాసములలో మహత్ అనునది. మహా అగును.

ఉదా:—మహారాజః (మహారాజు) సమాసములు చూడుము. తను (సన్నని) అనుదానికి స్త్రీలిङ్గము తన్వీ.

అధ్యాయము. ౬.

ఉపసర్గలు.

Prepositions.

(1) క్రియలకుముందు వానియర్థమును మాన్పుటకు పెట్టబడు ప్ర, పరా మొదలగునవి ఉపసర్గలు (Prepositions) అని చెప్పబడును.

ఈ క్రిందివి ఉపసర్గలు:—

ప్ర, పరా, అప, సమ్, అను, అవ, నిష్, నిర్, క్షు, క్షు, వి, ఆఙ్, ని, అధి, అపి, అతి, సు, తత్, అభి, ప్రతి, పరి, ఉప.

వీనిలో కొన్నిటి ఉపయోగమునకు ఉదాహరణములు:

రోహతి = ఎదుగును. అధి = పైన; అధిరోహతి = ఎక్కును.

పతతి = పడును. అభి = మీఁద, పై పు; అభిపతతి = పైనపడును.

సరతి = కదలును. అను = తర్వాత, వెనుక; అనుసరతి = వెంటబడించును.

నయతి = తీసికొనిపోవును. అప = దూరముగా. అప-నయతి = తొలగించును.

తరతి = దాటును. అవ = క్రిందికి. అవతరతి = దిగును.

గచ్ఛతి = పోవును. ఉప = దోపునకు. ఉపగచ్ఛతి = సమీపించును.

సిञ్చతి = చల్లును. ని = లోపలికి, క్రింద. నిషిञ్చతి = పోయును.

ధావతి = పరుగెత్తును. ప్ర = ముందుకు. ప్రధావతి = ముందుపరుగెత్తును.

వదతి = చెప్పును. ప్రతి = బదులు. ప్రతివదతి = బదులు చెప్పును.

నృత్యతి = ఆడును. పరి = చుట్టు. పరినృత్యతి = చుట్టిచుట్టి ఆడును.

ఆ ధ్యాయము. 2.

క్వార్థకాది క్రియారూపములు.

(1) సంస్కృతములో కర్తృత్వకమునందు వర్తమానార్థకవిశేషణము (Present Participle) పరస్మైపదములో ధాతువుకు మొదటివి కరణిగుర్తుచేర్చి పిదప ఆత్ చేర్చుట వలన ఏర్పడును.

ఉ. గమ్ (గచ్ఛ) - పోవు - గచ్ఛ + ఆ + ఆత్ అని ఉండఁగా మొదటి ఆ కారమునకు లోపము కలుగుటచేత గచ్ఛత్ (పోవుచున్న) అగును. ఇట్లే ఆస్ (విసరివేయు) అను దానికి ఆస్ + య + ఆత్ = ఆస్యత్ (విసరివేయుచున్న) అని యగును.

(గచ్ఛత్ అనుదానిలో మొదటి ఆ కారము వికరణిగుర్తు. ఆస్యత్ అనుదానిలో య కారము వికరణిగుర్తు.)

(2) కర్తార్థకమునందు వర్తమానార్థక విశేషణము (Passive Present Participle) ధాతువుకు వికరణగుర్తుతో మాన చేర్చుటవలన ఏర్పడును.

ఉ. భజ్ (పూజించు) అనుదానికి భజ్ + య + మాన = భజ్యమాన (పూజింపబడుచున్న) అని ఏర్పడును.

(3) కర్తార్థకములో భూతార్థక విశేషణము (Past Passive Participle) ధాతువుకు త చేర్చుటవలన ఏర్పడును.

ఉ. కృ (చేయు) కృత (చేయబడిన), స్మృ (స్మరించు) స్మృత (స్మరింపబడిన) మొ॥

(4) క్త్వార్థకము (Indeclinable Past Participle) ధాతువుకు త్వా చేర్చుటవలన ఏర్పడును.

ఉ. కృ (చేయు) కృత్వా (చేసి), స్మృ (స్మరించు) స్మృత్వా (స్మరించి) మొ॥

మఱియు ధాతువుకుముందు ఉపసర్గ ఉండెనేని అప్పుడు త్వా కు బదులు య చేర్చబడును. అస్ అను ధాతువుకుముందు నిర్ అను ఉపసర్గ ఉన్నయెడల నిరస్య (నిర్లక్ష్యముచేసి) అను నేదిదానికి క్త్వార్థకమగును. ఇట్లే సంగృహ్య (సంగ్రహించి) మొ॥ ఈ య అను ప్రత్యయముచేరు క్త్వార్థకమును 'ల్యబస్త' అవ్యయమందురు.

(5) తుమున్నర్థకము (Infinitive of Purpose) ధాతువుకు త్రమ్ చేర్చుటవలన ఏర్పడును.

ఉ. కృ (చేయు). కృ + క్రమ్ = కర్ + క్రమ్ = కర్తమ్
(చేయఁ, చేయుటకు)

దీనిని తెనుఁగులో తుమున్నార్థక అవ్యయమందురు. క్రమ్ అను ప్రత్యయము చేరినపుడు ధాతువుతుది అచ్చునకుఁ గాని దానికి ముందుండు హ్రస్వాచ్చునకుఁగాని గుణము వచ్చును. కృ అనునది కర్ అగుటకు ఇదియే కారణము. (4) ను (5) ను అవ్యయములలో చేరినవి, అనఁగా లింగ విభక్తి వచనములు లేనివి. తుమున్నార్థకము ఉద్దేశమును తెలుపును.

ఉ. పఠితుమ్ ఆगतః = చదువుటకు వచ్చినాడు.

(6) య గాక తక్కిన ప్రత్యయములకు ముందు ధాతువుకు క్ అను ఆగమముచేరును. ఈ ఆగమము సామాన్యముగా హ్రస్వాచ్చు తుదనుండు ధాతువులకు రాదు.

ఉ. శ్రు (విను) అనుధాతువుకు శ్రుత, శ్రుత్వా, శ్రోతుమ్ అని వచ్చును. కాని పఠ్ (చదువు) అనుధాతువుకు పఠిత, పఠిత్వా, పఠితుమ్ అనివచ్చును.

ధాతుప్రకృతివలనను సద్భివలనను ప్రత్యయములు చేరినప్పుడు అన్ని ధాతువులకును ఈ రూపములు ఒకటే విధముగా నుండవు.

ఈ క్రింది రూపములను చూడుము:—

	1	2	3	4	5
గమ్ (గచ్ఛ)	-	పోవు.	గచ్ఛత్, గత, గత్వా, °గమ్య, గన్తుమ్		
పత్ పడు.		పతత్, పతित, పతిత్వా, °పయ, పతితుమ్			

నీ (నయ్) తీసికొనిపోవు. నయత్, నీత, నీత్వా, °నీయ, నేతుమ్
 మ్ (భవ్) అగు. భవత్, భూత, భూత్వా, °భూయ, భవितుమ్
 జీవ్ (జ్ఞతుక్కు). జీవత్, జీవిత, జీవిత्వా, °జీవ్య, జీవितుమ్
 నమ్ (నమ స్థరించు) నమత్, నత, నత్వా, °నమ్య, నమితుమ్ తేక న్తుమ్
 త్యజ్ (విడుచు) త్యజత్, త్యక్త, త్యక్తవా, °త్యజ్య, త్యక్తుమ్
 జి (జయ్) జయించు. జయత్, జిత, జిత్వా, °జిత్య, జేతుమ్
 బుధ్ (బోధ్) తెలిసికొను. బోధత్, బుద్ధ, బుద్ధ్వా, °బుద్ధ్య, బోధుమ్
 క్షిప్ (విసరివేయు) క్షిపత్, క్షిప్త, క్షిప్తా, °క్షిప్య, క్షేప్తుమ్
 స్పృశ్ (తాఁకు) స్పృశత్, స్పృష్ట, స్పృష్టా, °స్పృశ్య, స్పృష్టుమ్
 ప్రచ్ఛ్ (పృచ్ఛ) అడుగు. పృచ్ఛత్, పృష్ట, పృష్టా, °పృచ్ఛ్య, ప్రష్టుమ్
 చర్ (కదలు) చరత్, చరిత, చరిత్వా, °చర్య, చరితుమ్
 రుహ (ఎడుగు) రోహత్, రుఢ, రుద్ధా, °రుహ్య, రోధుమ్
 దృశ్ (దృశ్య) చూచు. పద్యత్, దృష్ట, దృష్టా, °దృశ్య, ద్రష్టుమ్
 సృజ్ (సృష్టించు) సృజత్, సృష్ట, సృష్టా, °సృజ్య, సృష్టుమ్
 రక్ష (కాపాడు) రక్షత్, రక్షిత, రక్షిత్వా, °రక్ష్య, రక్షితుమ్
 హ్ (హర్) హరించు. హరత్, హత, హత్వా, °హత్య, హర్తుమ్
 స్మ (స్మర్) స్మరించు. స్మరత్, స్మృత, స్మృత్వా, °స్మృత్య, స్మర్తుమ్
 ముచ్ (మొక్కు) వదలు. ముచ్చత్, ముక్త, ముక్తవా, °మొచ్చ్య, మోక్తుమ్
 స్థా (తిష్ఠ) నిలుచు. తిష్ఠత్, స్థిత, స్థిత్వా, °స్థాయ, స్థాతుమ్
 వీనిలో (1) కర్తృర్థకములలో వర్తమానార్థక విశేషణములు.
 (2) కర్తృర్థకములలో భూతార్థక విశేషణములు.
 (3) కార్తృర్థకములు.

(4) 'ల్యబన్త' అవ్యయములు.

(5) తుమున్నంతములు.

'ల్యబన్త' అవ్యయములకు అర్థము:—

గమ్ - उपगम्य సమీపించి

పత్ - उत्पत्य ఎగిరి

నీ - अपनीय పోగొట్టి

మూ - अनुभूय అనుభవించి

వస్ - उपोष्य ఉపవసించి

జీవ్ - उपजीव्य ఒకరివలన బ్రతికి

నమ్ - प्रणम्य పద్ధతి ప్రకారము నమస్కరించి

త్యజ్ - संत्यज्य పూర్తిగా విడిచి

జి - विजित्य పూర్తిగా జయించి లేక ఓడించి

బ్రుష్ - प्रबुध्य మేల్కొని

క్షిప్ - निक्षिप्य పెట్టి

స్పృశ్ - उपस्पृश्य చేతితో తాకి

ప్రచ్ఛ్ - आपृच्छ्य చక్కగా అడిగి

చర్ - आचर्य ఆచరించి

రుహ్ - आरुह्य ఎక్కి

దృశ్ - पारदृश्य చుట్టునుచూచి

సృజ్ - विसृज्य విడిచివేసి

రక్ష - संरक्ष्य బాగుగా కాపాడి

హ్ - अपहृत्य అపహరించి

स्मृ - संस्मृत्य చక్కగా జ్ఞప్తియందుంచుకొని

विस्मृत्य మఱచిపోయి

मुच् - विमुच्य వదలివేసి

स्था - आस्थाय దగ్గఱనిలిచి.

అ ధ్యాయము. ౮.

అవ్యయములు.

ఈ క్రింద చెప్పబడినవి అవ్యయములు, అనఁగా లింగ విభక్తి వచనములు లేనివి:—

स्वर् - స్వర్గము

दिवा - పగలు

अन्तर - నడుమ

रात्रौ - రాత్రియందు

प्रातर - ఉదయమున

सायम् - సాయంకాలమున

पुनर् - తిరుగ

चिरम् - చాలకాలము

उच्चैस् - హెచ్చుగా

अपि - కూడ

नीचैस् - తగ్గుగా

ईषत् - కొంచెము

शनैस् - మెల్లగా

तूष्णीम् - ఊరక

ऋते - తప్ప

वाहिस् - బయట

युगपत् - ఒక్కటేసారి

स्वयम् - స్వయముగా

आरात् - దూరమున, దాపున

वृथा - వృథాగా

ह्यस् - నిన్న

वत् - వలె

श्चस् - రేపు

अन्तरेण - తప్ప, లేకుండ

సహసా - తొందరగా	వా - లేక
విना - లేకుండ	एव - మాత్రమే, సరిగా
नाना - వేర్వేలు	एवम् - అట్లు, ఇట్లు
स्वस्ति - స్వాగతము	नूनम् - నిశ్చయముగా
अलम् - చాలినంత	भूयस् - మరలమరల
मृषा - అసత్యముగా	चेत् - అయినయెడల
मिथ्या - అసత్యముగా	यत्र - ఎచ్చట
मुधा - వృథాగా	तत्र - అచ్చట
पुरा - పూర్వము	हन्त - అయ్యో
अधुना - ఇప్పుడు	अत्र - ఇచ్చట
इदानीम् - ఇప్పుడు	यावत् - ఎంతయో
तदानीम् - అప్పుడు	तावत् - అంత
मिथस् - పరస్పరము	सुष्टु - బాగు
प्रायस् - తటచుగా	खलु - నిశ్చయముగా
मुहुस् - మరలమరల	कल - సందేహము లేకుండ
साकम् - తో (కూడ)	अथ - మఱి, ఇప్పుడు
नमस् - నారవము	हे - ఓ
धिक् - ఛీ	भोस् - ఓయి
अथ - ఇట్లు	अय - ఓసి
मा - వలదు	इति - అని
च - మఱియు	कथम् - ఎట్లు

तु - అయినను	कुतः - ఎచటినుండి, ఎందువలన!
इत्थम् - ఈ ప్రకారము	कदा - ఎప్పుడు
अतः - ఇందువలన, ఇచ్చటినుండి	कुत्र - ఎచ్చట
सह - తో	क्व - ఎచ్చట
सदा - ఎల్లప్పుడు	ततः - అచ్చటినుండి, అందువలన
सर्वत्र - అన్నిచోట్ల	तत्र - అచ్చట
अद्य - ఈవేళ	तदा - అప్పుడు
तर्हि - అప్పుడు, అందువలన	तथा - అట్లు
इव - వలె	यतः - ఎచ్చటినుండి (సంబంధా ధికము)
किंतु - కాని	

వీనిలో నమః, స్వాస్తి అనునవి చతుర్థీవిభక్తితోను విना అనునది ద్వితీయా తృతీయా విభక్తులతోఁగాని పञ्चమీ విభక్తితోఁగాని అన్వయించును.

ఉ. గురవే నమః (గురువునకు నమస్కారము), స్వాస్తిదేవేభ్యః (దేవతలకు స్వాగతము) कारणं విना कार्यं न भवति. కారణము లేక కార్యము కలుగదు. मित्रेण विना ग्रामं गतः (మిత్రుడు లేకుండ గ్రామమునకు పోయెను.) अन्नादिना नरो न जीवति (అన్నము లేకుండ మనుష్యుడు బ్రతుకఁడు.)

ऋते అనునది సంఘమీవిభక్తితో అన్వయించును.

ఉ. रामादृते न कोऽपि बन्धुरस्ति (రాముడు తప్ప ఎవఁడుగాని బంధువు లేఁడు).

ఈ క్రింద చెప్పబడినవి వాక్యరచనలో ఉపయోగించునవి:—

సాధు - బాగుగా. సాధుక్తం త్వయా = నీచేత బాగుగా చెప్పబడినది.

స్వయమ్ - తానే. స్వయం కృత్వాన్ = తానేచేసెను.

కిమ్ - అను ప్రశ్నార్థక సర్వనామముయొక్క అన్ని విభక్తులకును చిద్, చన, అపి చేర్చుటవలన 'ఏదోఒక,' 'ఏదిగాని' అను అర్థమువచ్చు రూపములేర్పడును.

ఉ. కిंचిత్, కించన, కిమపి = ఏదో ఒకటి ఇదిపుం లింగములో.

ప్ర. కశ్చిత్	కశ్చన	కోఽపి
ద్వి. కశ్చిత్	కంచన	కమపి
తృ. కేనచిత్	కేనచన	కేనాపి

ఇట్లే కతి (ఎందరు) కదా (ఎప్పుడు) అనువానికి కూడ పైన చెప్పినవి చేర్చినయెడల కతిచిత్ (కొన్ని) 'ఒకానొకప్పుడు' లేక 'ఎప్పుడో ఒకప్పుడు' అను అర్థముగల కదాచిత్, కదాచన, కదాపి అనురూపము లేర్పడును.

పుం, నపుం.

స్త్రీ.

మదీయ

మదీయా - నాయొక్క, నాది

త్వదీయ

త్వదీయా - నీయొక్క, నీది

అస్మదీయ

అస్మదీయా - మాయొక్క, లేక

మనయొక్క, మాది లేక మనది

युष्मदीय	युष्मदीया-मियौक्त्वा, मीदि
तदीय - वानियौक्त्वा	तदीया - अमियौक्त्वा, अमे
वानीदि, दानियौक्त्वा,	दि, वारियौक्त्वा, वारीदि
दानिदि, वारियौक्त्वा,	वानियौक्त्वा, वानीदि ?
वारीदि, वानियौक्त्वा,	
वानीदि ?	

एतदीय	एतदीया
(ఈమనుష్యునికిఁగాని, స్త్రీకిఁగాని, వస్తువుకుఁగాని సంబంధించిన.)	

यदीय	यदीया
(ఎవనికి, దేనికి, వేనికి, ఎవతెకు సంబంధించిన.)	
स्व, स्वीय, स्वकीय	स्वा, स्वीया, स्वकीया
	(స్వంత)

వీనిలో స్వ శబ్దమును సర్వ శబ్దమువలె చెప్పవలెను. తక్కిన వానిని పుంలిङ्गములో ఆ కారాంతములవలెను స్త్రీ లింగములో ఆ కారాంతములవలెను చెప్పవలెను.

तावत् = ఆ మాత్రము, అంత.

एतावत् = ఈ మాత్రము, ఇంత.

क्रियत् = ఏమాత్రము, ఎంత. एतादृश = ఇట్టి.

तति = అన్ని ईदृश = ,,

कति = ఎన్ని यादृश = ఎట్టి.

तादृश = అట్టి कीदृश = ,,

अन्योन्यम् = ఒకరితో నొకరు.

परस्परम् = తమలోతాము.

अन्योन्यप्रीतिः = ఒకరియందొకరికి ప్రీతి

परस्परस्नेहः = తమలో తమకు స్నేహము.

सकृत् = ఒక్కసారి

चतुर्धा = నాలుగువిధములుగా

द्वि = రెండుసార్లు

पञ्चथा = అయిదు విధములుగా

మొ॥

त्रिः = మూడుసార్లు

एकशः = ఒక్కటొక్కటిగా

चतुः = నాలుగుసార్లు

द्विशः = రెండురెండుగా

पञ्चकृत्वः = ఐదుసార్లు మొ॥ त्रिशः = మూడు మూడుగా

एकधा = ఒకవిధముగా

त्रय (నపుం)

द्विधा = రెండువిధములుగా

त्रितय (నపుం)

} మూడుచేరినది.

त्रिधा = మూడువిధములుగా

चतुष्टय (నపుం) = నాలుగుచేరినది.

अध्यायము ८.

భాతువులు.

1. క్రియలు.

1. ఒకపని తెలుపునట్టి అర్థముగల పదమునకు క్రియ (verb) అనిపేరు. ఉ. स्फुरति (అదరును, అదరుచున్నది.)

2. स्फुरति అనుపదము వీర్పడుటకు మూలము (base లేక root) అనగా ఆధారమైన రూపము स्फूर् (అదరు) అను

అనునది. ఘోర అనుదానిని 'ధాతువు' అందురు. 'ధాతువు' అనగా క్రియ వర్పడుటకు దానికి ఆధారమైన మొదటిరూపము. ఇట్లు వదాసి (మాటాడుదును, మాటాడుచున్నాను), చరాసి (నడతువు, నడచుచున్నావు) మొదలగునవి క్రియలు. వీనిమూలములగు వద్, చర్ మొదలగునవి ధాతువులు.

3. క్రియలు రెండు విధములు. పరస్మై పదియని, ఆత్మనే పదియని. పరస్మై పది క్రియ తెలుపునట్టివని పరుని అనగా మఱియొకనిని చెందును.

ఉ. గచ్ఛతి పోవును, పోవుచున్నాడు, పోవుచున్నది. ఆత్మనేపది క్రియ తెలుపునట్టి పని ఆత్మను అనగా తన్ను (కర్తనే), చెందును.

ఉ. భజతే పొందును, పొందుచున్నాడు, పొందుచున్నది. రామః గచ్ఛతి అన్నపుడు గచ్ఛతి అను క్రియయొక్క ఫలము రామునికే చెందును అనియర్థముకాదు. కాని రామః భజతే అన్నపుడు భజతే అను క్రియయొక్క ఫలము రామునికే (ఆత్మకే) చెందును అని అర్థమగును.

ఇట్లు రెంటికిని భేదము తెలిసికొనవలెను. వీనికి ఆధారమగు రూపములు అనగా గచ్ఛ, భజ్ అనునవి వరుసగా పరస్మై పది, ఆత్మనే పది ధాతువులని చెప్పబడును. ఆత్మనేపదార్థకములగు సంస్కృత ధాతువులకు తెనుఁగులో అర్థము చెప్పనపుడు తెనుఁగు ధాతువుకు 'కొను' వర్ణకము చేర్చబడును.

ఉ. వృణోతి ఎన్నుకొనుచున్నాడు మొ॥

4. వీనిలో సకర్తృకములు (Transitive) అకర్తృకములు (Intransitive) కర్తృర్థకములు (Active) కర్తార్థకములు (Passive) భావార్థకములు (Impersonal) అని భేదములు కలవు.

5. సకర్తృకములకు కర్త (object) ఉండును. అకర్తృకములకు కర్త ఉండదు. కర్తృర్థకములు కర్త (Subject), ను చూపును. కర్తార్థకములు కర్తను చూపును. భావార్థకములు కర్తను చూపక క్రియయొక్క పనిని లేక స్థితిని మాత్రము తెలుపును. అకర్తృక క్రియలు కర్తార్థకములో నున్నపుడు భావార్థకములనబడును.

ఉదా:—రామోఽశ్వमारోहति - ఇట క్రియకర్తృర్థకము

రామేण फलं भुज्यते - ఇట క్రియకర్తార్థకము

రామేण स्थीयते - ఇట క్రియభావార్థకము

సంస్కృత క్రియల (Tenses)ను క్రియజరుగునట్టి రీతి (mood) ని తెలుపుటకు పది విధములుకలవు. వీనికి (దశ=పది) 'ల' కారములనిపేరు. ఇవి తద్, తిద్, త్రద్, తృద్, తేద్, తేద్, తక్, తిక్, త్రక్, తృక్ అనునవి. వీనిలో తేద్ అనునది ఇప్పుడు వాడుకలో లేదు. మిగిలిన తొమ్మిది మాత్రమే వాడుకలో ఉన్నవి. క్రియ తెలుపు కాలములు తద్, తిద్, త్రద్, తృద్, తేద్, తక్, తిక్, త్రక్, తృక్ అనునవి.

క్రియ తెలుపు రీతులు (moods) మూడు:— ఇవి (1) సంగతిని తెలుపురీతి (Indicative mood).

అదే మొదలు అక్షవటకునుగల కాలములన్నియు సంగతిని తెలుపునవి, అనగా Indicative mood లో ఉండునవి.

(2) ఇక్ అనునది విధి, ఏర్పాటు, పిలుపు, కోరిక, విచారణ, ప్రార్థనలను తెలుపును. ఇది ఆశీర్వాదమును కూడ తెలుపును. కొందరు దీనినే Precative లేక Benedictive mood అందురు. ఇది తెనుఁగులో ఆశీర్వాదమునకు సరిపోలును. దీనిని ఆంగ్లపరిభాషలో Potential లేక Optative mood అందురు.

(3) ఆజ్ఞ, ప్రార్థన, ఆశీర్వాదములను తెలుపుటకు అదే అనునదివచ్చును. దీనిని తెనుఁగులో ప్రార్థనాద్యర్థకమందురు. ఆంగ్లమునందు దీనికి Imperative mood అనిపేరు.

కాలములలో అదే అనునది తెనుఁగులో వర్తమాన కాలము Present Tense లేక Present Indefinite Tense కుఁగాని తద్ధర్తార్థకమునకుగాని సమానమగును. ఇదిగి (Present Tense లేక Pr. Indef. Tense) అను దానికి తెనుఁగు వాడుకలో 'మాటాడును' మాటాడు చున్నాడు, మాటాడుచున్నది అని అర్థమగును.

అత్, ఇత్, అత్ భూతకాలము (Past Tense) ను తెలుపును. వీనిలో అత్ (Imperfect Tense) అనునది ఈదినమునకు ముందు జరిగిన (కర్తకు తెలిసిన) పనిని తెలుపుటకును ఇత్ (Perfect) అనునది ఈదినమునకుముందు జరిగిన (కర్తచూడని) పనిని తెలుపుటకును వచ్చును. ఈరెండును తట

చుగా చాలకాలమునకు ముందు జరిగిన పనులను తెలుపుటకు ఉపయోగించబడును. శ్రుత్ (Aorist) అనునది సామాన్యముగా గతకాలములో పూర్తి అయినపనులను గాని ఈదినము జరిగినపనులనుగాని తెలుపును. ఇది ఆంగ్లములో Present Perfect Tense కు సమానమగును.

(3) శ్రుత్ (1st Future) అనునది ఈదినమునకు తర్వాత కొలదికాలములో జరుగఁబోవు పనులను తెలుపును. ఇది Simple Future కు సమానము. ఇది భవిష్యత్కాలములలో ఒకవిధము.

(4) శ్రుత్ (2nd Future) అనునది దూరపు భవిష్యత్కాలమును తెలుపును. అనఁగా చాలకాలమునకు పిమ్మట జరుగఁబోవుపనులను తెలుపును.

(5) శ్రుత్ (Conditional Future లేక Conditional Tense) ఇది ఒకపని జరిగియుండినయెడల మఱియొకపని జరిగియుండును అనునిబంధన (condition) ను తెలుపుటకు శ్రిత్ రాదగిన చోట ప్రయోగింపబడును. అనఁగా క్రియతెలుపు పని వేటొకపని జరుగకున్న పూర్తియగుట సందేహమని తెలుపుటకువచ్చును.

ఉ. సువృత్తిః చేత్ అభవిష్యత్ సుమిక్షమ్ అభవిష్యత్ =మంచి వర్షము కురిసియుండిన యెడల అన్నము పుష్కలము అయి ఉండును. సువృత్తిః = మంచివర్షము అభవిష్యత్ =అయి ఉండును.

ఇట క్రియ వర్షము లేకున్న సుభిక్షము సందేహమని తెలుపుచున్నది.

ఈకాలము అంగ్లమున క్రియాఫలము సందేహస్పదమని తెలుపుటకు would have, should have మొదలగు సహాయ క్రియలవలన ఏర్పడు క్రియల కాలమువంటిది.

ఉ. "I would have come if he had gone." వాడుపోయి ఉండినయెడల నేనువచ్చియుందును మొ॥

ధాతువులు.

సంస్కృత ధాతువులు పది తరగతులుగా భాగింపబడియున్నవి.

6. వీనికి వికరణలు (Conjugations) అని పేరు. ఇవి వరుసగా మ్, ఆ, క్ట, డి, త్, క్ష, త, శీ, చ్, ధాతువులు అనునవి. మ్ అనునది మొదటివికరణ (1st Conjugation) ఇవి మరల రెండుభాగములు చేయబడినవి. 1, 4, 6, 10 వికరణలు మొదటిభాగములోను తక్కినవి రెండవభాగములోను చేరును.

7. తెనుగులోవలెనే సంస్కృత క్రియలకుకూడ మూడు పురుషములు (Persons) కలవు. ప్రథమ పురుషము (1st Person), మధ్యమపురుషము (2nd Person), ఉత్తమ పురుషము (3rd Person) అని కాని ఒక్కొక్క పురుషమునకు ఏకవచనము (Singular), ద్వివచనము (Dual), బహువచనము (Plural) అని మూడు వచనములు (Numbers) కలవు.

(1) సంస్కృతములో ప్రథమపురుషము ఆంగ్లములో డిత్తమపురుషము (Third person) అగును. ఏకవచనము ఒక వస్తువును, ద్వివచనము రెండింటిని, బహువచనము పెక్కింటిని తెలుపును.

(2) ప్రథమపురుషములో ఏకవచనమునందు క్రియకు 'వాడు', 'ఆమె,' 'అది' అనునవియు, ద్వివచనమునందు 'వారు ఇద్దఱు,' 'అవి రెండు' అనునవియును, బహువచనమునందు 'వారు, అవి' అనునవియును కర్తలగును. మధ్యమపురుషములో ఏకవచనమునందు 'నీవు'ను, ద్వివచనమునందు 'మీరు ఇద్దఱు'ను, బహువచనమునందు 'మీరు'ను కర్తలగును. డిత్తమపురుషమునందు ఏకవచనములో 'నేను'ను, ద్వివచనములో 'మేము ఇద్దఱము లేక మనము ఇద్దఱము'ను, బహువచనములో 'మేము లేక మనము'ను కర్తలగును.

కాలభేదములు (Tenses).

కాలభేదముల (Tenses) ను తెలుపునట్టి క్రియారూపములేర్పడుటకు కొన్ని పనులు చేయవలెను. అవి యేవనఁగా :—

(1) మనము తీసికొను ధాతువు పరస్మైపద ధాతువా ఆత్మ నేపద ధాతువా అని చూడవలెను.

(2) ధాతువు మొదటి రూపమునకు గుణవృద్ధులవలనఁగాని వేరువిధముగాఁగాని కలుగునట్టి మార్పులను తెలిసికొనవలెను. వీనికి వికరణి గుర్తుల (Conjugational Signs) ను కనుఁగొనవలెను. ఏ కాలమును తెలుపఁగోరుదుమో ఆ కాల

ములో మూడు పురుషములయందును (ఏకవచన, ద్వివచన, బహువచనములయందు) చేర్చవలసిన ప్రత్యయములను అనగా తుదను చేర్చవలసిన వర్ణములను వికరణి గుర్తుతో చేర్చవలెను. పరస్మైపద ధాతువులకు పరస్మైపద ప్రత్యయములను ఆత్మనేపద ధాతువులకు ఆత్మనేపద ప్రత్యయములను చేర్చవలెను. ఇట్లు చేయుటవలన కాలమును తెలుపునట్టి రూపము ఏర్పడును. కాలభేదములు తెలుపునప్పుడు క్రియలలో అచ్చటచ్చట కొన్ని మార్పులు చేయవలసివచ్చును. వానిని ఉదాహరణములవలన తెలియనగును.

ఈ గ్రంథమునందు మొదటిభాగములో చేరిన ధాతువులకు, అనగా 1,4,6,10 వికరణుల ధాతువులకు మాత్రము నాలుగు కాలములయందు రూపములు చూపబడును.

(1) 1,4,6,10 వికరణులకు వరుసగా ఆ, య, ఇ, ఇయ అనునవి వికరణి గుర్తులు.

ఇ (అగు) అను ఒక ధాతువును తీసికొందము. ఇది 1-వ వికరణిలో చేరిన పరస్మైపద ధాతువు. ఇందలి క గుణము వచ్చుటవలన ఆ అగుటచేత దీనికి ఖో అను రెండవరూపము వచ్చును. ఈ రూపమునకు ఇ అను వికరణి గుర్తు చేరగా ఖో+ఇ=భవ అగును.

(2) పరస్మైపద ధాతువులకు వర్తమానకాలము (తద= Present లేక Present Indefinite Tense) లో,

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	తి	త:	అన్తి
మ.	సి	య:	య
ఉ.	మి	వ:	మ:

అను ప్రత్యయములు చేర్చబడును. ఇట్లు మూ థాతువుకు ట్ల (వర్తమానకాలము).

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	భవతి	భవత:	భవన్తి
మ.	భవసి	భవయ:	భవయ
ఉ.	భవమి	భవావ:	భవామ:

అని ఏర్పడును. ఇట భవ అనుదానికి అన్తి అను ప్రత్యయము చేరునప్పుడు ముందుండు ఆ కారమునకు లోపము కలుగును. మి, వ: మ: లకు ముందుండు ఆ కారమునకు దీర్ఘము వచ్చును.

కాబట్టి,
 భవ + అన్తి = భవన్తి
 భవ + మి = భవమి
 భవ + వ: = భవావ:
 భవ + మ: = భవామ:

నాల్గవ వికరణలో య అనునదియు రెవ వికరణలో ఆ అనునదియు ప్రత్యయములు చేరుటకుముందు థాతువుతో చేర్చబడును.

ఈ వికరణలలో థాతువునందలి అచ్చుకు గుణము వచ్చుటవలన రూపము మారదు.

నश् (నశించు) పరస్మై, 4-వ వికరణి.

అడ్ (వర్తమానకాలము).

नश् + य = नश्य-దీనికి ప్రత్యయములు చేరఁగా,

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	नश्यति	नश्यतः	नश्यन्ति
మ.	—सि	—थः	—थ
ఉ.	नश्यामि	नश्यावः	नश्यामः

అగును.

विश् (ప్రవేశించు) పరస్మై, 6-వ వికరణి.

అడ్ (వర్తమానకాలము).

विश् + अ = विश-ప్రత్యయములు చేరఁగా,

	ఏ	ద్వి	బ.
ప్ర.	विशति	विशतः	विशन्ति
మ.	—सि	—थः	—थ
ఉ.	विशामि	विशावः	विशामः

అని అగును.

गण् (లెక్కించు) పరస్మై, 10-వ వికరణి.

गण् + अय = गणय-ప్రత్యయములు చేరఁగా,
అడ్ (వర్తమానకాలము).

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	गणयति	गणयतः	गणयन्ति
మ.	—सि	—थः	—थ
ఉ.	गणयामि	गणयावः	गणयामः

ఈ వికరణి ధాతువులలో తుది అచ్చులకును కడపటి వర్ణమునకు ముందుండు ఆ కారమునకును పెక్కుచోట్ల వృద్ధి వచ్చుటచేతను, కడపటి వర్ణమునకు ముందుండు హ్రస్వాచ్చుకు కొన్నిచోట్ల గుణము వచ్చుటచేతను అయి చేరుటకుముందు మారురూపము వచ్చును.

ఉదా :—జ్ఞాత్, జ్ఞాత్ (కడుగుకొను), పరస్మై, 10-వ వికరణి- జ్ఞాత్+అయ=జ్ఞాలయ.

లడ్ (వర్తమానకాలము).

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	జ్ఞాలయతి	జ్ఞాలయతః	జ్ఞాలయంతి
మ.	—సి	—తః	—త
ఉ.	జ్ఞాలయామి	జ్ఞాలయావః	జ్ఞాలయామః

చూర్, చూర్ (దొంగిలించు), పరస్మై 10-వ వికరణి-చూర్+అయ = చూరయ.

లడ్ (వర్తమానకాలము).

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	చూరయతి	చూరయతః	చూరయంతి
మ.	—సి	—తః	—త
ఉ.	చూరయామి	చూరయావః	చూరయామః

ఆత్మనేపదప్రత్యయములు.
 లఙ్ (వర్తమానకాలము).

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	తే	ఇతే	అన్తే
మ.	సే	ఇథే	ఁవే
ఉ.	ఇ	వహే	మహే

పరస్మై పదములో వలెనే అన్తే కు ముందుండు అ కారము లోపించును. ఉత్తమ పురుషములో వహే, మహే లకు ముందు అ కారము దీర్ఘమగును.

भाषू (చెప్పుకొను) ఆత్మనే, 1-వ వికరణి.
 लङ् (వర్తమానకాలము).

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	भाषते	भाषेते	भाषन्ते
మ.	—से	—थे	—व्वे
ఉ.	भाषे	भाषावहे	भाषामहे

भाष + इते = भाषेते, भाष + अन्ते = भाषन्ते
 भाष + वह् = भाषावहे, भाष + मह् = भाषामहे.
 युष् (యుద్ధము చేయు), ఆత్మనే, 4-వ వికరణి.
 लङ् (వర్తమానకాలము).

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	युध्यते	युध्येते	युध्यन्ते
మ.	—से	—थे	—व्वे
ఉ.	युध्ये	युध्यावहे	युध्यामहे

విద్, విన్ద్ (పొందు), ఆత్త నే, 6-వ వికరణి.

అద్ (వర్తమానకాలము).

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	విన్దతే	విన్దేతే	విన్దంతే
మ.	—సే	—తే	—భవే
ఉ.	విన్దే	విన్దావహే	విన్దామహే

ఈ వికరణిలో ధాతువు తుదనుండు ప్రాప్య శ్చ కారము రి గా మారును.

ఉదా:—మృ (చచ్చు) ఆత్త నే, 6-వ వికరణి, త్రియ అగును. దీనికి వికరణి గుర్తు అ చేర్చిన త్రియ అగును. ఇట్లు దీనికి.

అద్ (వర్తమానకాలము).

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	త్రియతే	త్రియేతే	త్రియంతే
మ.	—సే	—తే	—భవే
ఉ.	త్రియే	త్రియావహే	త్రియామహే

మృగ్ (వెదకు) ఆత్త నే, 10-వ వికరణి.

అద్ (వర్తమానకాలము).

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	మృగయతే	మృగయేతే	మృగయంతే
మ.	—సే	—తే	—భవే
ఉ.	మృగయే	మృగయావహే	మృగయామహే

దీనియందలి శ్చ కారమునకు గుణము రాదు.

కర్తార్థకరూపములు, ఆకర్తృకరూపములు.

(1) ఇవి ఏర్పడుటకు ధాతువుకు య కారమును ఆత్మనే పద ప్రత్యయములును చేర్చవలెను.

ఉ. గమ్ - గమ్ + య + తే = గమ్యతే ;

ల్యజ్ - ల్యజ్ + య + తే = ల్యజ్యతే ;

తక్కి-ఫవి గమ్యేతే, గమ్యంతే ; ల్యజ్యేతే, ల్యజ్యంతే మొ॥

(2) సంయుక్త హల్లు ముందు లేని శ్ల కారము ధాతువు తుదను ఉన్న యెడల దానికి బదులు రి వచ్చును.

ఉదా :—క్ర అనునది క్రి అగును. క్రి+య+తే=క్రియతే
ఇట్లు క్రియేతే, క్రియంతే మొ॥ ఏర్పడును.

(3) ధాతువు చివరనుండు క్ష, త లకు య కారమునకు ముందు దీర్ఘము వచ్చును.

ఉదా :—జి+య+తే=జీయతే (జయింపబడును.)

(4) కర్తృర్థకము (Active voice) లో నుండు 10-వ వికరణి ధాతువులు వానియందలి అచ్చులకు గుణవృద్ధులవలన మార్పు కలిగినను కర్తృర్థకము (Passive voice) లో పై విధముగానే ఉండును.

ఉదా :—చుర్ (Active voice) చోర్యతే (Passive voice) (దొంగిలించబడును).

అత్

దీనినే Imperfect Tense అనియు 1st Preterite అనియు చెప్పుదురు. ఇది భూతకాలములలో మొదటిది. ఇది కొంతకాలమునకు ముందు జరిగిన పనులను తెలుపుటకు వచ్చును. దీనికి పరస్మైపద ప్రత్యయములు:—

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	త్	ताम्	अन्
మ.	त्	तम्	त
ఉ.	अम्	व	म

ఈ కాలము వర్పడుటకు మొదట ధాతువుకు ముందు ఆ కారము పెట్టవలెను. పిమ్మట వికరణి గుర్తులను ప్రత్యయములను చేర్చవలెను. అమ్ అను ప్రత్యయము చేరినప్పుడు దానికి ముందుండు ఆ కారమునకు లోపము కలుగును.

అత్ (Imperfect లేక 1st Preterite.)

భృ (భవ్)=అగు-పరస్మై, 1-వ వికరణి.

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	अभवत्	अभवताम्	अभवन्
మ.	—:	—तम्	—त
ఉ.	अभवम्	अभवाव	अभवाम

ఉత్తమపురుషములో వ కార మ కారములకు ముందు ఆ కారము దీర్ఘమగును.

పుష్ (పోషించు), పరస్మై, 4-వ వికరణి.

లङ् (Imperfect లేక 1st Preterite.)

	వ	ద్వి	బ
ప్ర.	అపుష్యత్	అపుష్యతామ్	అపుష్యన్
మ.	—:	—తమ్	—త
ఉ.	అపుష్యమ్	—ష్యావ	—ష్యామ

స్పృశ్ (తాడు) పరస్మై, 6-వ వికరణి.

లङ् (Imp. లేక 1st Pre.)

	వ	ద్వి	బ
ప్ర.	అస్పృశత్	అస్పృశతామ్	అస్పృశన్
మ.	అస్పృశ:	అస్పృశతమ్	అస్పృశత
ఉ.	అస్పృశమ్	అస్పృశావ	అస్పృశామ

గण (లేక్కించు), పరస్మై, 10-వ వికరణి.

లङ् (Imp. లేక 1st Pre.)

	వ	ద్వి	బ
ప్ర.	అగణయత్	అగణయాతామ్	అగణయన్
మ.	—:	—తమ్	—త
ఉ.	—మ్	—యావ	—యామ

लङ् (Imp. లేక 1st Pre.)

ఆత్తనేపద ప్రత్యయములు.

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	त	इताम्	अन्त
మ.	थाः	इथाम्	ध्वम्
ఉ.	इ	वहि	महि

అచ్చులు మొదటనుండు ధాతువులకు ఆ కారమునకు బదులు ఆ కారము ఆగమముగా వచ్చును. ఇది దానికి పరమైన ఇ, ఇ లతో చేరి ऐ గాను, 'उ ఆ లతో చేరి औ గాను మారును. ऋ తో చేరినపుడు आर् అగును.

ఉదా :—శ్రౌ (సంపాదించు), ఆత్తనే 1-వ వికరణి, ఆ+శ్రౌ+అ+త=ఆर्జిత=సంపాదించెను.

ईक्ष (చూచు), ఆత్తనే, 1-వ వికరణి.

आ + ईक्ष + अ+त = ऐक्षत.

लङ् (Imp. లేక 1st Pre.)

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	ऐक्षत	ऐक्षेताम्	ऐक्षन्त
మ.	—थाः	—थोम्	—ध्वम्
ఉ.	ऐक्षे	ऐक्षावहि	ऐक्षामहि

జన్ (जा), పుట్టు, ఆత్మనే, 4-వ వికరణి.

లङ् (Imp. లేక 1st Pre.)

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	అజాయత	అజాయేताम्	అజాయन्త
మ.	—తా:	—తామ్	—ధ్వమ్
ఉ.	అజాయే	అజాయావहि	అజాయామहि

లङ् (సిద్ధపడు), ఆత్మనే, 6-వ వికరణి.

లङ् ((Imp. లేక 1st Pre.)

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	అలజత	అలజేताम्	అలజన్త
మ.	—తా:	—తామ్	—ధ్వమ్
ఉ.	అలజే	అలజావहि	అలజామहि

భూష్ (అలంకరించు), ఆత్మనే, 10-వ వికరణి.

లङ् (Imp. లేక 1st Pre.)

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	అభూషయత	అభూషయేताम्	అభూషయन्త
మ.	—తా:	—తామ్	—ధ్వమ్
ఉ.	అభూషయే	అభూషయాवहि	అభూషయామहि

—

అథ (ప్రార్థనాద్యర్థకము.)

Imperative Mood.

పరస్మై పద ప్రత్యయములు.

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	తు	తామ్	అన్తు
మ.	లేదు	తమ్	త
ఉ.	आनि	आव	आम

ఈ 'ల'కారమునందు ప్రత్యయములకు ముందు వికరణి గుర్తులను చేర్చవలెను.

यजू (పూజించు), పరస్మై, 1-వ వికరణి.

అథ (ప్రార్థనాద్యర్థకము.)

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	यजतु	यजताम्	यजन्तु
మ.	यज	यजतम्	यजत
ఉ.	यजानि	यजाव	यजाम

तुष् (సంతోషించు), పరస్మై, 4-వ వికరణి.

అథ (ప్రార్థనాద్యర్థకము.)

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	तुष्यतु	तुष्यताम्	तुष्यन्तु
మ.	तुष्य	—तम्	—त
ఉ.	तुष्यानि	तुष्याव	तुष्याम

दिश् (చూపు), పరస్మై, 6-వ వికరణి.

लोद् (ప్రార్థనాద్యర్థకము.)

	६	द्वि	७
ప్ర.	दिशतु	दिशताम्	दिशन्तु
మ.	दिश	—तम्	—त
ఉ.	दिशानि	दिशाव	दिशाम

गण् (లెక్కించు), పరస్మై, 10-వ వికరణి.

लोद् (ప్రార్థనాద్యర్థకము.)

	६	द्वि	७
ప్ర.	गणयतु	गणयताम्	गणयन्तु
మ.	गणय	—तम्	—त
ఉ.	गणयानि	गणयाव	गणयाम

लोद् లో పరస్మైపద థాతువులకు ప్రథమమధ్యమ పురుషైకవచనములలో తాత్ అను ప్రత్యయము చేరిన రూపము వైకల్పికము.

ఉదా :—यजतु, यजतात् ; यज, यजतात् ; गणयतु, गणयतात् ; गणय, गणयतात्.

लोद्
अत्त नేపద प्रत्ययములు.

	६	द्वि	७
ప్ర.	ताम्	इताम्	अन्ताम्
మ.	स्व	इथाम्	ध्वम्
ఉ.	ऐ	आवहै	आमहै

ఇక్ష (చూచు), ఆత్మనే, 1-వ వికరణి.

లోఢ్

ఏ

ఓ

బ

ప్ర.
మ.
ఉ.

ఇక్షతామ్
ఇక్షస్వ
ఇక్షే

ఇక్షేతామ్
ఇక్షేతామ్
ఇక్షావహే

ఇక్షంతామ్
ఇక్షధ్వమ్
ఇక్షామహే

యुष् (యుద్ధము చేయు), ఆత్మనే, 4-వ వికరణి.

లోఢ్

ఏ

ఓ

బ

ప్ర.
మ.
ఉ.

యुध्यతామ్
యुధ్వస్వ
యुధ్యే

యुध्येతామ్
యుध्येతామ్
యుధ్యావహే

యుध्यంతామ్
యుధ్యధ్వమ్
యుధ్యామహే

విద్, విన్ద్ (పొందు), ఆత్మనే, 6-వ వికరణి.

లోఢ్

ఏ

ఓ

బ

ప్ర.
మ.
ఉ.

విన్దతామ్
విన్దస్వ
విన్దే

విన్దేతామ్
విన్దేతామ్
విన్దావహే

విన్దంతామ్
విన్దధ్వమ్
విన్దామహే

మృగ్ (వెదకు), ఆత్మనే, 10-వ వికరణి.

లోఢ్

ఏ

ఓ

బ

ప్ర.
మ.
ఉ.

మృగయతామ్
మృగయస్వ
మృగయే

మృగయేతామ్
మృగయేతామ్
మృగావహే

మృగయంతామ్
మృగయధ్వమ్
మృగామహే

9

लिङ् (ఆశీరాద్యర్థకము.)

Potential లేక Optative Mood.

పరస్మైపదప్రత్యయములు.

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	ईत्	ईताम्	ईयुः
మ.	ईः	ईतम्	ईत
ఉ.	ईयम्	ईव	ईम

जीव् (బ్రతుకు), పరస్మై, 1-వ వికరణి.

लिङ् (ఆశీరాద్యర్థకము.)

Potential లేక Optative Mood.

దీనిలో ప్రత్యయములకు ముందు వికరణి గుర్తులను చేర్చవలెను.

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	जीवेत्	जीवेताम्	जीवेयुः
మ.	जीवेः	जीवेतम्	जीवेत
ఉ.	जीवेयम्	जीवेव	जीवेम

मृत् (ఆడు), పరస్మై, 4-వ వికరణి.

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	मृयेत्	मृयेताम्	मृयेयुः
మ.	मृयेः	मृयेतम्	मृयेत
ఉ.	मृयेयम्	मृयेव	मृयेम

ప్రచ్ఛ, పృచ్ఛ (అడుగు), పరస్మై, 6-వ వికరణి.

	వ	ద్వి	బ
ప్ర.	ప్రచ్ఛేత్	ప్రచ్ఛేताమ్	ప్రచ్ఛేయुః
మ.	ప్రచ్ఛేః	ప్రచ్ఛేతమ్	ప్రచ్ఛేత
ఉ.	ప్రచ్ఛేయమ్	ప్రచ్ఛేవ	ప్రచ్ఛేమ

పూజ (పూజించు), పరస్మై, 10-వ వికరణి.

	వ	ద్వి	బ
ప్ర.	పూజయేత్	పూజయేताమ్	పూజయేయुః
మ.	పూజయేః	పూజయేతమ్	పూజయేత
ఉ.	పూజయేయమ్	పూజయేవ	పూజయేమ

లిङ్

ఆత్మ నేపద ప్రత్యయములు.

	వ	ద్వి	బ
ప్ర.	ఐత్	ఐయాताమ్	ఐరన్
మ.	ఐతాః	ఐయాతామ్	ఐఽవమ్
ఉ.	ఐయ	ఐవహి	ఐమహి

వన్ద్ (నమస్కరించు), ఆత్మ నే, 1-వ వికరణి.

	వ	ద్వి	బ
ప్ర.	వన్దేత్	వన్దేయాताమ్	వన్దేరన్
మ.	వన్దేతాః	వన్దేయాతామ్	వన్దేఽవమ్
ఉ.	వన్దేయ	వన్దేవహి	వన్దేమహి

జన్ (जा) పుట్టు, ఆత్మ నే, 4-వ వికరణి.

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	జాయేత	జాయేయాताम्	జాయేरन्
మ.	జాయేथाः	జాయేయాथామ్	జాయేध्वम्
ఉ.	జాయేय	జాయేवहि	జాయేमहि

విన్ద్ (विन्दु), ఆత్మ నే, 6-వ వికరణి.

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	విన్దేత	విన్దేయాताम्	విన్దేरन्
మ.	విన్దేथाः	విన్దేయాथామ్	విన్దేध्वम्
ఉ.	విన్దేయ	విన్దేवहि	విన్దేमहि

अव + धीर् = अवधीर् (నిర్లక్ష్యము చేయు),

ఆత్మ నే, 10-వ వికరణి.

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	अवधीरयेत	अवधीरयेयाताम्	अवधीरयेरन्
మ.	अवधीरयेथाः	अवधीरयेयाथామ్	अवधीरयेध्वम्
ఉ.	अवधीरयेय	अवधीरयेवहि	अवधीरयेमहि

ఇచట ఒకటే వికరణిలోని ధాతువులకు పరస్మై పదరూపములయందును, ఆత్మ నేపదరూపములయందును గల భేదమును తెలుపుటకు 1-వ వికరణిలోని రెండు ధాతువులకు అన్ని 'ల' కారములును చూపబడును.

భూ (भव), పరస్మై, 1-వ వికరణి.
 లఢ్ (Pr. లేక Pr. Indef. Tense).

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	भवति	भवतः	भवन्ति
మ.	भवसि	भवथः	भवथ
ఉ.	भवामि	भवावः	भवामः

లిఢ్ (2nd Preterite లేక Perfect Tense).

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	वभूव	वभूवतुः	वभूवुः
మ.	वभूविथ	वभूवथुः	वभूव
ఉ.	वभूव	वभूविव	वभूविम

లुఢ్ (1st Future).

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	भविता	भवितारौ	भवितारः
మ.	भवितासि	भविताथ्यः	भवितास्थ
ఉ.	भवितास्मि	भवितास्वः	भवितास्मः

లృఢ్ (2nd Future).

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	भविष्यति	भविष्यतः	भविष्यन्ति
మ.	भविष्यसि	भविष्यथः	भविष्यथ
ఉ.	भविष्यामि	भविष्यावः	भविष्यामः

లोट (Imperative Mood).

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	భవतु		
	భవताత్ }	భవताమ్	భవन्తు
మ.	భవ		
	భవताత్ }	భవతమ్	భవత
ఉ.	భవాని	భవావ	భవామ

లङ్ (Imperfect 1st Preterite.)

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	అభవత్	అభవताమ్	అభవన్
మ.	అभवः	అభవतమ్	అభవत
ఉ.	అభవమ్	అభవావ	అభవామ

విధిమో॥ యందు.

లిङ్ (Potential Mood).

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	భవేత్	భవేताమ్	భవేयुः
మ.	భवे:	భవేతమ్	భవేత
ఉ.	భవేయమ్	భవేవ	భవేమ

ఆశీర్వాదమునందు.

లిङ్ (Optative Mood).

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	భూయాత్	భూయాస్తామ్	భూయాసు:
మ.	భూయా:	భూయాస్తమ్	భూయాస్త
ఉ.	భూయాసమ్	భూయాస్వ	భూయాస్వ

लृङ् (3rd Preterite లేక Aorist).

	ॠ	ॡ	ॢ
ప్ర.	अभूत्	अभूताम्	अभूवन्
మ.	अभूः	अभूतम्	अभूत
ఉ.	अभूवम्	अभूव	अभूम

लृट् (Conditional Future).

	ॠ	ॡ	ॢ
ప్ర.	अभविष्यत्	अभविष्यताम्	अभविष्यन्
మ.	अभविष्यः	अभविष्यतम्	अभविष्यत
ఉ.	अभविष्यम्	अभविष्याव	अभविष्याम

एधू (వృద్ధియగు), అత్తు నే, 1-వ వికరణి.

लट् (Pres. లేక Pr. Indef. Tense).

	ॠ	ॡ	ॢ
ప్ర.	एधते	एधेते	एधन्ते
మ.	एधसे	एधेथे	एधध्वे
ఉ.	एधे	एधावहे	एधामहे

लिट् (Perfect లేక 2nd Preterite).

	ॠ	ॡ	ॢ
(1) ప్ర.	एधाञ्चक्रे	एधाञ्चक्राते	एधाञ्चक्रिरे
మ.	एधाञ्चकृषे	एधाञ्चक्राथे	एधाञ्चकृद्धे
ఉ.	एधाञ्चक्रे	एधाञ्चकृवहे	एधाञ्चकृमहे

(2)	ప్ర.	అధామ్భభూవ	అధామ్భభూవతు:	అధామ్భభూవు:
	మ.	అధామ్భవిథ	అధామ్భభూవథు:	అధామ్భభూవ
	ఉ.	అధామ్భభూవ	అధామ్భభూవివ	అధామ్భభూవిమ
(3)	ప్ర.	అధామాస	అధామాసతు:	అధామాసు:
	మ.	అధామాసిథ	అధామాసథు:	అధామాస
	ఉ.	అధామాస	అధామాసివ	అధామాసిమ

లృద్ (1st Future).

	ఏ	ఋ	అ
ప్ర.	అధితా	అధితారౌ	అధితార:
మ.	అధితాసే	అధితాసాథే	అధితాధ్వే
ఉ.	అధితాహే	అధితాస్వహే	అధితాస్మహే

లృద్ (2nd Future).

	ఏ	ఋ	అ
ప్ర.	అధిష్యతే	అధిష్యేతే	అధిష్యంతే
మ.	అధిష్యసే	అధిష్యేథే	అధిష్యధ్వే
ఉ.	అధిష్యే	అధిష్యావహే	అధిష్యామహే

లोट (Imperative Mood).

	ఏ	ఋ	అ
ప్ర.	అధతామ్	అధేతామ్	అధంతామ్
మ.	అధస్వ	అధేథామ్	అధధ్వమ్
ఉ.	అధే	అధావహే	అధామహే

లङ (Imperfect 1st Preterite).

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	అధత	అధతామ్	అధంత
మ.	అధతాః	అధతామ్	అధత్వమ్
ఉ.	అధే	అధావహి	అధామహి

విధ్యాదులయందు.

లిङ् (Potential Mood).

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	అధేత	అధేయాతామ్	అధేరన్
మ.	అధేతాః	అధేయాతామ్	అధేత్వమ్
ఉ.	అధేయ	అధేవహి	అధేమహి

అశీర్వాదమునందు.

లిङ् (Optative mood).

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	అధిషీఠ	అధిషీయాస్తామ్	అధిషీరన్
మ.	అధిషీఠాః	అధిషీయాస్తామ్	అధిషీత్వమ్
ఉ.	అధిషీయ	అధిషీవహి	అధిషీమహి

లुङ (3rd Pre. 1st Aorist).

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	అధిఠ	అధిషాతామ్	అధిషత
మ.	అధిఠాః	అధిషాతామ్	అధిఢమ్ అధిత్వమ్
ఉ.	అధిషి	అధిష్వాహి	అధిష్మహి

लृङ् (Conditional Future).

	ఏ	ద్వి	బి
ప్ర.	ऐधिष्यत	ऐधिष्येताम्	ऐधिष्यन्त
మ.	ऐधिष्यथाः	ऐधिष्येथाम्	ऐधिष्येध्वम्
ఉ.	ऐधिष्ये	ऐधिष्यावहि	ऐधिष्यामहि

II

ఈ క్రియలకు సంబంధించిన కొన్ని విషయములు జ్ఞప్తి
యందుంచుకొనఁదగినవి:—

(1) గత్యర్థకములగు (పోవుట అర్థమగు) క్రియలతో
వచ్చునట్టి స్థలమును తెలుపునామవాచకము ద్వితీయావిభక్తి
లోఁగాని, చతుర్థీవిభక్తిలోఁగాని ఉండవలెను.

ఉ. रामः ग्रामं गच्छति = రాముఁడు గ్రామమునకు
పోవుచున్నాఁడు ; दूतः नगराय प्रस्थितः - దూత నగరమునకు
బయలుదేరెను.

(2) క్రోధము, ఈర్ష్య, ద్రోహము, అసూయ అను
గుణములను తెలుపుక్రియలు వానికి సంబంధించిన మనుష్యుని
గాని వస్తువునుగాని చూపు నామవాచకముయొక్క చతుర్థీ
విభక్తితో అన్వయించును.

ఉ. नीचाः गुरवे दुहन्ति - నీచులు గురువునకు ద్రోహము
చేయుదురు. नृपः दुष्टाय कुप्यति - రాజు దుష్టునిమీఁద కోప
పడును. स्पृह (కోరు, అవేక్షించు) అను ధాతువుకు సంబం

ధించిన వస్తువును తెలుపు నామవాచకముకూడ చతుర్థివిభక్తిలో ఉండవలెను.

ఉ. బాలః ఫలెభ్యః స్పృహయతి - బాలుఁడు పండ్లను కోరుచున్నాఁడు.

(3) నీ (తీసికొనిపోవు), ప్రచ్ఛ (అడుగు) యాచ్ (యాచించు) అను ధాతువులు ద్వితీయకములు, అనగా వీనికి రెండేసి కర్తలు వచ్చును.

ఉ. గోపః ధేన్వః గ్రామం నయాతి - గొల్లవాఁడు ఆవులను గ్రామమునకు తీసికొని (తోలుకొని) పోవుచున్నాఁడు. పఠికః బాలం మార్గం పృచ్ఛతి - బాటసారిబాలుని మార్గమును అడుగుచున్నాఁడు. దరిద్రః ధనికం ధనం యాచతే - దరిద్రుఁడు ధనవంతుని ధనమును యాచించు చున్నాఁడు.

(4) శుచ్ (ఇష్టపడు) అను ధాతువుకు సంబంధించిన నామవాచకము (మనుష్యుని పేరుగాని వస్తువు పేరుగాని) చతుర్థివిభక్తిలో ఉండవలెను.

ఉ. గీతం న రోచతే వృద్ధాయ - వృద్ధునికి పాట ఇష్టపడదు.

(5) కొన్ని చోట్ల కత్ (చెప్పు) అను ధాతువుకు రెండు కర్తలు వచ్చును. అప్పుడు రెండవకర్త (మనుష్యుని తెలుపునది) షష్ఠివిభక్తిలోఁగాని చతుర్థివిభక్తిలోఁగాని ఉండవలెను.

ఉ. ఆచార్యః శిష్యాయ లేక శిష్యస్య కథాః కథయతి - ఉపాధ్యాయుఁడు శిష్యునికి కథలు చెప్పుచున్నాఁడు.

III

ఇప్పుడు రెండవవికరణి (అదాదిగణము) లో చేరిన
 క్ష, క్ష, ధాతువులకు ఉభయపద (పరస్మైపద, ఆత్మనేపద)
 రూపములలో తొమ్మిది 'ల' కారములయందును కలుగు భేద
 మునకు దృష్టాంతము చూపబడును.

క్ష (మాటాడు), పరస్మై, 2-వ వికరణి.

లక్ష (వర్తమానకాలము.)

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	క్షవీతి	క్షతః	క్షువంతి
మ.	క్షవీసి	క్షతః	క్షతః
ఉ.	క్షవీమి	క్షవః లేక	క్షమః

లక్ష (వర్తమానకాలము.)

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	ఆహ	ఆహతుః	ఆహుః
మ.	ఆత్మ	ఆహత్యుః	క్షతః
ఉ.	క్షవీమి	క్షవః	క్షమః

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	అవాచ	అచతుః	అచుః
మ.	అవచిత అవక్త	అచత్యుః	అచ
ఉ.	అవాచ అవచ	అచివ	అచిమ

		లృద్	
	ఏ	ద్వి	ఐ
ప్ర.	వక్తా	వక్తారౌ	వక్తారః
మ.	వక్తాసి	వక్తాస్థః	వక్తాస్థ
ఉ.	వక్తాస్మి	వక్తాస్వః	వక్తాస్మః
		లృద్	
	ఏ	ద్వి	ఐ
ప్ర.	వక్ష్యతి	వక్ష్యతః	వక్ష్యంతి
మ.	వక్ష్యసి	వక్ష్యథః	వక్ష్యథ
ఉ.	వక్ష్యామి	వక్ష్యావః	వక్ష్యామః
		లాద్	
	ఏ	ద్వి	ఐ
ప్ర.	వ్రవీతు }	వ్రతామ్	వ్రువన్తు
మ.	వ్రూతాత్ }		
	వ్రూహి }	వ్రూతమ్	వ్రూత
ఉ.	వ్రూతాత్ }		
	వ్రవాణి	వ్రవావ	వ్రవామ
		లఙ్	
	ఏ	ద్వి	ఐ
ప్ర.	అవ్రవీత్	అవ్రూతామ్	అవ్రువన్
మ.	అవ్రవీః	అవ్రూతమ్	అవ్రూత
ఉ.	అవ్రవమ్	అవ్రూవ	అవ్రూమ

విధి లిङ्

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	న్రూయాత్	న్రూయాతామ్	న్రూయః
మ.	న్రూయాః	న్రూయాతమ్	న్రూయాత్
ఉ.	న్రూయామ్	న్రూయావ	న్రూయామ్

ఆశీర్లజ్ (లిङ్.)

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	ఉచ్యాత్	ఉచ్యాస్తామ్	ఉచ్యాసుః
మ.	ఉచ్యాః	ఉచ్యాస్తమ్	ఉచ్యాస్త
ఉ.	ఉచ్యాసమ్	ఉచ్యాస్వ	ఉచ్యాస్మ

లృङ్

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	అవోచత్	అవోచతామ్	అవోచన్
మ.	అవాచః	అవోచతమ్	అవోచన్
ఉ.	అవోచమ్	అవోచావ	అవోచామ్

లృङ్

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	అవక్ష్యత్	అవక్ష్యతామ్	అవక్ష్యన్
మ.	అవక్ష్యః	అవక్ష్యతమ్	అవక్ష్యత్
ఉ.	అవక్ష్యమ్	అవక్ష్యావ	అవక్ష్యామ్

శ్ర (మాటాడు), ఆత్తనే, 2-వ వికరణి.

		లఱ	
	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	శ్రుతే	శ్రువాతే	శ్రువతే
మ.	శ్రుషే	శ్రువాथే	శ్రుధ్వే
ఉ.	శ్రువే	శ్రువహే	శ్రుమహే
		లిఱ	
	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	అచే	అచాతే	అచిరే
మ.	అచిషే	అచాథే	అచిధ్వ
ఉ.	అచే	అచివహే	అచిమహే
		లఱ	
	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	వక్తా	వక్తారౌ	వక్తారః
మ.	వక్తాసే	వక్తాసాథే	వక్తాధ్వే
ఉ.	వక్తాహే	వక్తాస్వహే	వక్తాస్మహే
		లఱ	
	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	వక్ష్యతే	వక్ష్యేతే	వక్ష్యంతే
మ.	వక్ష్యసే	వక్ష్యేథే	వక్ష్యధ్వే
ఉ.	వక్ష్యే	వక్ష్యావహే	వక్ష్యామహే

లోఢ్

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	బ్రూతామ్	బ్రూవాతామ్	బ్రూవతామ్
మ.	బ్రూఱ్వు	బ్రూవాతామ్	బ్రూఱ్వుమ్
ఉ.	బ్రూవే	బ్రూవావహే	బ్రూవామహే

లఙ్

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	అబ్రూత	అబ్రూవాతామ్	అబ్రూవత
మ.	అబ్రూతాః	అబ్రూవాతామ్	అబ్రూఱ్వుమ్
ఉ.	అబ్రూవి	అబ్రూవహి	అబ్రూమహి

విధి లిङ्

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	బ్రూవీత	బ్రూవీయాతామ్	బ్రూవీరన్
మ.	బ్రూవీతాః	బ్రూవీయాతామ్	బ్రూవీఱ్వుమ్
ఉ.	బ్రూవీయ	బ్రూవీవహి	బ్రూవీమహి

అశీర్లక్ష (లిङ्.)

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	వక్షీఱ్వు	వక్షీయాస్తామ్	వక్షీరన్
మ.	వక్షీఱ్వుః	వక్షీయాస్తామ్	వక్షీఱ్వుమ్
ఉ.	వక్షీయ	వక్షీవహి	వక్షీమహి

లुङ्

	వ	ద్వి	బ
ప్ర.	అవోచత	అవోచేताम्	అవోచन्త
మ.	అవోచతాః	అవోచేతామ్	అవోచధ్వమ్
ఉ.	అవోచే	అవోచావహి	అవోచామహి

లृङ्

	వ	ద్వి	బ
ప్ర.	అవక్ష్యత	అవక్ష్యేताమ్	అవక్ష్యन्త
మ.	అవక్ష్యతాః	అవక్ష్యేతామ్	అవక్ష్యధ్వమ్
ఉ.	అవక్ష్యే	అవక్ష్యావహి	అవక్ష్యామహి

దుహ్ (పాలుపితుకు), పరస్మై, 2-వ వికరణి.

लट्

	వ	ద్వి	బ
ప్ర.	దోగ్ధి	దుగ్ధః	దుహన్తి
మ.	దోగ్ధి	దుగ్ధః	దుగ్ధ
ఉ.	దోహిమ	దుహ్	దుహ్

लिट्

	వ	ద్వి	బ
ప్ర.	దుదోహ	దుదుहतః	దుదుहुః
మ.	దుదోహి	దుదుहतః	దుదుహ
ఉ.	దుదోహ	దుదుహి	దుదుహిమ

		లृट्	
	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	దోగధా	దోగధారౌ	దోగధారః
మ.	దోగధాసి	దోగధాస్యః	దోగధాస్య
ఉ.	దోగధాస్మి	దోగధాస్వః	దోగధాస్మః
		లౄట్	
	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	ధోక్షయతి	ధోక్షయతః	ధోక్షయంతి
మ.	ధోక్షయసి	ధోక్షయథః	ధోక్షయథ
ఉ.	ధోక్షయామి	ధోక్షయావః	ధోక్షయామః
		లोट	
	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	దుగ్ధు	దుగ్ధామ్	దుగ్ధన్తు
	దుగ్ధాత్		
మ.	దుగ్ధి	దుగ్ధమ్	దుగ్ధ
	దుగ్ధాత్		
ఉ.	దోహాని	దోహావ	దోహామ
		లङ्	
	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	అధోక్ (గ)	అదుగ్ధామ్	అదుగ్ధన్
మ.	అధోక్ (గ)	అదుగ్ధమ్	అదుగ్ధ
ఉ.	అదోహమ్	అదుగ్ధ	అదుగ్ధ

విధి లిङ्

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	దుహాత్	దుహాతామ్	దుబు:
మ.	దుహా:	దుహాతమ్	దుహాత
ఉ.	దుహామ్	దుహావ	దుహామ్

అశీర్లక్ష (లిङ्)

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	దుహాత్	దుహాస్తామ్	దుహాసు:
మ.	దుహా:	దుహాస్తమ్	దుహాస్త
ఉ.	దుహాసమ్	దుహాస్వ	దుహాస్మ

లृङ्

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	అధుక్షత్	అధుక్షతామ్	అధుక్షన్
మ.	అధుక్ష:	అధుక్షతమ్	అధుక్షత
ఉ.	అధుక్షమ్	అధుక్షావ	అధుక్షామ్

లृङ్

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	అధోక్ష్యత్	అధోక్ష్యతామ్	అధోక్ష్యన్
మ.	అధోక్ష్య:	అధోక్ష్యతమ్	అధోక్ష్యత
ఉ.	అధోక్ష్యమ్	అధోక్ష్యావ	అధోక్ష్యామ్

దుర్ (పాలుపితుకు, ఆత్మనే, 2-వ వికరణి)

		లఠ్	
	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	దుగ్ధే	దుహాతే	దుహతే
మ.	ధుగ్ధే	దుహాథే	ధుగ్ధవే
ఉ.	దుగ్ధే	దుహ్మహే	దుహ్మహే
		లిఠ్	
	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	దుదుగ్ధే	దుదుహాతే	దుదుహిరే
మ.	దుదుగ్ధిపే	దుదుహాథే	దుదుగ్ధివే
ఉ.	దుదుగ్ధే	దుదుగ్ధివహే	దుదుగ్ధిమహే
		లఠ్	
	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	దోగ్ధా	దోగ్ధారౌ	దోగ్ధారః
మ.	దోగ్ధాసే	దోగ్ధాసాయే	దోగ్ధావే
ఉ.	దోగ్ధాహే	దోగ్ధాస్వహే	దోగ్ధాస్మహే
		లఠ్	
	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర.	ధోక్షయతే	ధోక్షయేతే	ధోక్షయంతే
మ.	ధోక్షయసే	ధోక్షయేథే	ధోక్షయవే
ఉ.	ధోక్షయే	ధోక్షయావహే	ధోక్షయామ్హే

టోट्

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర. మ. ఉ.	దుగధామ్ ధుగ్ధవ దోహే	దుహాతామ్ దుహాథామ్ దోహావహే	దుహతామ్ ధుగ్ధవమ్ దోహామహే

లङ्

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర. మ. ఉ.	అదుగధ అదుగధాః అదుహి	అదుహాతామ్ అదుహాథామ్ అదుహ్నహి	అదుहत అధుగ్ధవమ్ అదుహ్నహి

విధి (లిङ्)

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర. మ. ఉ.	దుహీత దుహీథాః దుహీయ	దుహీయాతామ్ దుహీయాథామ్ దుహీవహి	దుహీరన్ దుహీధ్వమ్ దుహీమహి

అశీర్లజ్ (లిङ्)

	ఏ	ద్వి	బ
ప్ర. మ. ఉ.	ధుక్షీఢ ధుక్షీఢాః ధుక్షీయ	ధుక్షీయాస్తామ్ ధుక్షీయాస్థామ్ ధుక్షీవహి	ధుక్షీరన్ ధుక్షీధ్వమ్ ధుక్షీమహి

		लृङ्	
	५	द्वि	७
प्र.	अदुग्ध } अधुक्षत }	अधुक्षाताम्	अधुक्षन्त
मु.	अदुग्धाः } अधुक्षथाः }	अधुक्षाथाम्	अधुग्ध्वम् } अधुक्षध्वम् }
ळ.	अधुक्षि	अधुक्षावहि	अधुक्षामहि
		लृङ्	
	५	द्वि	७
प्र.	अधोक्ष्यत	अधोक्ष्येताम्	अधोक्ष्यन्त
मु.	अधोक्ष्यथाः	अधोक्ष्येथाम्	अधोक्ष्यध्वम्
ळ.	अधोक्ष्ये	अधोक्ष्यावहि	अधोक्ष्यामहि

अध्यायము ౧౦.

సమాసములు.

(Compounds.)

అనేక పదములను చేర్చి ఒక్కటే పదముగా చెప్పటం సమాస మనబడును. ముఖ్యమైన సమాసములు :—

- (1) तत्पुरुष, (2) कर्मधारय, (3) द्विगु,
(4) बहुव्रीहि (5) अव्ययीभाव, (6) द्वन्द्व.

వీనిలో చేరిన విశేష సమాసములు:—

(1) అత్యుక్త, (2) గాతి, (3) నిత్య, (4) అసమర్థ సమాసములు.

సమాసార్థమును బోధించు వాక్యము విగ్రహమనఁ బడును.

I. తత్పురుషము (Determinative Compounds.)

ఇది రెండు పదములవలన ఏర్పడును. వీనిలో మొదటి పదముయొక్క అర్థము ముఖ్యము. ఇది ఎనిమిది విధములు—
ఇవి:—

(1) ప్రథమా తత్పురుషము.

ఉ. उत्तरकायः=उत्तरः कायस्य=దేహముయొక్క క్రింది భాగము.

पूर्वकायः=पूर्वः कायस्य=దేహముయొక్క పై భాగము.
अर्धपिप्पली-अर्धं पिप्पल्याः=పిప్పలియొక్క సగము మొ॥

(2) ద్వితీయా తత్పురుషము:—

ఉ. अन्नबुभुक्षुः=अन्नं बुभुक्षुः=అన్నమును తినఁగోరిన వాఁడు.

खट्वारुढः=खट्वाम् आरुढः=రుంచమును ఎక్కినవాఁడు.

(3) తృతీయా తత్పురుషము:—

ఉ. मासावरः=मासेन अवरः=నెలచేత చిన్న వాఁడు.

विद्यानिपुणः=विद्यया निपुणः=విద్యచేత నిపుణుఁడు (సమర్థుఁడు.)

(4) చతుర్థీతత్పురుషము :—

ఉ. భూతవలిః=భూతేభ్యో వలిః=భూతముల కొఱకు బలి
 యృపదాః=యృపాయ దాః=యూపము కొఱకు దారు(కొయ్య)

(5) పంచమీ తత్పురుషము :—

ఉ. చోరభయమ్=చోరాత్ భయమ్=చోరునివలన భయము.

సుఖాపేతః = సుఖాత్ అపేతః = సుఖమునుండి తొలగిన
 వాడు.

(6) షష్ఠీ తత్పురుషము :—

ఉ. రాజపुरुషః=రాజః పురుషః=రాజయొక్క బంటు.

వృక్షమూలమ్=వృక్షస్య మూలమ్=చెట్టుయొక్క మొదలు మొ||

(7) సప్తమీ తత్పురుషము :—

ఉ. స్థాలీపకమ్ = స్థాల్యాం పకమ్ = స్థాలియందు వండఁ
 బడినది.

దానశౌంఢః=దానే శౌంఢః=దానమునందు ప్రసిద్ధుడు.

(8) నఞ్ తత్పురుషము :—

ఉ. అజ్ఞానమ్=న జ్ఞానమ్=జ్ఞానము కానిది.

అబ్రాహ్మణః=న బ్రాహ్మణః=బ్రాహ్మణుడు కానివాడు.

అనశ్చః=న అశ్చః=అశ్వము కానిది.

II. కర్తృధారయ సమాసము.

(Appositional Determinative Compounds.)

ఇది ఏడువిధములు :—

(1) విశేషణపూర్వపదకర్తృధారయము :—ఇందు పూర్వ

పదము విశేషణముగాను ఉత్తరపదము విశేష్యముగాను ఉండును. మొదటిదిరెండవదానియొక్క గుణమును వర్ణించును.

ఉ. నీలోత్పలانی=నీలانی చ తాని ఉత్పలانی చ=నల్లని వైన ఉత్పలములు (కమలములు) ఇట 'నీల' అనువిశేషణము 'ఉత్పలانی' అను విశేష్యముయొక్క గుణమును తెలుపును

అल्पవాతః = అల్పశ్వాసౌ వాతశ్చ = అల్పమైన వాయువు.
 సత్సరాंसि = सन्ति च तानि सरांसि च = మంచివైన సరస్సులు.
 रम्यलता=रम्या चं सा लता च=రమ్యమైన లత (తీగ) మొ॥

(2) విశేష్యపూర్వపదకర్తృ ధారయము:—ఇందు మొదటిపదము విశేష్యముగా నుండును.

ఉ. मयूरव्यंसकाः=व्यंसकाश्च ते मयूराश्च=వ్యంసకములైన (మోసముచేయు) నెమళ్లు.

वैयाकरण खसूचिः = ఖసూచి (ప్రతిభలేని) వైయాకరణుడు మొ॥

(3) విశేషణోభయపదకర్తృ ధారయము:— ఇందు రెండు పదములును ఒక విశేష్యమునకే విశేషణములుగా నుండును.

ఉ. ज्ञातानुलिप्ताः = ज्ञातोश्च ते अनुलिप्ताश्च=స్నాతులును (వారు) అనులిప్తులును, అనగా స్నానముచేసినవారును (వారు) ఒడలికి పూతపూసికొన్నవారును అని యర్థము. ఇచట 'జ్ఞాత' అను పదము, 'అనులిప్త' అనుపదము రెండు

విశేషణములు. भोज्योष्णम्=भोज्यं च (तत्) उष्णं च = భోజ్యమును (అది) ఉష్ణమును.

भोज्य, उष्ण అనుపదములు రెండును విశేషణములు.

(4) ఉపమానోత్తరపదకర్తృధారయము :— ఇందు రెండవపదము ఉపమానమును లేక పోలికను తెలుపును.

ఉ. पुरुष व्याघ्रः=पुरुषः व्याघ्र इव=పురుషుడు వ్యాఘ్రమునలె, అనఁగా పులివంటి పురుషుడు అని యర్థము. कपि-कुञ्जराः=कपयः कुञ्जराः इव=కపులు కుంజరములవలె.

అనఁగా ఏనుగులవంటి కోతులు. ఈసమానముయొక్క విగ్రహములో 'इव' అనునది ఉపమానమును సూచించునట్టి పదము.

(5) ఉపమానపూర్వపదకర్తృధారయము :— ఇందు పూర్వపదము ఉపమానమును తెలుపును.

ఉ. घनश्यामः = घन इव श्यामः = మేఘమువలె నల్లని వాడు; द्राक्षामधुरा = द्राक्षा इव मधुरा = ద్రాక్షవలె తీయనిది.

(6) సంభావనా పూర్వపద కర్తృధారయము :—

ఉ. तमालवृक्षः = तमालः इति वृक्षः = తమాలము అను చెట్టు. विन्ध्य पर्वतः = विन्ध्यः इति पर्वतः = వింధ్య అను పర్వతము మొ॥

ఇందు మొదటిపదము పేరుగా ఉండును.

(7) అవధారణా పూర్వపద కర్తృధారయము.

ఉ. युक्तिरत्नानि = युक्तयः एव रत्नानि = యుక్తులే రత్నములు. कल्पनोर्मयः = कल्पना एव उर्मयः = కల్పనలే ఊర్దులు, అనగా ఊహలే అలలు మొ॥

ఇందు మొదటిపదము చెప్పినది రెండవ పదముయొక్క అర్థమును దృఢపఱచును.

III. ద్విగుసమాసము.

(Numeral Determinative Compounds.)

(1) ఏకవద్భావిద్విగుప్తః—పెక్కు వస్తువులను ఒక్కటిగా తీసికొని సమాహారముగా (మొత్తముగా) చెప్పినది.

ఉ. पञ्चवटी = पञ्चानां वटानां समाहारः = అయిదు అయిన వటముల (మట్టి చెట్ల) యొక్క సమాహారము లేక చేరిక.

त्रिलोकी = त्रयाणां लोकानां समाहारः = మూడు అయిన లోకములయొక్క సమాహారము.

त्रिभुवनम् = त्रयाणां भुवनानां समाहारः = మూడైన భువనముల (ప్రపంచముల)యొక్క సమాహారము.

पञ्चगवम् = पञ्चानां गवां समाहारः = అయిదు అయిన గోవులయొక్క సమాహారము.

(2) అనేకవద్భావి ద్విగుప్తః—

ఉ. षाण्मातुरः = षण्णां मातृणाम् अपत्यं पुमान् = ఆర్దులు తల్లులయొక్క అపత్యము (బిడ్డ) అయిన పురుషుడు (కుమార స్వామి).

అष्टాకపాలః = అష్టసు ' కపాలైశ్చ సంస్కృతః పురోడాశః =
ఎనిమిదియైన కపాలముల (మట్టి పిడతల)యందు సంస్కరింపఁ
బడిన పురోడాశము (హోమముచేయఁగా మిగిలినది).

IV. బహువ్రీహి సమాసము.

(Attributive Compounds.)

ఇందు ఏడు విధములు కలవు. ఇవి ద్విపద బహువ్రీహి
మొదలగునవి. ఇది అన్యపదార్థ ప్రధానము, అనఁగా దీని
యర్థము మఱియొకవస్తువుకు సంబంధించియుండును.

1. ద్విపద బహువ్రీహి.

ఇందు రెండుపదములు మాత్రము ఉండును.

ఉ. ప్రాతామిః = ప్రాతః అమిః యేన సః = ఎవనిచేత అగ్ని
పొందఁబడినదో వాడు. ఇచట అగ్నిని పొందినవాడు
మఱియొకఁడని యర్థము. దత్తపత్రః = దత్తః పత్రః యస్మై సః =
ఎవనికొఱకు (కీ) పశువు ఈయఁబడినదో వాడు. ఇచట
పశువును తీసికొన్నవాడు మఱియొకఁడు. మహాబలః = మహత్
బలమ్ यस्य సః = ఎవనికి బలము ఎక్కువో వాడు మొ॥

2. బహుపదబహువ్రీహి.

ఇందు పెక్కుపదములుండును.

ఉ. ద్వివ్యసుందరవిగ్రహః = ద్వివ్యః సుందరః విగ్రహః यस्य సః =
దివ్యము సుందరమును అగు రూపము ఎవనికి వాడు.
నీలోక్తవలవపుః = నీలం చ లోక్తవలం చ వపుః यस्य సః = నీలమును,

ఉజ్జ్వలమును (ప్రకాశమానమును) అగు దేహము ఎవనికో
వాడు మొ॥

3. సంఖ్యోభయపదబహువ్రీహి.

ఇందు రెండు పదములును సంఖ్యలుగా ఉండును.

ఉ. ధ్విత్రాః = ధ్వీ వా త్రయో వా = రెండుగాని మూడుగాని,

పञ్చభాః = పञ్చ వా షట్వా = అయిదుగాని ఆఱుగాని కలవి మొ॥

4. సంఖ్యోత్తరపదబహువ్రీహి.

ఇందు ఉత్తరపదము అనగా రెండవ పదము సంఖ్యగా

ఉండును.

ఉ. ఉపదశాః = దశానాం సమీపే యే సంతి తే = పదికి దగ్గ

అగానుండునవి ఏవో అవి. ఉపేకాదశాః = ఎకాదశానాం సమీపే యే

సంతి తే = పదునొకటికి దగ్గరగా ఉండునవి ఏవో అవి మొ॥

5. సహపూర్వపదబహువ్రీహి.

ఇందు 'సహ' అనునది పూర్వపదముగా ఉండును.

ఉ. సకలాః = కలాభిః సహవర్తంత ఇతి = కళలతో

కూడనుండువారు (గనుక). సహసంతానాః = సంతానైః సహ వర్తంత

ఇతి = సంతానములతోకూడ ఉండువారు (గనుక).

6. దిగంతరాశీ లక్షణ బహువ్రీహి.

ఇది దిక్కులయొక్క అంతరాశీ (నడిమిభాగము) లక్షణ

మును తెలుపును.

ఉ. ఉత్తరपूर्వా = उत्तरस्याश्च पूर्वस्याश्च दिశोर्यदంతరాలं सा =

ఉత్తరపుదిక్కునకు తూర్పుదిక్కునకు ఏదినడుమ ఉండునదియో.

అది. దక్షిణपूर्वा = దక్షిణस्याశ్చ पूर्वस्याశ్చ दिशोर्यदन्तरాలं सा =
దక్షిణదిక్కును తూర్పు దిక్కును నడుమ ఉండునది
ఏదియో అది మొ॥

7. వ్యతిహార లక్షణ బహువ్రీహి.

ఉ. ముष्टीमुष्टि = मुष्टिभिः मुष्टिभिः प्रहृत्य इदं युद्धं प्रवृत्तम् =
పిడికిళ్లతో పిడికిళ్లతో గుడ్డి ఈ యుద్ధము జరిగినది (గనుక).
केशाकेशि = केशेषु केशेषु गृहीत्वा इदं युद्धं प्रवृत्तम् = జుట్టుజుట్టు
పటుకొని ఈ యుద్ధము జరిగినది (గనుక); ఇందలి పదములు
పరస్పరము ఒకటే పనిని తెలుపును.

V. అవ్యయీభావసమాసము.

(Adverbial Compounds.)

ఇది రెండువిధములు - అవ్యయపూర్వపదమని, నామ.
పూర్వపదమనియు. అవ్యయపూర్వపదమునందు అవ్యయము
పూర్వపదముగా ఉండును.

ఉ. प्रत्यहम् = अहनि अहनि = దినదినము. यथाशक्ति =
शक्तिम् अनतिक्रम्य = శక్తిని మించకుండ. నామపూర్వపదము
నందు నామము పూర్వపదముగా ఉండును :—

ఉ. सूत्रप्रति = सूत्रस्य लेशः = పప్పుయొక్క లేశము,
అ - కొంచెము పప్పు. शाकप्रति = शाकस्य लेशः = కూర
యొక్క కొంచెము, అ - కొంచెము కూర. మొ॥

VI. ద్వంద్వసమాసము.

(Copulative Compounds)

ఈ సమాసమునందు రెండుపదార్థములు ప్రధానముగా ఉండును. ఇది నాలుగు విధములు.

(1) ద్విపదేతరేతరయోగద్వంద్వము.

రెండు పదములు ఒకటిగా చేరుట :—

ఉ. రామరావణౌ = రామశ్చ రావణశ్చ = రాముఁడును, రావణుఁడును. భార్యాపుత్రౌ = భార్యా చ పుత్రశ్చ = భార్యయు పుత్రుఁడును.

(2) బహుపదేతరేతరయోగద్వంద్వము.

అనేకపదార్థములు ఒకదానితో ఒకటి చేరుట :—

ఉ. ధర్మార్థకామమోక్షాః = ధర్మశ్చ అర్థశ్చ కామశ్చ మోక్షశ్చ = ధర్మమును అర్థమును కామమును మోక్షమును ధర్మార్థ కామ మోక్షములు.

(3) ద్విపద సమాహారద్వంద్వము.

రెండు పదార్థములను చేర్చి ఒక మొత్తముగా చెప్పుట.

ఉ. శీతోఽణమ్ = శీతం చ ఉష్ణం చ తयोః సమాహారః =

శీతము ఉష్ణము రెంటియొక్క మొత్తము. సుఖదుఃఖమ్ = సుఖం చ దుఃఖం చ తयोః సమాహారః = సుఖము దుఃఖము రెంటియొక్క మొత్తము.

(4) బహుపద సమాహారద్వంద్వము.

అనేకపదార్థములను చేర్చి ఒక మొత్తముగా చెప్పుట.

ఉ. అశ్వహస్తిరథమ్ = అశ్వశ్చ హస్తి చ రథశ్చ తेषాం సమాహారః =

గుట్టము, వీనుఁగు, రథము వీనియొక్క మొత్తము.

ढक्कामृदङ्ग पटहम् = ढक्का च मृदङ्गश्च पटहश्च तेषां समाहारः =
 డక్క, మద్దెల, తప్పెట వీనియొక్క సమాహారము.

వీనిలో అంతర్గతమైన విశేషసమాసము—

అలుక్సమాసము.

ఉ. कण्ठेकालः = कण्ठे कालः यस्य सः = మెడయందు
 నలుపుగలవాడు, जनुषान्धः = जनुषा अन्धः = పుట్టుక చేత
 గుడ్డి = పుట్టుగుడ్డి.

వృత్తులు.

కృద్వృత్తి.

క్రియయొక్క రూపము మారి ఏర్పడు విశేష్యము
 (వస్తువాచకము) కృద్వృత్తి యనబడును.

ఉ. (1) भजन्त इति - भक्ताः = భజించువారు గనుక
 భక్తులు.

(2) भ्रियन्त इति = मर्त्याः = చచ్చువారు గనుక
 మర్త్యులు.

(3) न भ्रियन्त इति = अमराः = చచ్చువారు కారు
 గనుక అమరులు.

(4) ज्ञायते अनेनेति = ज्ञानम् = దీనిచేత తెలిసికొనఁ
 బడును గనుక జ్ఞానము.

(5) उच्यते इति = = చెప్పబడునది గనుక వాక్కు

తద్ధితవృత్తి.

ఉ. (1) మనోరపత్యాని పుమాंसః = మానుషాః = మనుష్యు
యొక్క బిడ్డలైన పురుషులు - మానుషులు.

(2) అదితేరపత్యాని పుమాंसః = ఆదితేయాః = ఆదితియొక్క
బిడ్డలైన పురుషులు - ఆదితేయులు. ఒక నామవాచకమునుండి
దానికి సంబంధించిన యన్తమును లేక వస్తువును తెలుపుటకు
రూపభేదమును పొందినచున్నట్టి నామవాచకము తద్ధితమనఁ
బడును.

(3) దితేః అపత్యాని పుమాंसః = దేతేయాః - దితియొక్క
బిడ్డలైన పురుషులు - దైతేయులు.

(4) దశరథస్య అపత్యం పుమాన్ - దాశరథిః - దశరథుని బిడ్డ
అయిన పురుషుడు - దాశరథి (రాముడు).

(5) పులస్త్యస్య గోత్రాపత్యం పుమాన్ - పౌలస్త్యః - పులస్త్యుని
వంశపుబిడ్డ అయిన పురుషుడు. పౌలస్త్యుడు (రావణుడు)

ఏకశేషవృత్తి.

(ఒక్కటే మిగులుట.)

ఉ. 1. మాతా చ పితా చ - తల్లియు, తండ్రియు (ఇద్దరికీని) - పితరౌ.

2. సా చ స చ - ఆమెయు, అతడును (ఇద్దరికీని) -
తౌ.

3. శివా చ శివశ్చ - పార్వతియును, శివుడును
(ఇద్దరికీని) - శివౌ.

సంస్కృతవ్యాకరణము.

శుద్ధపత్రము.

పుట.	పాక్షి.	కష్ట.	ఓష్ట.
5	9	క	కృ
6	1	ఁ	న్
8	5	ఘ	ఘ
"	6	ఙ	ఙ
10	9	గురుణామ్	గురుణామ్
10	17	పూర్వములకు	పూర్వపరములకు
11	10	ఘన + క్షద్వి	ఘన + క్షద్వి:
15	11	పైరధత	పరేధతే
15	21	రేమ	రమే
18	9	ఆత్మాడో ఁచ	ఆత్మాడోశ్చ
22	10	అహ్యున్యే	అహ్యున్యే
"	12	ఉత్తరక్షిరవసి	ఉత్తరక్షిరవసి
"	14	ఠరివన్దే	ఠరివన్దే
22	16	గ్	ణ
24	14	సిండి	సిండి
24	16	గురుణామ్	గురుణామ్
25	4	నెప	నప
"	5	తరున్	తరున్
9	3	మతీ:	మతీ
0	12	గౌర్యా	గౌర్యా
1	16	పుంలిక్ష్	పుంలిక్ష్
7	3	వచన	వచన
11	12	కర్త	కర్త

పుట.	సం. క్ష.	తస్య.	విప్య.
52	7	జాస్	జస్
54	5	సం. ప్ర.	—
54-5-లో		(బహువచనములో తప్ప) విభక్తులలో-అని ఉండవలెను. “విభక్తులలో” అనుమాట (Brackets) కు అవశల ఉండవలెను.	
54	17	వన్	వన్-మన్
54	18	వాన్	వాన్, మాన్
55	21	విశే	విశే
57	13	సం. ప్ర.	—
57	16	రాజ	రాజు
58	11	కారము	కారములు
59	8	రాజన్	రాజన్
59	10	జ్	జ్
59	17	ఆత్మనః	ఆత్మనః
60	13	మహిమన్	మహిమన్
62	16	పుష్	పుష్
62	19	త్	త్
63	3	ములలో	ములలో
63	4	మొదటనుండు	అంతమందుండు
63	9	సం. ప్ర.	—
63	19	క	క
64	8	(కే) „	(కే) అయన్
64	19	(కే) „	(కే) వేదః
64	21	భ్యామ్	భ్యామ్
66	1	గరియోభిః	గరియోభిః
67	6	భ్యామ్	భ్యామ్
67	6	భిః	భిః
67	7	భ్యః	భ్యః

పు.	సం. క్రి.	తప్ప.	ఒప్పు.
69	2	నా	నీ
70	4	పుష్	పుష్
72	3	ధియా	ధియా
74	6	ఇ ా	ఇ ా
74	16	"	"
76	7	పదభ్యామ్	పదభ్యామ్
76	15	అదభ్య:	అద్భి:
77	17	త్వ	త్వ. త్వత్
77	19	త్వత్	—
78	2	యొక్క	యొక
78	16	మునకు	ములకు
79	10	లకు	నకు
83	12	త్వా	త్వయా
84	1	అస్యద్	అస్మాద్
88	20	తిస్మభ్య:	తిస్మభ్య:
89	1	త్రిభ్య:	త్రిభి:
"	16	పులింజ్	పులింజ్
91	16	శురీ	శురీ
93	3	మరా	రామ
95	12	వరాయస్	వరీయస్
"	15	ద్రవిష్ట	ద్రవిష్ట
105	15	కల్	కిల్
"	19	అయ	అయే
106	10	యథా	ఏప్రకారము (సంబంధార్థకము)
"	"	యదా	ఎప్పుడు (సంబంధార్థకము)
120	17	మహ	మహే
121	20	మృగయత	మృగయతే
124	16	యాతామ్	యాతామ్

పుట.	పంక్తి.	తమ్య.	తమ్య.
125	13	इक्षू	ईक्षू
139	20	यात	यति
141	13	व्रताम्	व्रताम्
111	12	रामण	रामेण
142	14	अवाचः	अवोचः
143	9	उचिरे	ऊचिरे
"	10	ऊचिन्व	ऊचिन्वै
"	16	सह	सहै

**SRI JAGADGURU VISHWARADHYA
JNANA SIMHASAN JNANAMANDIR
LIBRARY**

Jangamawadi Math, Varanasi
Acc. No.7538.....

❧ ని ఘం టు వు లు. ❧

	ప్రతి 1-కి రూ. ఆ.
శ్రీ వేంకటేశాంధ్రము, పద్య కావ్యము	... 0 6
శాలచంద్రోదయము	... 0 8
శ్యామామంజరి, (ఆరుభావల ఒకేబుల్బరి)	... 1 8
తెనుగుసామెతలు with English Translation by Captain Carr	... 1 4
వార్ధచంద్రిక, శ్రీమహాకాళి సుబ్బారాయకృత ఆంధ్ర నిఘంటువు	... 6 0
ankaranarayana's English-Telugu Dictionary, కంఠనారాయణగారి నిఘంటువు (ఇంగ్లీషు పదములకు తెనుగు అర్థముగలది)	... 12 0
English-Telugu Pocket Dictionary ఇంగ్లీషు-తెనుగు పాకెట్టుడిక్కు సరి	... 3 8
translation Guide-English to Telugu & Vice Versa.	2 8
సంస్కృతాంధ్రనిఘంటువు	... 3 8
కాండేశము, సటీక	... 1 12
వ్యోమేశము, (విశ్వనిఘంటువు) సటీక	... 2 8
విదినీశము	... 4 0
రావళి, ఏకాక్షరీశము	... 0 8
మరము, ప్రథమకాండము మూలము పెద్దప్పు	... 0 4
,, ,, టీక	... 0 8
మరము 3 కాండలు, మూలము	... 0 12
జయనిఘంటువు	... 0 12

❧ ఆంధ్రవ్యాకరణములు, అలంకారములు. ❧

పదరంగరాట్టండము	... 1 8
శ్రీ భాషాభూషణము, సద్య కావ్యము	... 0 6
చంద్రాలోకము	... 0 12

	ప్రతి 1-3	రుప్య.	అ.
కపిజనసంజీవని	...	0	8
కవిసంశయవిచ్ఛేదము	...	0	8
వెంకయ్యవ్యాకరణము	...	0	4
అంధ్రశబ్దచింతామణి, సటీక	...	0	12
అంధ్రశబ్దమంజరి బ సీతారామాచార్యులు	...	0	8
బాలవ్యాకరణము, శ్రీ చిన్నయసూరిగారిది	...	1	0
బాలవ్యాకరణము, దూతి రామమూర్తిగారి టీకతో	...	3	0
సీతీకాలపుకవిత్వము	...	3	0
ప్రాథమ్యవ్యాకరణము	...	0	12
బాలసరస్వతీయము	...	1	8
విభక్తిచంద్రిక	...	0	6

❧ వ్యాకరణము, అలంకారములు ❧

అభినయదర్పణము, సాంధ్రతాత్పర్యము	...	1	4
భరతరసప్రకరణము	...	0	12
ఆధర్వణకారి కావళి, టీకాతాత్పర్యము	...	1	8
ఆంధ్రీకృతస్వామిదర్శనము, ప్రథమభాగము	...	1	4
చంద్రాలాకము, సటీక	...	0	12
తెజస్తమంజరీ, ధాతుమంజరీ	...	0	6
తర్కసంగ్రహము, సవ్యాఖ్యానము	...	1	4
ప్రతాపరుద్రీయము	...	2	4
లఘుకామిది, సటీకపణము	...	1	0
ఆంధ్రీకృతలఘుసద్ధాంతకామిది	...	3	0
స్వామికుసుమాంజలి, ఆంధ్రతాత్పర్యసహితము	...	3	0
శబ్దమంజరి, శుద్ధప్రతి	...	0	8
డిబా (నాగరికి) చిన్ననైజా	...	0	6

హావిల్ల, రామస్వామిశాస్త్రిలు అండ్ సన్స్,

292, ఎన్ ట్ల నేడ్, చెన్నపురి.